

Dziennik Urzędowy L 337

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 48

22 grudnia 2005

Spis treści

I Akty, których publikacja jest obowiązkowa

- ★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2103/2005 z dnia 12 grudnia 2005 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 3605/93 w zakresie jakości danych statystycznych w kontekście procedury nadmiernego deficytu 1

- ★ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 2104/2005 z dnia 20 grudnia 2005 r. zmieniające od dnia 1 lipca 2005 r. wynagrodzenia i emerytury urzędników i innych pracowników Wspólnot Europejskich, a także współczynniki korygujące stosowane w odniesieniu do wynagrodzeń i emerytur 7

- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2105/2005 z dnia 21 grudnia 2005 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 14

- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2106/2005 z dnia 21 grudnia 2005 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1725/2003 przyjmujące określone międzynarodowe standardy rachunkowości zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do MSR 39 ⁽¹⁾ 16

- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2107/2005 z dnia 21 grudnia 2005 r. zmieniające rozporządzenia (WE) nr 174/1999, (WE) nr 2771/1999, (WE) nr 2707/2000, (WE) nr 214/2001 i (WE) nr 1898/2005 w sektorze mleka 20

- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2108/2005 z dnia 21 grudnia 2005 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 923/2005 w sprawie przekazania i sprzedaży na rynku portugalskim 80 000 ton pszenicy zwyczajnej, 80 000 ton kukurydzy i 40 000 ton jęczmienia znajdujących się w posiadaniu węgierskiej agencji interwencyjnej 23

- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2109/2005 z dnia 21 grudnia 2005 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 716/96 przyjmujące nadzwyczajne środki wspierania rynku wołowiny w Zjednoczonym Królestwie 25

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.*(Ciąg dalszy na następnej stronie)*

Cena: 18 EUR

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

Rada

2005/923/WE:

- ★ **Decyzja Rady z dnia 2 grudnia 2005 r. w sprawie podpisania w imieniu Wspólnoty Europejskiej protokołów do konwencji alpejskiej: Protokołu w sprawie ochrony gleby, Protokołu w sprawie energii i Protokołu w sprawie turystyki** 27
- Protokół w sprawie stosowania konwencji alpejskiej z 1991 roku w zakresie ochrony gleby 29
- Protokół w sprawie stosowania konwencji alpejskiej z 1991 roku w zakresie energii 36
- Protokół w sprawie stosowania konwencji alpejskiej z 1991 roku w zakresie turystyki 43

Komisja

2005/924/WE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 21 grudnia 2005 r. w sprawie wykazu państw beneficjentów, które kwalifikują się do szczególnego rozwiązania motywacyjnego dotyczącego zrównoważonego rozwoju i dobrych rządów, przewidzianego w art. 26 lit. e) rozporządzenia Rady (WE) nr 980/2005 wprowadzającego plan ogólnych preferencji taryfowych** 50

2005/925/WE:

- ★ **Zalecenie Komisji z dnia 14 grudnia 2005 r. w sprawie skoordynowanego programu inspekcji w zakresie żywienia zwierząt na rok 2006 zgodnie z dyrektywą Rady 95/53/WE** 51

2005/926/WE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 21 grudnia 2005 r. w sprawie wprowadzenia środków dodatkowych w celu kontroli zakażeń grypą ptaków o niskiej zjadliwości we Włoszech i uchylająca decyzję 2004/666/WE (notyfikowana jako dokument nr C(2005) 5566) ⁽¹⁾** 60

Akty przyjęte na mocy Tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej

- ★ **Decyzja Rady 2005/927/WPZiB z dnia 21 grudnia 2005 r. wprowadzająca w życie wspólne stanowisko 2004/694/WPZiB w sprawie dalszych środków wspierających skuteczne wykonanie mandatu Międzynarodowego Trybunału Karnego dla Byłej Jugosławii (MTKJ)** 71

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

I

(Akty, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 2103/2005

z dnia 12 grudnia 2005 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 3605/93 w zakresie jakości danych statystycznych w kontekście procedury nadmiernego deficytu

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 104 ust. 14 akapit trzeci,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Dane statystyczne wykorzystywane do stosowania Protokołu w sprawie procedury dotyczącej nadmiernego deficytu załączonego do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską muszą być dostarczane przez Komisję. Komisja nie opracowuje tych danych bezpośrednio, lecz opiera się na danych opracowanych i przekazanych przez organy krajowe zgodnie z art. 3 wspomnianego Protokołu.

(2) Rola Komisji jako organu statystycznego jest w tym kontekście wykonywana przez Eurostat działający w imieniu Komisji. Eurostat, jako departament Komisji, wykonuje zadania przekazane Komisji w zakresie opracowywania statystyki wspólnotowej zgodnie z zasadami: bezstronności, rzetelności, przydatności, optymalizacji kosztów, poufności informacji statystycznych i przejrzystości – określonymi w decyzji Komisji 97/281/WE z dnia 21 kwietnia 1997 r. w sprawie roli Eurostatu w sporządzaniu statystyk wspólnotowych ⁽³⁾.

Wdrożenie przez krajowe i wspólnotowe organy statystyczne zalecenia Komisji z dnia 25 maja 2005 r. w sprawie niezależności, wiarygodności i odpowiedzialności krajowych i wspólnotowych organów statystycznych powinno poprawić realizację zasady zawodowej niezależności, adekwatności środków oraz odpowiedniej jakości danych statystycznych.

(3) W rozporządzeniu Rady (WE) nr 3605/93 z dnia 22 listopada 1993 r. w sprawie stosowania Protokołu w sprawie procedury nadmiernego deficytu ⁽⁴⁾ załączonego do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską zawarto odpowiednie definicje do celów procedury nadmiernego deficytu oraz określono harmonogram składania Komisji sprawozdań na temat rocznego deficytu publicznego oraz długu publicznego, a także innych rocznych danych budżetowych. W obecnym brzmieniu wspomniane rozporządzenie nie zawiera przepisów dotyczących oceny jakości danych przekazywanych w sprawozdaniach przez Państwa Członkowskie ani sposobu dostarczania danych przez Komisję.

(4) Zgodnie z wnioskiem Komisji, Rada (Ecofin) przyjęła w dniu 18 lutego 2003 r. Kodeks najlepszych praktyk dotyczący sposobu opracowywania i przekazywania danych w kontekście procedury nadmiernego deficytu, podejmujący próbę wyjaśnienia i usprawnienia procedur stosowanych zarówno na poziomie Państw Członkowskich, jak i Komisji przy sporządzaniu i przekazywaniu rachunków sektora publicznego według europejskiego systemu rachunków narodowych i regionalnych we Wspólnocie 1995 (ESA 95) ⁽⁵⁾, w szczególności danych odnoszących się do deficytu publicznego oraz długu publicznego w kontekście procedury nadmiernego deficytu.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 23 czerwca 2005 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. C 116 z 18.5.2005, str. 11.

⁽³⁾ Dz.U. L 112 z 29.4.1997, str. 56.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 332 z 31.12.1993, str. 7. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 351/2002 (Dz.U. L 55 z 26.2.2002, str. 23).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2223/96 z dnia 25 czerwca 1996 r. w sprawie europejskiego systemu rachunków narodowych i regionalnych we Wspólnocie (Dz.U. L 310 z 30.11.1996, str. 1). Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1267/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 180 z 18.7.2003, str. 1).

- (5) Zmiana terminów przekazywania danych w ramach procedury nadmiernego deficytu powinna zapewniać pełną spójność z terminami wynikającymi z programu przekazywania kwartalnych i rocznych danych statystycznych według ESA ⁽¹⁾ w zakresie wydatków i dochodów publicznych, bilansu finansowego, transakcji finansowych oraz zadłużenia. Celem zmiany terminów dostarczania danych jest optymalizacja nałożonych na Państwa Członkowskie obowiązków w zakresie przekazywania danych, a w przyszłości zmiana zakłada pewne korekty programu przekazywania danych według ESA 95, które zostaną wprowadzone rozporządzeniem Komisji.
- (6) Wiarygodność nadzoru budżetowego zależy głównie od rzetelnej statystyki budżetowej. Sprawą szczególnej wagi jest wysoka jakość danych przekazywanych przez Państwa Członkowskie zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 3605/93 oraz dostarczanych Radzie przez Komisję zgodnie z Protokołem.
- (7) Konieczne jest wyszczególnienie środków, które poprawią jakość rzeczywistych danych budżetowych przekazywanych w ramach procedury nadmiernego deficytu, które odwołują się do istniejących najlepszych praktyk i umożliwiłyby Radzie i Komisji wykonywanie obowiązków wynikających z Traktatu. Główne kryteria oceny jakości zostały określone w Deklaracji jakości europejskiego systemu statystycznego, przyjętej przez Komitet ds. Programów Statystycznych we wrześniu 2001 r.
- (8) Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w art. 5 Traktatu środki przewidziane niniejszym rozporządzeniem i niezbędne dla osiągnięcia celu, którym jest wzmocnienie nadzoru statystycznego nad jakością przekazywanych danych w ramach procedury nadmiernego deficytu, nie wykraczają poza to, co jest wymagane dla osiągnięcia tego celu.
- (9) Przy opracowywaniu statystyk budżetowych należy kierować się zasadami określonymi w rozporządzeniu Rady (WE) nr 322/97 z dnia 17 lutego 1997 r. w sprawie statystyk Wspólnoty ⁽²⁾, a szczególnie zasadami bezstronności, rzetelności, przydatności oraz przejrzystości.
- (10) Eurostat, w imieniu Komisji, jest odpowiedzialny za ocenę jakości danych oraz ich dostarczanie na potrzeby procedury nadmiernego deficytu zgodnie z decyzją Komisji 97/281/WE.
- (11) Powinien zostać nawiązany stały dialog między Komisją a organami statystycznymi Państw Członkowskich w celu zapewnienia jakości zarówno rzeczywistych danych przekazywanych przez Państwa Członkowskie, jak i będących ich podstawą rachunków sektora publicznego opracowanych zgodnie z ESA 95. W tym celu Komisja może składać systematyczne wizyty konsultacyjne, a także przeprowadzać ewentualne inspekcje metodologiczne, zwiększając w ten sposób nadzór nad przekazywanymi danymi oraz zapewniając stałą gwarancję jakości danych. Państwa Członkowskie mają umożliwić Komisji szybki dostęp do informacji. Regułą powinny być wizyty konsultacyjne. Inspekcje metodologiczne powinny być przeprowadzane jedynie w przypadku stwierdzenia przez Komisję (Eurostat), że jakość danych jest poważnie zagrożona lub narażona na potencjalne problemy, zwłaszcza w związku z metodami, pojęciami i klasyfikacjami stosowanymi w odniesieniu do danych, które Państwa Członkowskie mają obowiązek przekazywać. Takie ewentualne inspekcje metodologiczne będą przeprowadzane w oparciu o informacje wymieniane pomiędzy wszystkimi właściwymi forami, w tym w szczególności Komitetem Ekonomiczno-Finansowym.
- (12) Szczegółowe wykazy metod, procedur oraz źródeł służących do opracowywania zarówno danych na temat rzeczywistego deficytu i długu publicznego, jak i będących ich podstawą rachunków sektora publicznego opracowywanych zgodnie z wymogami ESA 95 mają być dostarczane Komisji, aktualizowane oraz podawane do wiadomości publicznej przez Państwa Członkowskie.
- (13) Jeśli istnieją wątpliwości co do prawidłowego księgowania transakcji sektora publicznego lub w przypadkach złożonych lub będących przedmiotem ogólnego zainteresowania, od Komisji (Eurostatu) oczekuje się szybkich decyzji, czy księgowanie transakcji odbywa się prawidłowo zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 2223/96.
- ⁽¹⁾ — Rozporządzenie Komisji (WE) nr 264/2000 z dnia 3 lutego 2000 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 2223/96 w zakresie krótkoterminowych statystyk finansów publicznych (Dz.U. L 29 z 4.2.2000, str. 4).
— Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1221/2002 z dnia 10 czerwca 2002 r. w sprawie kwartalnych niefinansowych sprawozdań administracji publicznej (Dz.U. L 179 z 9.7.2002, str. 1).
— Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 501/2004 z dnia 10 marca 2004 r. w sprawie kwartalnych rachunków finansowych instytucji rządowych i samorządowych (Dz.U. L 81 z 19.3.2004, str. 1).
— Rozporządzenie Rady (WE) nr 1222/2004 z dnia 28 czerwca 2004 r. dotyczące opracowywania i przekazywania kwartalnych danych dotyczących długu publicznego (Dz.U. L 233 z 2.7.2004, str. 1).
— Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1500/2000 z dnia 10 lipca 2000 r. wprowadzające w życie rozporządzenie Rady (WE) nr 2223/96 odnoszące się do wydatków i przychodów administracji publicznej (Dz.U. L 172 z 12.7.2000, str. 3).
— Rozporządzenie Rady (WE) nr 2223/96 (Dz.U. L 310 z 30.11.1996, str. 1).
- ⁽²⁾ Dz.U. L 52 z 22.2.1997, str. 1.

- (14) Przepisy, zgodnie z którymi Komisja (Eurostat) dostarcza danych, mają zostać wyjaśnione pod względem ostatecznego terminu dostarczania tych danych oraz wszelkich zastrzeżeń i zmian.
- (15) Zakres składanych przez Komisję (Eurostat) sprawozdań należy dostosować do danych obecnie przekazywanych przez Państwa Członkowskie. Szerzej, rozporządzenie (WE) nr 3605/93 należy zaktualizować w świetle doświadczeń zebranych podczas wdrażania Kodeksu najlepszych praktyk.
- (16) Rozporządzenie (WE) nr 3605/93 powinno zatem zostać odpowiednio zmienione,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 3605/93 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) artykuł 3 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 3

1. Dane określające planowany poziom deficytu publicznego oraz długu publicznego oznaczają dane ustalone przez Państwa Członkowskie na rok bieżący. Stanowią one najnowsze oficjalne prognozy, uwzględniające ostatnio podjęte decyzje budżetowe oraz najnowsze wydarzenia i perspektywy gospodarcze. Ich przygotowanie powinno nastąpić możliwie najbliżej terminu przekazania danych.

2. Dane określające rzeczywisty poziom deficytu publicznego oraz długu publicznego oznaczają szacowane, wstępne, nie w pełni ostateczne lub ostateczne wyniki za poprzedni rok. Dane planowane wraz z danymi rzeczywistymi muszą tworzyć szereg czasowy spójny pod względem definicji i pojęć.”;

- 2) w art. 4 ust. 1, 2 i 3 otrzymują następujące brzmienie:

„1. Od początku roku 1994 Państwa Członkowskie składają Komisji sprawozdania na temat planowanego i rzeczywistego deficytu publicznego oraz wysokości długu publicznego dwa razy w roku: po raz pierwszy – przed dniem 1 kwietnia roku bieżącego (roku n), a po raz drugi – przed dniem 1 października roku n.

Państwa Członkowskie informują Komisję, które organy krajowe są odpowiedzialne za składanie sprawozdań w ramach procedury nadmiernego deficytu.

2. Przed dniem 1 kwietnia roku n Państwa Członkowskie:

— podają Komisji planowany deficyt publiczny na rok n, aktualne dane szacunkowe określające rzeczywisty deficyt publiczny na rok n-1 oraz rzeczywiste deficyty publiczne dla lat n-2, n-3 i n-4,

— podają Komisji równocześnie dane planowane na rok n oraz dane rzeczywiste za lata n-1, n-2, n-3 i n-4 dotyczące odpowiadających im deficytów budżetowych na rachunku funduszy publicznych zgodnie z najpowszechniej przyjętą w danym kraju definicją wraz z danymi, które wyjaśniają przejście pomiędzy danym deficytem budżetowym na rachunku funduszy publicznych i deficytem publicznym w podsektorze S.1311,

— podają Komisji równocześnie dane rzeczywiste za lata n-1, n-2, n-3 i n-4 dotyczące odpowiadających im bilansów roboczych oraz dane wyjaśniające przejście pomiędzy bilansem roboczym każdego podsektora rządowego a deficytem publicznym w podsektorach S.1312, S.1313 i S.1314,

— przekazują Komisji planowaną wysokość długu publicznego na koniec roku n oraz wysokość rzeczywistego długu publicznego na koniec lat n-1, n-2, n-3 i n-4,

— podają Komisji równocześnie dane za lata n-1, n-2, n-3 i n-4, wyjaśniające udział deficytu publicznego i inne istotne czynniki, które przyczyniają się do zmian w wysokości ich długu publicznego w podziale na podsektory.

3. Przed dniem 1 października roku n Państwa Członkowskie przekazują Komisji:

— zaktualizowany planowany deficyt publiczny na rok n oraz rzeczywiste deficyty publiczne za lata n-1, n-2, n-3 i n-4, oraz stosują się do wymogów określonych w ust. 2 tiret drugie i trzecie,

— zaktualizowany planowany poziom długu publicznego na koniec roku n oraz wysokość rzeczywistego długu publicznego na koniec lat n-1, n-2, n-3 i n-4, oraz stosują się do wymogów określonych w ust. 2 tiret piąte.”;

3) artykuły 7 i 8 otrzymują następujące brzmienie:

„Artykuł 7

1. Państwa Członkowskie informują Komisję o wszelkich istotnych korektach w już przekazanych danych dotyczących rzeczywistego i planowanego deficytu publicznego i długu publicznego, jak tylko informacje takie są dostępne.

2. Istotne korekty w już przekazanych danych dotyczących wysokości rzeczywistego deficytu i długu publicznego są odpowiednio udokumentowane. W każdym przypadku muszą zostać zgłoszone i odpowiednio udokumentowane korekty, które powodują przekroczenie wartości referencyjnych określonych we właściwym Protokole Traktatu lub korekty oznaczające, że Państwo Członkowskie już nie przekracza wspomnianych wartości referencyjnych.

Artykuł 8

Państwa Członkowskie podają do wiadomości publicznej dane dotyczące rzeczywistego deficytu publicznego i wysokości rzeczywistego długu publicznego oraz inne dane za lata poprzednie, które zostały przekazane Komisji zgodnie z art. 4, 5, 6 i 7.”;

4) po art. 8 dodaje się następujące sekcje:

„SEKCJA 2a

JAKOŚĆ DANYCH

Artykuł 8a

1. Komisja (Eurostat) dokonuje systematycznej oceny jakości zarówno rzeczywistych danych przekazanych przez Państwa Członkowskie, jak i rachunków sektora publicznego będących ich podstawą i opracowanych zgodnie z wymogami ESA 95 (zwanych dalej „rachunkami sektora publicznego”). Jakość danych rzeczywistych oznacza zgodność z zasadami rachunkowości, kompletność, wiarygodność, terminowe dostarczanie oraz spójność danych statystycznych. Ocena będzie koncentrować się na dziedzinach określonych w wykazach pochodzących od Państw Członkowskich, takich jak wydzielenie sektora publicznego, klasyfikacja transakcji i zobowiązań publicznych oraz czas rejestracji.

2. Państwa Członkowskie dostarczają Komisji (Eurostatowi) jak najszybciej odpowiednich informacji statystycznych, o które są proszone w związku z oceną jakości danych, bez uszczerbku dla przepisów rozporządzenia Rady (WE) nr 322/97 dotyczących poufności danych statystycznych.

„Informacje statystyczne”, o których mowa w ust. 1, powinny być ściśle ograniczone do informacji absolutnie

niezbędnych do sprawdzenia zgodności z regułami ESA. W szczególności informacje statystyczne oznaczają:

— dane z rachunków krajowych,

— wykazy,

— tabele notyfikacji procedury nadmiernego deficytu,

— dodatkowe kwestionariusze i wyjaśnienia związane z notyfikacjami.

Format kwestionariuszy powinien być określony przez Komisję (Eurostat) po zasięgnięciu opinii Komitetu ds. Statystyki Walutowej, Finansowej i Bilansu Płatniczego (zwanym dalej „CMFB”), powołanym na mocy decyzji Rady 91/115/EWG (*).

3. Komisja (Eurostat) systematycznie składa Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdania dotyczące jakości rzeczywistych danych przekazanych przez Państwa Członkowskie. Sprawozdanie obejmuje ogólną ocenę rzeczywistych danych przekazanych przez Państwa Członkowskie pod względem zgodności z zasadami rachunkowości, kompletności, rzetelności, terminowego dostarczania oraz spójności tych danych.

Artykuł 8b

1. Państwa Członkowskie dostarczają Komisji (Eurostatowi) szczegółowy wykaz metod, procedur oraz źródeł wykorzystywanych do opracowywania danych dotyczących rzeczywistego deficytu i długu oraz rachunków sektora publicznego będących ich podstawą.

2. Wykazy są przygotowywane zgodnie z wytycznymi przyjętymi przez Komisję (Eurostat) po konsultacji z CMFB.

3. Wykazy te podlegają aktualizacji w miarę wprowadzania zmian do metod, procedur oraz źródeł przyjętych przez Państwa Członkowskie w celu opracowywania ich danych statystycznych.

4. Państwa Członkowskie podają swoje wykazy do wiadomości publicznej.

5. Kwestie, o których mowa w ust. 1–3, mogą zostać poruszone podczas wizyt i inspekcji wspomnianych w art. 8d.

Artykuł 8c

1. W przypadku wątpliwości dotyczących prawidłowego stosowania zasad rachunkowości ESA 95, dane Państwo Członkowskie zwraca się ono do Komisji (Eurostatu) z wnioskiem o wyjaśnienie. Komisja (Eurostat) natychmiast bada daną kwestię i przekazuje swoje wyjaśnienie takiemu Państwu Członkowskiemu, oraz – zależnie od okoliczności – przekazuje wyjaśnienie CMFB.

2. W przypadkach, które zdaniem Komisji lub danego Państwa Członkowskiego są złożone albo są przedmiotem ogólnego zainteresowania, Komisja (Eurostat) podejmuje decyzję po konsultacji z CMFB. Bez uszczerbku dla przepisów rozporządzenia Rady (WE) nr 322/97 dotyczących poufności informacji statystycznych, Komisja (Eurostat) przekazuje swoje decyzje do publicznej wiadomości wraz z opinią CMFB.

Artykuł 8d

Komisja (Eurostat) zapewnia utrzymywanie stałego dialogu z organami statystycznymi Państw Członkowskich. W tym celu Komisja (Eurostat) będzie składać we wszystkich Państwach Członkowskich systematyczne wizyty konsultacyjne, a także przeprowadzać ewentualnych inspekcji metodologicznych. Inspekcje metodologiczne powinny być przeprowadzane jedynie w przypadkach stwierdzenia, że jakość danych jest poważnie zagrożona lub narażona na potencjalne problemy, zwłaszcza w związku z metodami, pojęciami i klasyfikacjami stosowanymi w odniesieniu do danych, które Państwa Członkowskie mają obowiązek podawać.

Wizyty konsultacyjne mają na celu przegląd przekazywanych danych, zbadanie kwestii metodologicznych, omówienie procesów statystycznych i źródeł przedstawionych w wykazach oraz ocenę zgodności z zasadami rachunkowości. Wizyty konsultacyjne powinny być wykorzystywane do zidentyfikowania zagrożeń lub potencjalnych problemów dotyczących jakości przekazywanych danych. Inspekcje metodologiczne mają na celu monitorowanie procesów i rachunków sektora publicznego stanowiących uzasadnienie dla przekazywanych danych rzeczywistych oraz wyciągnięcie szczegółowych wniosków na temat jakości przekazywanych danych, jak określono w art. 8a ust. 1. Zakres inspekcji metodologicznych powinien ograniczać się do kwestii czysto statystycznych. Powinno to znaleźć swoje odzwierciedlenie w składzie delegacji, o których mowa w art. 8e.

Wstępne ustalenia z wizyt konsultacyjnych oraz inspekcji metodologicznych Komisja (Eurostat) przekazuje danym Państwom Członkowskim w celu ustosunkowania się do nich.

Artykuł 8e

1. Przeprowadzając w Państwach Członkowskich inspekcje metodologiczne, Komisja (Eurostat) może poprosić o pomoc ekspertów w dziedzinie rachunków narodowych, zaproponowanych na zasadzie dobrowolności przez inne Państwa Członkowskie, oraz pracowników innych departamentów Komisji.

Wykaz ekspertów zajmujących się rachunkami krajowymi, do których Komisja może zwracać się o pomoc, zostanie utworzony na podstawie wniosków przesłanych do Komisji przez krajowe organy odpowiedzialne za sprawozdawczość w procedurze nadmiernego deficytu.

2. Państwa Członkowskie podejmują wszelkie niezbędne środki w celu ułatwienia przeprowadzenia inspekcji metodologicznych. Inspekcje te powinny być ograniczone do krajowych organów zaangażowanych w pracę nad sprawozdaniami dotyczącymi procedury nadmiernego deficytu. Jednakże Państwa Członkowskie zapewniają, że ich służby bezpośrednio lub pośrednio zaangażowane w sporządzanie rachunków sektora publicznego i długu publicznego, a w razie potrzeby także ich organy krajowe ponoszące odpowiedzialność służbową za kontrolę rachunków publicznych udzielają pracownikom Komisji lub innym ekspertom, o których mowa w ust. 1, pomocy niezbędnej przy wypełnianiu ich obowiązków, w tym udostępniają dokumenty uzasadniające przekazane dane w zakresie rzeczywistego deficytu i długu oraz będące ich podstawą rachunki sektora publicznego. Pochodzące z krajowego systemu statystycznego dane poufne powinny być przekazywane jedynie Komisji (Eurostatowi).

Bez uszczerbku dla ogólnego zobowiązania Państw Członkowskich do stosowania wszelkich środków niezbędnych do ułatwienia wizyt metodologicznych, rozmówcami Eurostatu w kontekście wizyt metodologicznych, o których mowa w ust. 1, są w każdym Państwie Członkowskim służby odpowiedzialne za sprawozdawczość w procedurze nadmiernego deficytu.

3. Komisja (Eurostat) zapewnia, by pracownicy i eksperci biorący udział w wizytach i inspekcjach spełniali wszelkie gwarancje w zakresie kompetencji fachowych, niezależności zawodowej oraz przestrzegania poufności.

Artykuł 8f

Komisja (Eurostat) składa Komitetowi Ekonomiczno-Finansowemu sprawozdanie na temat ustaleń z wizyt konsultacyjnych i inspekcji metodologicznych, w tym także ewentualnych uwag danego Państwa Członkowskiego dotyczących tych ustaleń. Sprawozdania te wraz z ewentualnymi uwagami danego Państwa Członkowskiego, po przekazaniu Komitetowi Ekonomiczno-Finansowemu, są podawane do wiadomości publicznej, bez uszczerbku dla przepisów rozporządzenia Rady (WE) nr 322/97 dotyczących poufności informacji statystycznych.

SEKCJA 2b

DOSTARCZANIE DANYCH PRZEZ KOMISJĘ

Artykuł 8g

1. W terminie trzech tygodni od terminów składania sprawozdań, o których mowa w art. 4 ust. 1, lub po korektach, o których mowa w art. 7 ust. 1, Komisja (Eurostat) dostarcza danych dotyczących rzeczywistego deficytu publicznego i długu publicznego do celów stosowania Protokołu w sprawie procedury nadmiernego deficytu. Dane te dostarczane są poprzez opublikowanie.

2. Komisja (Eurostat) nie opóźnia dostarczenia danych dotyczących rzeczywistego deficytu publicznego i długu publicznego Państw Członkowskich w przypadku nieprzekazania przez Państwo Członkowskie własnych danych.

Artykuł 8h

1. Komisja (Eurostat) może zgłosić zastrzeżenia co do jakości rzeczywistych danych przekazanych przez Państwa Członkowskie. Nie później niż trzy dni robocze przed planowaną datą publikacji, Komisja (Eurostat) powiadamia zainteresowane Państwa Członkowskie oraz Przewodniczącego Komitetu Ekonomiczno-Finansowego o zastrzeżeniach, które zamierza zgłosić i podać do wiadomości publicznej. W przypadku gdy dana kwestia zostanie rozstrzygnięta po opublikowaniu danych i zastrzeżeń, wycofanie zastrzeżeń zostaje niezwłocznie po tym podane do wiadomości publicznej.

2. Komisja (Eurostat) może skorygować dane rzeczywiste przekazane przez Państwa Członkowskie i dostarczyć danych skorygowanych oraz uzasadnienie korekt, w przypadku gdy istnieją dowody na to, że dane rzeczywiste przekazane przez Państwa Członkowskie nie spełniają wymagań art. 8a ust. 1. Nie później niż trzy dni robocze przed planowaną datą publikacji, Komisja (Eurostat) powiadamia zainteresowane Państwa Członkowskie oraz Przewodniczącego Komitetu Ekonomiczno-Finansowego o skorygowanych danych oraz uzasadnieniu korekt.

SEKCJA 2c

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 8i

1. Państwa Członkowskie zapewniają, że rzeczywiste dane przekazane Komisji zostały dostarczone zgodnie z zasadami

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 12 grudnia 2005 r.

określonymi w art. 10 rozporządzenia Rady (WE) nr 322/97. W tym względzie, obowiązkiem narodowych organów statystycznych jest zapewnienie zgodności przekazanych danych z art. 1 i 2 oraz z podstawowymi zasadami rachunkowości ESA 95.

2. Państwa Członkowskie podejmą wszelkie właściwe środki w celu zapewnienia, że pracownicy odpowiedzialni za przekazywanie Komisji rzeczywistych danych oraz będących ich podstawą rachunków sektora publicznego działają zgodnie z zasadami określonymi w art. 10 rozporządzenia Rady (WE) nr 322/97.

Artykuł 8j

W przypadku podjęcia przez Parlament Europejski i Radę lub Komisję, zgodnie z zasadami dotyczącymi kompetencji i procedurą określonymi w Traktacie oraz w rozporządzeniu (WE) nr 2223/96, decyzji o zmianie ESA 95 lub jego metodologii, Komisja wprowadza w art. 1, 2 i 4 nowe odesłania do ESA 95.

(*) Dz.U. L 59 z 6.3.1991, str. 19.”

Artykuł 2

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

W imieniu Rady

J. STRAW

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE, EURATOM) NR 2104/2005

z dnia 20 grudnia 2005 r.

zmieniające od dnia 1 lipca 2005 r. wynagrodzenia i emerytury urzędników i innych pracowników Wspólnot Europejskich, a także współczynniki korygujące stosowane w odniesieniu do wynagrodzeń i emerytur

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając Protokół w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot Europejskich, w szczególności jego art. 13,

uwzględniając Regulamin pracowniczy urzędników i Warunki zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich, określone w rozporządzeniu (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68 ⁽¹⁾, w szczególności art. 63, 64, 65, 82 i załączniki VII, XI i XIII wyżej wymienionego regulaminu, a także art. 20 akapit pierwszy, art. 64 i art. 92 omawianego systemu,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

w celu zagwarantowania zmiany siły nabywczej urzędników i innych pracowników Wspólnot Europejskich równoległe ze zmianą siły nabywczej urzędników krajowych w Państwach Członkowskich, należy dokonać dostosowania wynagrodzeń i emerytur urzędników i innych pracowników Wspólnot Europejskich w ramach corocznego przeglądu 2005 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2005 r., datę 1 lipca 2004 r. określoną w art. 63 akapit drugi regulaminu zastępuje się datą 1 lipca 2005 r.

Artykuł 2

Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2005 r., tabelę miesięcznych wynagrodzeń podstawowych zawartą w art. 66 regulaminu, mającą zastosowanie do obliczania wynagrodzeń i emerytur, zastępuje się następującą tabelą:

1.7.2005 Grupa zaszeregowania	Stopień				
	1	2	3	4	5
16	15 255,00	15 896,04	16 564,01		
15	13 482,88	14 049,45	14 639,82	15 047,12	15 255,00
14	11 916,61	12 417,36	12 939,16	13 299,15	13 482,88
13	10 532,30	10 974,88	11 436,06	11 754,22	11 916,61
12	9 308,79	9 699,96	10 107,56	10 388,77	10 532,30
11	8 227,42	8 573,15	8 933,40	9 181,94	9 308,79
10	7 271,67	7 577,23	7 895,64	8 115,30	8 227,42
9	6 426,94	6 697,01	6 978,42	7 172,57	7 271,67
8	5 680,34	5 919,04	6 167,76	6 339,36	6 426,94
7	5 020,47	5 231,44	5 451,27	5 602,93	5 680,34

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 4.3.1968, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 723/2004 (Dz.U. L 124 z 27.4.2004, str. 1).

1.7.2005	Stopień				
Grupa zaszeregowania	1	2	3	4	5
6	4 437,26	4 623,72	4 818,01	4 952,06	5 020,47
5	3 921,80	4 086,60	4 258,32	4 376,79	4 437,26
4	3 466,22	3 611,87	3 763,65	3 868,36	3 921,80
3	3 063,56	3 192,29	3 326,43	3 418,98	3 466,22
2	2 707,67	2 821,45	2 940,01	3 021,81	3 063,56
1	2 393,13	2 493,69	2 598,48	2 670,77	2 707,67

Artykuł 3

Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2005 r., współczynniki korygujące mające zastosowanie na mocy art. 64 regulaminu do wynagrodzeń urzędników i innych pracowników, wyznaczone są zgodnie z kolumną 2 poniższej tabeli.

Ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2006 r., współczynniki korygujące mające zastosowanie na mocy art. 17 ust. 3 załącznika VII do regulaminu do transferów dokonywanych przez urzędników i innych pracowników wyznaczone są zgodnie z kolumną 3 poniższej tabeli.

Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2005 r., współczynniki korygujące mające zastosowanie do emerytur na mocy art. 20 ust. 2 załącznika XIII do regulaminu, wyznaczone są zgodnie z kolumną 4 poniższej tabeli.

Ze skutkiem od dnia 1 maja 2006 r., współczynniki korygujące mające zastosowanie do emerytur na mocy art. 20 ust. 2 załącznika XIII do regulaminu, wyznaczone są zgodnie z kolumną 5 poniższej tabeli.

1	2	3	4	5
Kraj/Miejsce	Wynagrodzenie 1.7.2005	Transfer 1.1.2006	Emerytura 1.7.2005	Emerytura 1.5.2006
Republika Czeska	90,6	78,6	100,0	100,0
Dania	135,9	130,8	133,9	132,8
Niemcy	100,2	102,1	101,0	101,3
Bonn	96,0			
Karlsruhe	95,0			
Monachium	106,4			
Estonia	80,3	78,1	100,0	100,0
Grecja	93,0	91,2	100,0	100,0
Hiszpania	101,2	95,3	100,0	100,0
Francja	119,0	106,3	113,9	111,4
Irlandia	122,4	116,3	120,0	118,7
Włochy	111,8	107,6	110,1	109,3
Varese	99,0			
Cypr	92,0	97,2	100,0	100,0
Łotwa	76,1	72,9	100,0	100,0
Litwa	77,1	73,6	100,0	100,0
Węgry	90,0	73,0	100,0	100,0
Malta	89,6	92,3	100,0	100,0
Niederlandy	109,7	101,3	106,3	104,7
Austria	107,1	107,0	107,1	107,0
Polska	81,4	74,9	100,0	100,0

1	2	3	4	5
Portugalia	91,5	90,1	100,0	100,0
Słowenia	83,0	80,8	100,0	100,0
Słowacja	92,9	82,1	100,0	100,0
Finlandia	117,7	112,8	115,7	114,8
Szwecja	112,4	105,1	109,5	108,0
Zjednoczone Królestwo	143,8	117,4	133,2	128,0
Culham	115,4			

Artykuł 4

Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2005 r., kwotę dodatku z tytułu urlopu rodzicielskiego, o którym mowa w art. 42a regulaminu, określa się w wysokości 822,06 EUR, a w przypadku rodziców samotnie wychowujących dziecko w wysokości 1 096,07 EUR.

Artykuł 5

Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2005 r., podstawową kwotę dodatku na gospodarstwo domowe, o którym mowa w art. 1 ust. 1 załącznika VII do regulaminu, określa się w wysokości 153,75 EUR.

Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2005 r., kwotę dodatku na dziecko, o którym mowa w art. 2 ust. 1 załącznika VII do regulaminu, określa się w wysokości 335,96 EUR.

Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2005 r., kwotę dodatku edukacyjnego, o którym mowa w art. 3 ust. 1 załącznika VII do regulaminu, określa się w wysokości 227,96 EUR.

Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2005 r., kwotę dodatku edukacyjnego, o którym mowa w art. 3 ust. 2 załącznika VII do regulaminu, określa się w wysokości 82,07 EUR.

Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2005 r., minimalną kwotę dodatku za rozłąkę, o którym mowa w art. 69 regulaminu i w art. 4 ust. 1 akapit drugi załącznika VII do regulaminu, określa się w wysokości 455,69 EUR.

Artykuł 6

Ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2006 r., dodatek za przebyte kilometry (kwota stanowiąca równowartość kosztów podróży z miejsca zatrudnienia do miejsca pochodzenia), o którym mowa w art. 8 załącznika VII do regulaminu, dostosowuje się w następujący sposób:

- 0 EUR/kilometr za odcinek od: 0 do 200 km
- 0,3417 EUR/kilometr za odcinek od: 201 do 1 000 km
- 0,5695 EUR/kilometr za odcinek od: 1 001 do 2 000 km
- 0,3417 EUR/kilometr za odcinek od: 2 001 do 3 000 km
- 0,1139 EUR/kilometr za odcinek od: 3 001 do 4 000 km
- 0,0548 EUR/kilometr za odcinek od: 4 001 do 5 000 km
- 0 EUR/kilometr za odcinek dłuższy od: 10 000 km

Do dodatku za przebyte kilometry dodaje się poniższą dodatkową kwotę zryczałtowaną:

- 170,84 EUR, jeżeli odległość drogą kolejową pomiędzy miejscem zatrudnienia a miejscem pochodzenia wynosi od 725 do 1 450 km,
- 341,66 EUR, jeżeli odległość drogą kolejową pomiędzy miejscem zatrudnienia a miejscem pochodzenia jest równa lub wyższa od 1 450 km.

Artykuł 7

Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2005 r., kwotę dziennej diety służbowej, o której mowa w art. 10 ust. 1 załącznika VII do regulaminu, określa się w wysokości:

- 35,31 EUR dla urzędnika uprawnionego do dodatku na gospodarstwo domowe,
- 28,47 EUR dla urzędnika nieuprawnionego do dodatku na gospodarstwo domowe.

Artykuł 8

Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2005 r., dolną granicę dodatku na zagospodarowanie, o którym mowa w art. 24 ust. 3 Warunków zatrudnienia innych pracowników, określa się w wysokości:

- 1 005,33 EUR dla pracownika uprawnionego do dodatku na gospodarstwo domowe,
- 597,77 EUR dla urzędnika nieuprawnionego do dodatku na gospodarstwo domowe.

Artykuł 9

Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2005 r., w odniesieniu do zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w art. 28a ust. 3 akapit drugi warunków zatrudnienia innych pracowników, dolną jego granicę określa się w wysokości 1 205,67 EUR, górną granicę w wysokości 2 411,35 EUR, a standardową kwotę zasiłku w wysokości 1 096,07 EUR.

Artykuł 10

Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2005 r., tabelę miesięcznych wynagrodzeń podstawowych, o której mowa w art. 63 Warunków zatrudnienia innych pracowników, zastępuje się następującą tabelą:

1.7.2005	Klasa				
Kategoria	Grupa	1	2	3	4
A	I	6 144,76	6 905,90	7 667,04	8 428,18
	II	4 459,77	4 894,34	5 328,91	5 763,48
	III	3 747,74	3 914,68	4 081,62	4 248,56
B	IV	3 600,20	3 952,65	4 305,10	4 657,55
	V	2 827,89	3 014,30	3 200,71	3 387,12
C	VI	2 689,53	2 847,87	3 006,21	3 164,55
	VII	2 407,22	2 489,13	2 571,04	2 652,95
D	VIII	2 175,76	2 303,90	2 432,04	2 560,18
	IX	2 095,34	2 124,53	2 153,72	2 182,91

Artykuł 11

Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2005 r., tabelę miesięcznych wynagrodzeń podstawowych, o której mowa w art. 93 Warunków zatrudnienia innych pracowników, zastępuje się następującą tabelą:

Grupa Funkcji	1.7.2005	Stopień						
	Grupa zaszerzeganowania	1	2	3	4	5	6	7
IV	18	5 258,78	5 368,14	5 479,78	5 593,73	5 710,06	5 828,81	5 950,02
	17	4 647,85	4 744,50	4 843,17	4 943,89	5 046,70	5 151,65	5 258,78
	16	4 107,89	4 193,31	4 280,52	4 369,53	4 460,40	4 553,16	4 647,85
	15	3 630,66	3 706,16	3 783,23	3 861,91	3 942,22	4 024,20	4 107,89
	14	3 208,87	3 275,60	3 343,72	3 413,25	3 484,23	3 556,69	3 630,66
	13	2 836,08	2 895,06	2 955,26	3 016,72	3 079,46	3 143,50	3 208,87
III	12	3 630,61	3 706,10	3 783,17	3 861,84	3 942,14	4 024,12	4 107,80
	11	3 208,85	3 275,57	3 343,69	3 413,22	3 484,19	3 556,65	3 630,61
	10	2 836,08	2 895,06	2 955,26	3 016,71	3 079,44	3 143,48	3 208,85
	9	2 506,62	2 558,74	2 611,95	2 666,27	2 721,71	2 778,31	2 836,08
	8	2 215,43	2 261,50	2 308,53	2 356,53	2 405,53	2 455,56	2 506,62
II	7	2 506,55	2 558,69	2 611,90	2 666,23	2 721,69	2 778,29	2 836,08
	6	2 215,31	2 261,39	2 308,42	2 356,44	2 405,45	2 455,48	2 506,55
	5	1 957,91	1 998,64	2 040,21	2 082,64	2 125,96	2 170,17	2 215,31
	4	1 730,42	1 766,41	1 803,15	1 840,66	1 878,94	1 918,02	1 957,91
I	3	2 131,74	2 175,98	2 221,14	2 267,24	2 314,29	2 362,32	2 411,35
	2	1 884,55	1 923,66	1 963,58	2 004,33	2 045,93	2 088,39	2 131,74
	1	1 666,02	1 700,60	1 735,89	1 771,92	1 808,69	1 846,23	1 884,55

Artykuł 12

Ze skutkiem od 1 lipca 2005 r., dolną granicę dodatku na zagospodarowanie się, o którym mowa w art. 94 Warunków zatrudnienia innych pracowników, określa się w wysokości:

- 756,18 EUR dla pracownika uprawnionego do dodatku na gospodarstwo domowe,
- 448,32 EUR dla pracownika nieuprawnionego do dodatku na gospodarstwo domowe.

Artykuł 13

Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2005 r., dolną granicę zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w art. 96 ust. 3 akapit drugi warunków zatrudnienia innych pracowników, określa się w wysokości 904,26 EUR, górną granicę w wysokości 1 808,51 EUR, a standardową kwotę zasiłku w wysokości 822,06 EUR.

Artykuł 14

Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2005 r., dodatki za pracę zmianową, przewidziane w art. 1 rozporządzenia (EWWiS, EWG, Euratom) nr 300/76 ⁽¹⁾, określa się w wysokości 344,58 EUR, 520,10 EUR, 568,66 EUR i 775,27 EUR.

Artykuł 15

Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2005 r., w odniesieniu do kwot wymienionych w art. 4 rozporządzenia (EWWiS, EWG, Euratom) nr 260/68 ⁽²⁾, stosuje się współczynnik równy 4,974173.

Artykuł 16

Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2005 r., tabelę stosowanych kwot, znajdującą się w art. 8 załącznika XIII do regulaminu, zastępuje się następującą tabelą:

1.7.2005	Stopień							
	1	2	3	4	5	6	7	8
Grupa Zaszeregowania								
16	15 255,00	15 896,04	16 564,01	16 564,01	16 564,01	16 564,01		
15	13 482,88	14 049,45	14 639,82	15 047,12	15 255,00	15 896,04		
14	11 916,61	12 417,36	12 939,16	13 299,15	13 482,88	14 049,45	14 639,82	15 255,00
13	10 532,30	10 974,88	11 436,06	11 754,22	11 916,61			
12	9 308,79	9 699,96	10 107,56	10 388,77	10 532,30	10 974,88	11 436,06	11 916,61
11	8 227,42	8 573,15	8 933,40	9 181,94	9 308,79	9 699,96	10 107,56	10 532,30
10	7 271,67	7 577,23	7 895,64	8 115,30	8 227,42	8 573,15	8 933,40	9 308,79
9	6 426,94	6 697,01	6 978,42	7 172,57	7 271,67			
8	5 680,34	5 919,04	6 167,76	6 339,36	6 426,94	6 697,01	6 978,42	7 271,67
7	5 020,47	5 231,44	5 451,27	5 602,93	5 680,34	5 919,04	6 167,76	6 426,94
6	4 437,26	4 623,72	4 818,01	4 952,06	5 020,47	5 231,44	5 451,27	5 680,34
5	3 921,80	4 086,60	4 258,32	4 376,79	4 437,26	4 623,72	4 818,01	5 020,47
4	3 466,22	3 611,87	3 763,65	3 868,36	3 921,80	4 086,60	4 258,32	4 437,26
3	3 063,56	3 192,29	3 326,43	3 418,98	3 466,22	3 611,87	3 763,65	3 921,80
2	2 707,67	2 821,45	2 940,01	3 021,81	3 063,56	3 192,29	3 326,43	3 466,22
1	2 393,13	2 493,69	2 598,48	2 670,77	2 707,67			

Artykuł 17

Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2005 r., kwoty dodatku na dziecko, o którym mowa w art. 14 załącznika XIII do regulaminu, określa się w następujący sposób:

1.7.2005–31.12.2005: 282,04 EUR

1.1.2006–31.12.2006: 295,52 EUR

1.1.2007–31.12.2007: 309,00 EUR

1.1.2008–31.12.2008: 322,47 EUR

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWWiS, EWG, Euratom) nr 300/76 z dnia 9 lutego 1976 r. określające kategorie urzędników uprawnionych do pobierania dodatków za pracę zmianową oraz stawki i warunki ich przyznawania (Dz.U. L 38 z 13.2.1976, str. 1). Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 860/2004 (Dz.U. L 161 z 30.4.2004, str. 26).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (EWG, Euratom, EWWiS) nr 260/68 z dnia 29 lutego 1968 r. ustanawiające warunki i procedurę stosowania podatku na rzecz Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 56 z 4.3.68, str. 8). Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (Euratom, WE) nr 1750/2002 (Dz.U. L 264 z 2.10.2002, str. 15).

Artykuł 18

Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2005 r., kwoty dodatku edukacyjnego, o których mowa w art. 15 załącznika XIII do regulaminu, określa się w następujący sposób:

1.7.2005–31.8.2005: 16,41 EUR

1.9.2005–31.8.2006: 32,83 EUR

1.9.2006–31.8.2007: 49,23 EUR

1.9.2007–31.8.2008: 65,65 EUR

Artykuł 19

Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2005 r., do celów stosowania art. 18 załącznika XIII do regulaminu, kwotę stałego dodatku wymienioną w art. 4a załącznika VII do regulaminu obowiązującego przed dniem 1 maja 2004 r. określa się w wysokości:

— 118,88 EUR/miesiąc dla urzędników zaklasyfikowanych do kategorii C4 lub C5,

— 182,26 EUR/miesiąc dla urzędników zaklasyfikowanych do kategorii C1, C2 lub C3.

Artykuł 20

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 grudnia 2005 r.

W imieniu Rady

M. BECKETT

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2105/2005**z dnia 21 grudnia 2005 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie (WE) nr 3223/94 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

(2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 3223/94, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 22 grudnia 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 grudnia 2005 r.

W imieniu Komisji

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Wsi

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 386/2005 (Dz.U. L 62 z 9.3.2005, str. 3).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 21 grudnia 2005 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	052	71,2
	204	51,0
	212	87,2
	999	69,8
0707 00 05	052	128,1
	204	59,9
	220	196,3
	628	155,5
	999	135,0
0709 90 70	052	109,0
	204	112,3
	999	110,7
0805 10 20	052	59,8
	204	62,5
	220	65,0
	388	22,5
	624	59,8
	999	53,9
0805 20 10	052	60,4
	204	53,0
	999	56,7
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	77,0
	220	36,7
	400	81,3
	464	143,9
	624	83,2
	999	84,4
0805 50 10	052	44,9
	999	44,9
0808 10 80	096	18,3
	400	87,8
	404	96,7
	528	48,0
	720	74,2
	999	65,0
0808 20 50	052	125,5
	400	103,9
	720	63,3
	999	97,6

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 750/2005 (Dz.U. L 126 z 19.5.2005, str. 12). Kod „999” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2106/2005**z dnia 21 grudnia 2005 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1725/2003 przyjmujące określone międzynarodowe standardy rachunkowości zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do MSR 39****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 lipca 2002 r. w sprawie stosowania międzynarodowych standardów rachunkowości ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 3 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1725/2003 ⁽²⁾ przyjęto określone międzynarodowe standardy i interpretacje istniejące na dzień 14 września 2002 r.

(2) Komisja przyjęła Międzynarodowy Standard Rachunkowości (MSR) 39 z wyłączeniem niektórych przepisów odnoszących się do pełnej opcji wyceny według wartości godziwej oraz rachunkowości zabezpieczeń, rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2086/2004 z dnia 19 listopada 2004 r. zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 1725/2003 w sprawie przyjęcia niektórych międzynarodowych standardów rachunkowości zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do dodania MSR 39 ⁽³⁾. Komisja przyjęła poprawiony MSR 39 w odniesieniu do ograniczonej opcji wyceny według wartości godziwej rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1864/2005 ⁽⁴⁾.

(3) W dniu 14 kwietnia 2005 r. Rada Międzynarodowych Standardów Rachunkowości (RMSR) opublikowała poprawkę do MSR 39 zezwalającą jednostkom w szczególności na wyznaczenie w określonych okolicznościach prognozowanej wewnątrzgrupowej transakcji wyrażonej w walucie obcej jako pozycji zabezpieczanej

w skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym. Wyznaczenie ryzyka walutowego związanego z planowaną transakcją wewnątrzgrupową jako pozycji zabezpieczanej jest powszechną praktyką w ramach zarządzania ryzykiem, natomiast MSR 39 w obecnej wersji nie zezwala na stosowanie rachunkowości zabezpieczeń do tego celu. Zgodnie z obecnym MSR 39 jedynie transakcja z jednostką zewnętrzną w stosunku do danej jednostki może być wyznaczona jako pozycja zabezpieczana.

(4) Konsultacje z ekspertami w tej dziedzinie potwierdzają, że zmiany do MSR 39 spełniają techniczne warunki przyjęcia określone w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1606/2002.

(5) Z tego względu rozporządzenie (WE) nr 1725/2003 należy odpowiednio zmienić.

(6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Regulacyjnego ds. Rachunkowości,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W zamieszczonym w Załączniku do rozporządzenia (WE) nr 1725/2003 Międzynarodowym Standardzie Rachunkowości (MSR) 39 wprowadza się zmiany określone w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Wszystkie spółki stosują zmiany do MSR 39 zgodnie z Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia najpóźniej wraz z rozpoczęciem swojego roku obrotowego 2006.

⁽¹⁾ Dz.U. L 243 z 11.9.2002, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 261 z 13.10.2003, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1910/2005 (Dz.U. L 305 z 24.11.2005, str. 4).

⁽³⁾ Dz.U. L 363 z 9.12.2004, str. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2005, str. 45.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 grudnia 2005 r.

W imieniu Komisji
Charlie McCREEVY
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

W Międzynarodowym Standardzie Rachunkowości (MSR) 39 wprowadza się następujące zmiany:

MIĘDZYJARODOWE STANDARDY RACHUNKOWOŚCI

MSR nr	Tytuł
MSR 39	<i>Instrumenty finansowe: ujmowanie i wycena</i>

Powielanie dozwolone w obrębie Europejskiego Obszaru Gospodarczego. Wszystkie istniejące prawa są zastrzeżone poza EOG, z wyjątkiem prawa do powielania na użytek własny lub w innych uczciwych celach. Więcej informacji można uzyskać w RMSR na stronie www.iasb.org

1) ustęp 80 otrzymuje następujące brzmienie:

„80. Do celów rachunkowości zabezpieczeń jedynie aktywa, zobowiązania, uprawdopodobnione przyszłe zobowiązania lub wysoce prawdopodobne planowane transakcje, w które zaangażowane są podmioty zewnętrzne w stosunku do danej jednostki, mogą być wyznaczone jako pozycje zabezpieczane. Wynika z tego, że rachunkowość zabezpieczeń może być stosowana do transakcji pomiędzy jednostkami bądź segmentami działalności w tej samej grupie jedynie w jednostkowych bądź oddzielnych sprawozdaniach finansowych tych jednostek bądź segmentów, natomiast nie może być stosowana w skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym grupy. Wyjątkowo, ryzyko walutowe związane z wewnątrzgrupową pozycją pieniężną (np. zobowiązania/należności pomiędzy dwiema jednostkami zależnymi) może kwalifikować się jako pozycja zabezpieczana w skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym, jeśli powoduje powstanie zysków bądź strat z tytułu zmian kursów walut, które nie zostają w całości wyeliminowane w procesie konsolidacji zgodnie z MSR 21 Skutki zmian kursów wymiany walut obcych. Zgodnie z MSR 21 zyski i straty z tytułu zmian kursów walut w związku z wewnątrzgrupowymi pozycjami pieniężnymi nie zostają w całości wyeliminowane w procesie konsolidacji, kiedy wewnątrzgrupowa pozycja pieniężna wynika z transakcji pomiędzy dwiema jednostkami grupy, które posługują się różnymi walutami funkcjonalnymi. Ponadto ryzyko walutowe związane z wysoce prawdopodobną planowaną transakcją wewnątrzgrupową może kwalifikować się jako pozycja zabezpieczana w skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym, pod warunkiem że transakcja ta jest wyrażona w walucie innej niż waluta funkcjonalna jednostki zawierającej tę transakcję a związane z nią ryzyko walutowe będzie miało wpływ na skonsolidowany wynik finansowy.”;

2) dodaje się ust. 108A i 108B w następującym brzmieniu:

„108A. Jednostka stosuje ostatnie zdanie ust. 80 oraz ust. OS99A i OS99B do okresów rocznych rozpoczynających się w dniu 1 stycznia 2006 r. lub później. Zachęca się do wcześniejszego zastosowania standardu. Jeśli jednostka jako pozycję zabezpieczaną oznaczyła planowaną transakcję zewnętrzną, która:

- a) jest wyrażona w walucie funkcjonalnej jednostki zawierającej tę transakcję;
- b) powoduje powstanie zagrożenia, które będzie miało wpływ na skonsolidowany wynik finansowy (tj. jest wyrażona w walucie innej niż waluta prezentacji grupy); oraz
- c) kwalifikowałyby się do zastosowania rachunkowości zabezpieczeń, gdyby nie została wyrażona w walucie funkcjonalnej jednostki zawierającej tę transakcję,

wówczas może ona zastosować rachunkowość zabezpieczeń w skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym w okresie (okresach) przed datą zastosowania ostatniego zdania ust. 80 oraz ust. OS99A i OS99B.

108B. Jednostka nie musi stosować ust. OS99B w odniesieniu do danych porównawczych dotyczących okresów przed datą zastosowania ostatniego zdania ust. 80 i ust. OS99A.”;

- 3) Ustępy OS99A i OS99B w załączniku A „Objaśnienie stosowania” otrzymują numery OS99C i OS99D, natomiast dodaje się ust. OS99A, OS99B i OS133 w następującym brzmieniu:

„OS99A. Zgodnie z ust. 80 w skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym ryzyko walutowe związane z wysoce prawdopodobną planowaną transakcją wewnątrzgrupową może kwalifikować się jako pozycja zabezpieczana w zabezpieczeniach przepływów pieniężnych, pod warunkiem że transakcja ta jest wyrażona w walucie innej niż waluta funkcjonalna jednostki zawierającej tę transakcję, a ryzyko walutowe będzie miało wpływ na skonsolidowany wynik finansowy. Do tego celu jednostka może być jednostką dominującą, jednostką zależną, jednostką stowarzyszoną, joint venture lub oddziałem. Jeśli ryzyko walutowe związane z planowaną transakcją wewnątrzgrupową nie ma wpływu na skonsolidowany wynik finansowy, taka transakcja wewnątrzgrupowa nie może kwalifikować się jako pozycja zabezpieczana. Ma to zazwyczaj miejsce w przypadku płatności tantiem, odsetek, a także opłat zarządczych pomiędzy członkami tej samej grupy, chyba że transakcja wewnątrzgrupowa jest związana z transakcją zewnętrzną. Jednak w sytuacji, gdy ryzyko walutowe planowanej transakcji wewnątrzgrupowej będzie miało wpływ na skonsolidowany wynik finansowy, transakcja wewnątrzgrupowa może kwalifikować się jako pozycja zabezpieczana. Przykładem jest planowana sprzedaż bądź zakup zapasów pomiędzy członkami tej samej grupy, która wiąże się z przewidywaną w następnej kolejności sprzedażą tych zapasów jednostce zewnętrznej w stosunku do grupy. Podobnie planowana sprzedaż wewnątrzgrupowa maszyn i urządzeń przez należącą do danej grupy jednostkę będącą ich producentem innej należącej do tej grupy jednostce, która będzie z nich korzystała do swojej działalności, może mieć wpływ na skonsolidowany wynik finansowy. Przykładowo taka sytuacja mogłaby mieć miejsce, ponieważ amortyzacji maszyn i urządzeń dokonywać będzie jednostka nabywająca, a kwota początkowego ujęcia maszyn i urządzeń może się zmienić, jeśli planowana transakcja wewnątrzgrupowa jest wyrażona w walucie innej niż waluta funkcjonalna jednostki nabywającej.

OG99B. Jeśli zabezpieczenie planowanej transakcji wewnątrzgrupowej kwalifikuje się do zastosowania rachunkowości zabezpieczeń, wszelkie zyski lub straty, które zostały odniesione bezpośrednio na kapitał zgodnie z ust. 95 lit. a) zostają przeklasyfikowane na zyski lub straty w tym samym okresie lub okresach, w których ryzyko walutowe transakcji zabezpieczanej ma wpływ na skonsolidowany wynik finansowy.

OG133. Istnieje możliwość, że jednostka wyznaczyła planowaną transakcję wewnątrzgrupową jako pozycję zabezpieczaną na początku okresu rocznego rozpoczynającego się w dniu 1 stycznia 2005 r. lub później (lub, do celów przekształcenia danych porównawczych, na początku wcześniejszego okresu porównawczego) w ramach zabezpieczenia, które kwalifikowałoby się do zastosowania rachunkowości zabezpieczeń zgodnie z niniejszym standardem (uwzględniającym zmiany wprowadzone ostatnim zdaniem ust. 80). Jednostka taka może użyć tego wyznaczenia do zastosowania rachunkowości zabezpieczeń w skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym od początku okresu rocznego rozpoczynającego się w dniu 1 stycznia 2005 r. lub później (lub od początku wcześniejszego okresu porównawczego). Jednostka taka stosuje również ust. OS99A i OS99B od początku okresu rocznego rozpoczynającego się w dniu 1 stycznia 2005 r. lub później. Jednak zgodnie z ust. 108B nie musi ona stosować ust. OS99B do danych porównawczych za wcześniejsze okresy.”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2107/2005**z dnia 21 grudnia 2005 r.****zmieniające rozporządzenia (WE) nr 174/1999, (WE) nr 2771/1999, (WE) nr 2707/2000,
(WE) nr 214/2001 i (WE) nr 1898/2005 w sektorze mleka**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 10, 15, 31 ust. 14 i art. 40,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Z dniem 1 stycznia 2006 r. dyrektywę Rady 92/46/EWG z dnia 16 czerwca 1992 r. ustanawiającą przepisy zdrowotne dla produkcji i wprowadzania do obrotu surowego mleka, mleka poddanego obróbce cieplnej i produktów na bazie mleka⁽²⁾ uchyla się dyrektywą 2004/41/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽³⁾ oraz zastępuje się rozporządzeniem (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych⁽⁴⁾ oraz rozporządzeniem (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającym szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego⁽⁵⁾.
- (2) W celu zapewnienia przejrzystości należy odpowiednio dostosować odniesienia do dyrektywy 92/46/EWG, które znajdują się w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 174/1999 z dnia 26 stycznia 1999 r. ustanawiającym specjalne szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 804/68 w odniesieniu do pozwoleń wywozowych i refundacji wywozowych do mleka i przetworów mlecznych⁽⁶⁾, w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2771/1999 z dnia 16 grudnia 1999 r. ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania przepisów rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 w odniesieniu do interwencji na rynku masła i śmietany⁽⁷⁾, w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2707/2000 z dnia 11 grudnia 2000 r. ustanawiającym zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 w odniesieniu do pomocy wspólnotowej

do dostarczania mleka i niektórych przetworów mlecznych dla uczniów w instytucjach edukacyjnych⁽⁸⁾, w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 214/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 w sprawie interwencji na rynku odtłuszczonego mleka w proszku⁽⁹⁾ i w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1898/2005 z dnia 9 listopada 2005 r. ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 w odniesieniu do środków w zakresie zbytu śmietanki, masła i masła skondensowanego na rynku Wspólnoty⁽¹⁰⁾.

- (3) Zgodnie z art. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1898/2005, masło pochodzące ze skupu interwencyjnego nabyte na mocy art. 6 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1255/1999 w celu sprzedaży po obniżonych cenach przyjmuje się do składowania przed dniem 1 stycznia 2003 r. W świetle dostępnych ilości oraz sytuacji rynkowej data ta powinna zostać zmieniona na dzień 1 stycznia 2004 r. Należy zatem zmienić art. 1 lit. a) wyżej wymienionego rozporządzenia.
- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Mleka i Przetworów Mlecznych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 1 rozporządzenia (WE) nr 174/1999 ust. 4 otrzymuje następujące brzmienie:

„4. W celu przyznania refundacji produkty określone w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1255/1999 muszą spełniać wymogi rozporządzenia (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady^(*) i rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady^(**), w szczególności w zakresie przygotowywania w autoryzowanym zakładzie i zgodności z wymogami dotyczącymi znaku jakości określonymi w sekcji I załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 853/2004.

^(*) Dz.U. L 139 z 30.4.2004, str. 1. Sprostowanie w Dz.U. L 226 z 25.6.2004, str. 3.

^(**) Dz.U. L 139 z 30.4.2004, str. 55. Sprostowanie w Dz.U. L 226 z 25.6.2004, str. 22.”.

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 48. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1913/2005 (Dz.U. L 307 z 25.11.2005, str. 2).

⁽²⁾ Dz.U. L 268 z 14.9.1992, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 806/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, str. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L 157 z 30.4.2004, str. 33.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, str. 1. Sprostowanie w Dz.U. L 226 z 25.6.2004, str. 3.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, str. 55. Sprostowanie w Dz.U. L 226 z 25.6.2004, str. 22.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 20 z 27.1.1999, str. 8. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1513/2005 (Dz.U. L 241 z 17.9.2005, str. 45).

⁽⁷⁾ Dz.U. L 333 z 24.12.1999, str. 11. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1802/2005 (Dz.U. L 290 z 4.11.2005, str. 3).

⁽⁸⁾ Dz.U. L 311 z 12.12.2000, str. 37. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 865/2005 (Dz.U. L 144 z 8.6.2005, str. 41).

⁽⁹⁾ Dz.U. L 37 z 7.2.2001, str. 100. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1195/2005 (Dz.U. L 194 z 26.7.2005, str. 8).

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 308 z 25.11.2005, str. 1.

Artykuł 2

W art. 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2771/1999 lit. a) otrzymuje następujące brzmienie:

„a) otrzymują autoryzację zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (*) oraz posiadają odpowiednie wyposażenie techniczne;

(*) Dz.U. L 139 z 30.4.2004, str. 55. Sprostowanie w Dz.U. L 226 z 25.6.2004, str. 22.”

Artykuł 3

W art. 3 rozporządzenia (WE) nr 2707/2000 ust. 6 otrzymuje następujące brzmienie:

„6. Pomoc przyznaje się w odniesieniu do produktów określonych w załączniku I do niniejszego rozporządzenia, jeżeli produkty te spełniają wymogi rozporządzenia (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (*) i rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (**), w szczególności w zakresie przygotowywania w autoryzowanym zakładzie i zgodności z wymogami dotyczącymi znaku jakości określonymi w sekcji I załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 853/2004.

(*) Dz.U. L 139 z 30.4.2004, str. 1. Sprostowanie w Dz.U. L 226 z 25.6.2004, str. 3.

(**) Dz.U. L 139 z 30.4.2004, str. 55. Sprostowanie w Dz.U. L 226 z 25.6.2004, str. 22.”

Artykuł 4

W rozporządzeniu (WE) nr 214/2001 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 ust. 1 lit. a) otrzymuje następujące brzmienie:

„a) otrzymują autoryzację zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (*) oraz posiadają odpowiednie wyposażenie techniczne;

(*) Dz.U. L 139 z 30.4.2004, str. 55. Sprostowanie w Dz.U. L 226 z 25.6.2004, str. 22.”

2) w załączniku I przypis 5 otrzymuje następujące brzmienie:

„⁵⁾ Mleko surowe wykorzystywane do wytwarzania odtuszczonego mleka w proszku musi spełniać wymogi określone w sekcji IX załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 853/2004.”

Artykuł 5

W rozporządzeniu (WE) nr 1898/2005 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 lit. a) datę „1 stycznia 2003 r.” zastępuje się datą „1 stycznia 2004 r.”;

2) w art. 5 ust. 1 akapit drugi otrzymuje następujące brzmienie:

„Masło, masło skoncentrowane, śmietanka i produkty pośrednie określone w akapicie pierwszym spełniają wymogi rozporządzenia (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (*) i rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (**), w szczególności w zakresie przygotowywania w autoryzowanym zakładzie i zgodności z wymogami dotyczącymi znaku jakości określonymi w określonych w sekcji I załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 853/2004.

(*) Dz.U. L 139 z 30.4.2004, str. 1. Sprostowanie w Dz.U. L 226 z 25.6.2004, str. 3.

(**) Dz.U. L 139 z 30.4.2004, str. 55. Sprostowanie w Dz.U. L 226 z 25.6.2004, str. 22.”;

3) w art. 13 ust. 1 lit. b) otrzymuje następujące brzmienie:

„b) w stosownych przypadkach są zatwierdzone zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 853/2004.”;

4) w art. 47 ust. 1 akapit drugi otrzymuje następujące brzmienie:

„Powinno ono spełniać wymogi rozporządzeń (WE) nr 852/2004 i (WE) nr 853/2004, w szczególności w zakresie przygotowywania w autoryzowanym zakładzie i zgodności z wymogami dotyczącymi znaku jakości określonymi w sekcji I załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 853/2004.”;

5) w art. 63 ust. 2 lit. a) otrzymuje następujące brzmienie:

„a) są zatwierdzone zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 853/2004.”;

6) w art. 72 lit. b) pkt ii) otrzymuje następujące brzmienie:

„ii) wymogi rozporządzeń (WE) nr 852/2004 i (WE) nr 853/2004, w szczególności w zakresie przygotowywania w autoryzowanym zakładzie i zgodności z wymogami dotyczącymi znaku jakości określonymi w sekcji I załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 853/2004.”;

7) w art. 81 ust. 1 otrzymuje następujące brzmienie:

Artykuł 6

„1. Masło dostarcza się beneficjentowi w opakowaniach, na których zamieszcza się wyraźnym i czytelnym drukiem krajową klasę jakości i znak jakości zgodnie z art. 72 lit. b) oraz jedną lub więcej adnotacji wymienionych w załączniku XVI ust. 1.”.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2006 r., z wyjątkiem art. 5 ust. 1, który stosuje się od dnia 16 grudnia 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 grudnia 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2108/2005

z dnia 21 grudnia 2005 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 923/2005 w sprawie przekazania i sprzedaży na rynku portugalskim 80 000 ton pszenicy zwyczajnej, 80 000 ton kukurydzy i 40 000 ton jęczmienia znajdujących się w posiadaniu węgierskiej agencji interwencyjnej

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze zbóż⁽¹⁾, w szczególności jego art. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Mając na uwadze warunki klimatyczne panujące w Portugalii w roku gospodarczym 2004/2005, które doprowadziły do poważnej suszy, Komisja przyjęła rozporządzenie (WE) nr 923/2005⁽²⁾ zezwalające na przekazanie i sprzedaż na rynku portugalskim pewnych ilości zbóż znajdujących się w posiadaniu węgierskiej agencji interwencyjnej.

(2) Artykuł 1 rozporządzenia (WE) nr 923/2005 stanowi, że transport do Portugalii i zbyty produktów do wykorzystania jako pasze zwierzęce musi nastąpić w terminie do dnia 31 grudnia 2005 r.

(3) Zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 923/2005 sprzedaż zbóż jest zarezerwowana wyłącznie dla zrzeszeń producentów lub spółdzielni hodowców bydła, owiec i kóz lub dla zakładów przetwórczych, które ze wspomnianymi zrzeszeniami lub spółdzielniami zawarły umowy o współpracy.

(4) Wobec opóźnień administracyjnych związanych z organizacją kontraktów transportowych władze portugalskie złożyły wniosek o przełożenie na dzień 30 kwietnia 2006 r. ostatecznego terminu przekazania produktów, ich sprzedaży na rynku portugalskim oraz ich zbytu. Ponadto zwróciły się z wnioskiem o przyznanie im możliwości rozszerzenia sprzedaży na wszystkie sektory, które dotknęła susza, jaka negatywnie wpłynęła na portugalską gospodarkę rolną.

(5) Z uwagi na sytuację rynku portugalskiego, w szczególności długoterminowe skutki suszy w stosunku do portugalskiej gospodarki rolnej i do zadowalających warunków zaopatrzenia podmiotów gospodarczych w zboża, należy pozytywnie rozpatrzyć wniosek władz portugalskich, zezwalając na dostawy zbóż wszystkim określonym podmiotom gospodarczym.

(6) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 923/2005.

(7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 923/2005 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 ust. 2 termin „31 grudnia 2005 r.” zastępuje się terminem „30 kwietnia 2006 r.”;

2) w art. 7 akapit drugi otrzymuje następujące brzmienie:

„Zgodnie z art. 4 rozporządzenia (EWG) nr 2131/93 sprzedaż jest przeprowadzana wyłącznie w celu wykorzystania zbóż w Portugalii.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1154/2005 (Dz.U. L 187 z 19.7.2005, str. 11).

⁽²⁾ Dz.U. L 156 z 18.6.2005, str. 8.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 grudnia 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2109/2005

z dnia 21 grudnia 2005 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 716/96 przyjmujące nadzwyczajne środki wspierania rynku wołowiny w Zjednoczonym Królestwie

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

w Zjednoczonym Królestwie przed dniem 1 sierpnia 1996 r.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1254/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny⁽¹⁾, w szczególności jego art. 39,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 716/96⁽²⁾ przewiduje stworzenie programu współfinansowanego przez Wspólnotę, zezwalającego Zjednoczonemu Królestwu na zakup bydła starszego niż trzydzieści miesięcy oraz na jego ubicie w specjalnie wyznaczonych ubojniach.

(2) Panel Naukowy ds. Zagrożeń Biologicznych Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) stwierdził w swojej opinii z dnia 21 kwietnia 2004 r. dotyczącej naukowego uzasadnienia propozycji wprowadzenia zmian w obowiązującym w Zjednoczonym Królestwie schemacie wywozu opartym na danych urodzin (DBES) oraz w przepisie dotyczącym uboju zwierząt w wieku powyżej 30 miesięcy (OTM), że bydło urodzone lub hodowane w Zjednoczonym Królestwie przed dniem 1 sierpnia 1996 r. nie powinno być wprowadzane do łańcuchów żywnościowych i paszowych ze względu na zwiększone występowanie w tej grupie gąbczastej encefalopatii bydła (BSE). W odniesieniu do bydła urodzonego po tej dacie, według tej opinii, zagrożenie, jakie stwarza BSE dla konsumentów jest porównywalne z zagrożeniem w innych Państwach Członkowskich.

(3) W świetle tej opinii decyzja Komisji nr 2005/598/WE z dnia 2 sierpnia 2005 r. zakazująca wprowadzania do obrotu produktów otrzymanych ze sztuk bydła urodzonego lub hodowanego w Zjednoczonym Królestwie przed dniem 1 sierpnia 1996 r. do jakichkolwiek celów i zwalniająca takie zwierzęta z niektórych środków kontroli i zwalczania ustanowionych w rozporządzeniu (WE) nr 999/2001⁽³⁾ stanowi, że do obrotu nie wprowadza się żadnych produktów zawierających lub składających się z materiałów, innych niż mleko, otrzymanych ze sztuk bydła urodzonego lub hodowanego

(4) Artykuł 2 ust. 1 i 3 rozporządzenia (WE) nr 716/96 określa odpowiednio cenę do zapłacenia za kilogram zwierząt objętych programem ustalonym w tym rozporządzeniu oraz stawkę za zwierzę, po której Wspólnota współfinansuje zakup zwierząt. Mając na uwadze decyzję 2005/598/WE należy ograniczyć zakupy oraz współfinansowanie Wspólnoty przewidziane w rozporządzeniu (WE) nr 716/96 do zwierząt urodzonych lub hodowanych w Zjednoczonym Królestwie przed dniem 1 sierpnia 1996 r.

(5) W celu uproszczenia należy ustalić zryczałtowaną cenę zakupu za sztukę bydła w odniesieniu do każdego zwierzęcia zakupionego w ramach tego programu. Aby zachęcić producentów do nieprzekładania uboju tych zwierząt, w kolejnych latach cena zakupu powinna być stopniowo zmniejszana.

(6) W ramach tego programu Wspólnota powinna współfinansować 50 % zakupów.

(7) W celu zapewnienia płynnego przejścia od obecnie stosowanego ponad trzydziestomiesięcznego programu do programu ograniczającego się do zwierząt urodzonych lub hodowanych w Zjednoczonym Królestwie przed dniem 1 sierpnia 1996 r., należy określić datę, od której ten drugi program będzie obowiązywać.

(8) Uwzględniając decyzję władz Zjednoczonego Królestwa w sprawie stosowania od dnia 1 stycznia 2005 r. systemu jednolitej płatności, o którym mowa w tytule III rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 i (WE) nr 2529/2001⁽⁴⁾, przepisy art. 2 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 716/96 stały się nieaktualne i w związku z tym powinny zostać skreślone.

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 21. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1913/2005 (Dz.U. L 307 z 25.11.2005, str. 2).

⁽²⁾ Dz.U. L 99 z 20.4.1996, str. 14. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 667/2003 (Dz.U. L 96 z 12.4.2003, str. 13).

⁽³⁾ Dz.U. L 204 z 5.8.2005, str. 22.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 118/2005 (Dz.U. L 24 z 27.1.2005, str. 15).

- (9) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 716/96. — 324 EUR za zwierzę, które zakupiono w okresie od dnia 1 stycznia 2007 r. do dnia 31 grudnia 2007 r.;
- (10) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wołowiny i Cielęciny, — 292 EUR za zwierzę, które zakupiono w okresie od dnia 1 stycznia 2008 r. do dnia 31 grudnia 2008 r.;

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 716/96 wprowadza się następujące zmiany:

1) artykuł 1 ust. 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„1. Właściwe władze Zjednoczonego Królestwa upoważnia się do zakupu bydła urodzonego lub hodowanego w Zjednoczonym Królestwie przed dniem 1 sierpnia 1996 r., niewykazującego żadnych objawów klinicznych BSE, zgłoszonego im przez producenta lub jego agenta, które przez okres co najmniej sześciu miesięcy przed sprzedażą znajdowało się na terenie gospodarstwa położonego na terytorium Zjednoczonego Królestwa.”;

2) w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„1. Cena wypłacana na rzecz producentów lub ich agentów przez właściwe władze Zjednoczonego Królestwa na podstawie art. 1 ust. 1 wynosi:

— 360 EUR za zwierzę, które zakupiono do dnia 31 grudnia 2006 r.;

b) skreśla się ust. 2;

c) w ust. 3 akapit pierwszy otrzymuje następujące brzmienie:

„Za każde zakupione zwierzę zniszczone zgodnie z przepisami art. 1, Wspólnota współfinansuje wydatki poniesione przez Zjednoczone Królestwo na zakup, określony w art. 1 ust. 1, w wysokości:

— 180 EUR za zwierzę, które zakupiono do dnia 31 grudnia 2006 r.;

— 162 EUR za zwierzę, które zakupiono w okresie od dnia 1 stycznia 2007 r. do dnia 31 grudnia 2007 r.;

— 146 EUR za zwierzę, które zakupiono w okresie od dnia 1 stycznia 2008 r. do dnia 31 grudnia 2008 r.”;

d) skreśla się ust. 4.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 23 stycznia 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 grudnia 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

II

(Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa)

RADA

DECYZJA RADY

z dnia 2 grudnia 2005 r.

w sprawie podpisania w imieniu Wspólnoty Europejskiej protokołów do konwencji alpejskiej: Protokołu w sprawie ochrony gleby, Protokołu w sprawie energii i Protokołu w sprawie turystyki

(2005/923/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 175 ust. 1 w związku z art. 300 ust. 2 akapit pierwszy zdanie pierwsze,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Konwencja w sprawie ochrony Alp (konwencja alpejska) została zawarta w imieniu Wspólnoty Europejskiej na mocy decyzji Rady 96/191/WE ⁽¹⁾.
- (2) Protokół w sprawie ochrony gleby, Protokół w sprawie energii oraz Protokół w sprawie turystyki stanowią ważny etap wdrażania konwencji alpejskiej, a Wspólnota Europejska jest zobowiązana do realizowania jej celów.
- (3) Transgraniczne problemy gospodarcze, społeczne i ekologiczne regionu Alp pozostają zasadniczym wyzwaniem, którym należy się zająć na tym bardzo wrażliwym obszarze.
- (4) W rejonie Alp należy promować i wzmacniać polityki Wspólnoty, a szczególnie priorytetowe obszary szóstego programu działań w zakresie środowiska naturalnego ⁽²⁾.

- (5) Protokoły te powinny zostać podpisane przez Wspólnotę, a załączone deklaracje powinny zostać zatwierdzone,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Wspólnoty podpisanie następujących protokołów do konwencji alpejskiej sporządzonej w Salzburgu dnia 7 listopada 1991 r.: Protokołu w sprawie ochrony gleby, Protokołu w sprawie energii i Protokołu w sprawie turystyki, z zastrzeżeniem zawarcia powyższych protokołów.

Tekst protokołów oraz deklaracji zostaje załączony do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady zostaje niniejszym upoważniony do wyznaczenia osoby lub osób uprawnionych do podpisania w imieniu Wspólnoty protokołów, o których mowa w art. 1, z zastrzeżeniem ich zawarcia, oraz uprawnionych do złożenia deklaracji.

Sporządzono w Brukseli, dnia 2 grudnia 2005 r.

W imieniu Rady
M. BECKETT
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 61 z 12.3.1996, str. 31.

⁽²⁾ Dz.U. L 242 z 10.9.2002, str. 1.

DEKLARACJE WSPÓLNOTY EUROPEJSKIEJ**Deklaracja Wspólnoty Europejskiej dotycząca art. 12 ust. 3 Protokołu w sprawie ochrony gleby do konwencji alpejskiej**

Wspólnota Europejska podkreśla, że art. 12 ust. 3 Protokołu w sprawie ochrony gleby należy interpretować zgodnie z istniejącym prawodawstwem WE, w szczególności z dyrektywą Rady 86/278/EWG z dnia 12 czerwca 1986 roku w sprawie ochrony środowiska, a szczególnie gleb, przy stosowaniu osadów ściekowych w rolnictwie⁽¹⁾. Wspólnota Europejska jest zdania, że osady ściekowe mogą mieć korzystne właściwości agronomiczne i dlatego mogą być stosowane w rolnictwie, pod warunkiem iż stosowane są w sposób właściwy. Stosowanie osadów ściekowych nie może prowadzić do obniżenia jakości gleby i produktów rolnych, zgodnie z motywem 7 wspomnianej dyrektywy, ani wywoływać szkodliwych skutków u ludzi (bezpośrednich lub pośrednich konsekwencji dla zdrowia ludzi), zwierząt, roślin i w środowisku, zgodnie z motywem 5 i art. 1 tej dyrektywy. Osady ściekowe mogą być stosowane w przypadkach, w których jest to korzystne dla gleby lub ma korzystne właściwości odżywcze dla upraw i roślin.

Deklaracja Wspólnoty Europejskiej dotycząca art. 17 ust. 2 Protokołu w sprawie ochrony gleby do konwencji alpejskiej

Artykuł 17 ust. 2 Protokołu w sprawie ochrony gleby należy interpretować zgodnie z prawodawstwem WE oraz w taki sposób, aby zapewnić opracowanie i wdrażanie planów gospodarowania odpadami obejmującego obróbkę wstępną, obróbkę właściwą i unieszkodliwianie odpadów i pozostałości w celu uniknięcia skażenia gleby oraz aby zapewnić zgodność nie tylko z wymogami dotyczącymi środowiska, lecz także zdrowia ludzi.

Deklaracja Wspólnoty Europejskiej dotycząca art. 19 ust. 2 i art. 21 ust. 2 Protokołu w sprawie ochrony gleby do konwencji alpejskiej

W odniesieniu do art. 19 ust. 2 i art. 21 ust. 2 Protokołu w sprawie ochrony gleby wspólny system obserwacji powinien być zgodny w odpowiednich przypadkach z Globalnym Systemem Systemów Obserwacji Ziemi (GEOSS) oraz powinien brać pod uwagę bazę danych utworzoną przez Państwa Członkowskie zgodnie z prawodawstwem WE dotyczącym monitorowania, zbierania danych i metadanych.

Deklaracja o zastrzeżeniu Wspólnoty Europejskiej dotycząca art. 9 Protokołu w sprawie energii do konwencji alpejskiej

Artykuł 9 Protokołu w sprawie energii odnosi się do kwestii energii atomowej. W przypadku Wspólnoty Europejskiej wymogi określone w art. 9 zawarte są w Traktacie ustanawiającym Europejską Wspólnotę Energii Atomowej (Euratom). Jedyną podstawę decyzji, na mocy której ratyfikowano konwencję alpejską, stanowi Traktat WE, a nie Traktat Euratom. Decyzja upoważniająca do podpisania protokołu będzie miała tę samą podstawę prawną. Tym samym Wspólnota Europejska nie będzie związana art. 9 Protokołu w sprawie energii po jego wejściu w życie w odniesieniu do Wspólnoty.

⁽¹⁾ Dz.U. L 181 z 4.7.1986, str. 6.

TŁUMACZENIE

PROTOKÓŁ

**w sprawie stosowania konwencji alpejskiej z 1991 roku w zakresie ochrony gleby
Protokół „Ochrona gleby”**

Preambuła

REPUBLIKA FEDERALNA NIEMIEC,

REPUBLIKA AUSTRII,

REPUBLIKA FRANCUSKA,

REPUBLIKA WŁOSKA,

KSIĘSTWO LIECHTENSTEIN,

KSIĘSTWO MONAKO,

REPUBLIKA SŁOWENII,

KONFEDERACJA SZWAJCARSKA

oraz

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA,

ZGODNIE ze swymi zadaniami wynikającymi z Konwencji w sprawie ochrony Alp (konwencji alpejskiej) z dnia 7 listopada 1991 r., mającymi na celu zapewnienie globalnej polityki ochrony oraz trwałego rozwoju obszaru alpejskiego,

WYPEŁNIAJĄC zobowiązania określone w art. 2 ust. 2 i 3 konwencji alpejskiej,

DAŻĄC do ilościowego i jakościowego zmniejszenia niszczenia gleby, w szczególności poprzez stosowanie metod produkcji rolnej i leśnej, które nie szkodzą glebie, poprzez oszczędne ich stosowanie, hamowanie erozji, jak również ograniczenie nieprzepuszczalności gleby,

UZNAJĄC, że ochrona gruntów w Alpach, trwałe zarządzanie nimi oraz odbudowanie ich funkcji naturalnych w miejscach zniszczonych leżą w interesie ogólnym,

UZNAJĄC, że Alpy, jako jeden z największych ciągłych obszarów naturalnych w Europie, są różnorodne pod względem ekologicznym i że należy dbać o to, by ich wyjątkowo wrażliwe ekosystemy mogły nadal funkcjonować,

PRZEKONANI, że miejscowa ludność powinna być w stanie określić swój własny projekt rozwoju społecznego, kulturalnego i gospodarczego oraz uczestniczyć w jego realizacji w istniejących ramach instytucjonalnych,

ŚWIADOMI, że z jednej strony, obszar alpejski stanowi środowisko gospodarcze i życiowe dla ludności miejscowej oraz teren rekreacji dla mieszkańców innych regionów oraz że z drugiej strony, zachowanie funkcji gleby może być zagrożone z uwagi na rozmaite wymogi użytkowania skumulowane w ograniczonym obszarze alpejskim oraz że z tej przyczyny trzeba pogodzić interes ekonomiczny z wymogami ekologicznymi,

UZNAJĄC, że gleba zajmuje miejsce szczególne wewnątrz ekosystemów, że jej odtworzenie, jak również regeneracja gleb zniszczonych następują bardzo powoli, że z powodu odrębności topograficznych obszaru alpejskiego erozja gleby mogłaby się nasilić oraz że z jednej strony, gleba stanowi zbiornik substancji zanieczyszczających środowisko a z drugiej strony, z zanieczyszczonej gleby mogą przenosić się substancje zanieczyszczające środowisko do sąsiednich ekosystemów, co może stwarzać zagrożenie dla człowieka, zwierząt i roślin,

ŚWIADOMI, że użytkowanie gleby, w szczególności wynikające z urbanizacji, rozwoju przemysłu i rzemiosła, infrastruktury, eksploatacji złóż, turystyki, rolnictwa i gospodarki leśnej oraz z transportu może prowadzić do jakościowego i ilościowego niszczenia gleby i że w związku z tym należałoby zaproponować, w celu jej ochrony, właściwe i zintegrowane środki zapobiegawcze, jak również ograniczające i naprawiające szkody,

MAJĄC NA UWADZE, że ochrona gleby w istotny sposób wpływa na inne polityki w obszarze alpejskim i że powinna ona w związku z tym być dostosowana do innych dziedzin i sektorów,

PRZEKONANI, że niektóre problemy mogą być rozwiązane tylko w ramach transgranicznych i że wymagają one ze strony państw alpejskich przyjęcia wspólnych środków, które powinny zostać wprowadzone w życie przez Państwa Sygnatariuszy w zależności od istniejących możliwości,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

ROZDZIAŁ I

POSTANOWIENIA OGÓLNE

Artykuł 1

Cele

1. Niniejszy Protokół służy wprowadzeniu w życie zobowiązań podjętych przez Umawiające się Strony konwencji alpejskiej w zakresie ochrony gleby.

2. Glebę,

1) w jej funkcjach przyrodniczych, takich jak:

- a) podstawa życiowa i przestrzeń życiowa dla człowieka, zwierząt, roślin i mikroorganizmów;
- b) charakterystyczny element przyrody i krajobrazu;
- c) składnik ekosystemów, w szczególności ze swoimi cyklami wodnymi oraz składnikami odżywczymi;
- d) miejsce transformacji i regulacji dla nagromadzonych substancji, w szczególności przez swoje zdolności filtracyjne, właściwości buforowania, przechowywania, a zwłaszcza dla ochrony wód gruntowych;
- e) miejsce zbierania zasobów genetycznych;

2) w jej funkcjach archiwów historii przyrody i kultury; oraz

3) w celu ochrony korzystania z niej jako:

a) miejsca dla rolnictwa, w tym gospodarki pastwiskami i gospodarki leśnej;

b) przestrzeni dla urbanizacji i działalności turystycznej;

c) miejsca o innym przeznaczeniu gospodarczym, transportu, zaopatrzenia i dystrybucji, odprowadzania ścieków i odpadów;

d) zasobnika złóż bogactw naturalnych,

należy zachować w sposób trwały we wszystkich jej częściach składowych. Przede wszystkim funkcje ekologiczne gleby powinny być długoterminowo zapewnione i chronione jakościowo i ilościowo, jako podstawowy element ekosystemów. Należy wspierać przywracanie zniszczonej glebie jej naturalnych właściwości.

3. Celem środków, jakie należy przyjąć, jest w szczególności gospodarowanie gruntami spełniające warunki lokalne, oszczędne gospodarowanie powierzchniami, zapobieganie erozji i zmianom szkodliwym dla struktury gleby oraz zminimalizowanie ilości dostarczanych substancji zanieczyszczających glebę.

4. Należy również w szczególności chronić i promować różnicowanie gleb, typowe dla obszaru alpejskiego oraz miejsca charakterystyczne.

5. Z tego względu zasada zapobiegania, zawierająca zapewnienie możliwości funkcjonowania oraz możliwości wykorzystania gleby do różnych celów, a także ich dostępność dla przyszłych pokoleń w celu trwałego rozwoju, nabiera szczególnie wagi.

Artykuł 2

Podstawowe zobowiązania

1. Umawiające się Strony zobowiązują się do przyjęcia niezbędnych środków prawnych i administracyjnych w celu zapewnienia ochrony gleby na obszarze alpejskim. Za nadzór sprawowany nad tymi środkami ponosić będą odpowiedzialność władze krajowe.

2. W przypadku poważnego i trwałego zagrożenia zdolności funkcjonowania gleby ochrona powinna z reguły mieć pierwszeństwo nad użytkowaniem.

3. Umawiające się Strony badają możliwości wspierania środków, o których mowa w niniejszym Protokole, w celu ochrony gleby na obszarze alpejskim za pomocą środków podatkowych i/lub finansowych. Środki, które można łączyć z ochroną gleby oraz z celami oszczędnego i ekologicznego gospodarowania glebą, powinny korzystać ze szczególnego wsparcia.

Artykuł 3

Uwzględnienie celów w innych politykach

Umawiające się Strony zobowiązują się również do uwzględnienia celów niniejszego Protokołu w swoich innych politykach. W Alpach znajduje to zastosowanie w szczególności w odniesieniu do sektorów zagospodarowania terenu, urbanistyki i transportu, energetyki, rolnictwa i gospodarki leśnej, eksploatacji surowców, przemysłu, rzemiosła, turystyki, ochrony przyrody oraz zachowania krajobrazów, gospodarowania wodą i odpadami, a także do jakości powietrza.

Artykuł 4

Uczestnictwo władz terytorialnych

1. W istniejących ramach instytucjonalnych każda z Umawiających się Stron określa najlepszy poziom koordynacji i współpracy między bezpośrednio zainteresowanymi instytucjami i jednostkami władz terytorialnych w celu promowania solidarnej odpowiedzialności, w szczególności w celu stosowania i rozwoju na obszarze alpejskim współdziałania w stosowaniu polityk ochrony gleby, a także wdrażania wynikających z tego środków.

2. Bezpośrednio zainteresowane władze terytorialne zajmują się różnymi etapami przygotowywania i wdrażania tych polityk i środków, zgodnie ze swymi kompetencjami, w istniejących ramach instytucjonalnych.

Artykuł 5

Współpraca międzynarodowa

1. Umawiające się Strony wspierają wzmocnioną współpracę międzynarodową pomiędzy poszczególnymi właściwymi insty-

tucjami, w szczególności w sprawach dotyczących sporządzania rejestrów gruntów, obserwacji gleby, wyznaczania i nadzorowania stref gleb chronionych i stref gleb zanieczyszczonych, jak również stref zagrożonych, udostępniania i dostosowywania baz danych, koordynacji badań dotyczących ochrony gleby w Alpach oraz wymiany informacji.

2. Umawiające się Strony zobowiązują się do usuwania przeszkód we współpracy międzynarodowej pomiędzy jednostkami władz terytorialnych regionu Alp oraz do popierania rozwiązywania wspólnych problemów na odpowiednim szczeblu.

3. Gdy określanie środków dotyczących ochrony gleby należy do kompetencji krajowych lub międzynarodowych, władze terytorialne muszą mieć możliwość skutecznego przedstawiania interesów ludności.

ROZDZIAŁ II

ŚRODKI SZCZEGÓLNE

Artykuł 6

Wyodrębnienie stref

Umawiające się Strony dołożą wszelkich starań, by gleby zasługujące na ochronę były również uwzględnione podczas wyodrębniania obszarów chronionych. Ochronie powinny podlegać przede wszystkim charakterystyczne kompleksy glebowe i formacje skaliste o szczególnym znaczeniu dla wiedzy o ewolucji Ziemi.

Artykuł 7

Oszczędne i ostrożne gospodarowanie glebą

1. Podczas sporządzania i realizacji planów i/lub programów, o których mowa w art. 9 akapit trzeci Protokołu „Zagospodarowanie terenu i trwały rozwój”, należy uwzględnić potrzeby ochrony gleby, w szczególności oszczędne gospodarowanie glebą i jej powierzchnią.

2. W celu ograniczenia nieprzepuszczalności i zajmowania gleby Umawiające się Strony dokładają starań, by stosowane były metody budowy oszczędzające powierzchnie i chroniące glebę. W odniesieniu do urbanizacji Strony wskazują przede wszystkim strefy wewnętrzne, ograniczając równocześnie ekspansję aglomeracji.

3. Przy badaniach wpływu na środowisko i przestrzeń wielkich projektów w dziedzinie przemysłu, budownictwa i infrastruktury, w szczególności transportu, energii i turystyki, należy uwzględnić, w ramach procedur krajowych, ochronę gleby i ograniczoną powierzchniowo ofertę na obszarze Alp.

4. Jeżeli umożliwiają to warunki naturalne, glebom, które nie są już użytkowane lub które zostały zmienione, w szczególności wysypiska, hałdy, infrastruktury, trasy narciarskie, należy przywrócić ich naturalne właściwości lub je rekultywować.

Artykuł 8

Oszczędne gospodarowanie i eksploatacja surowców, która nie szkodzi glebom

1. Umawiające się Strony dokładają starań, by surowcami eksploatowanymi z gleby gospodarowano w sposób oszczędny. Pracują nad tym, by stosowano przede wszystkim produkty zastępcze oraz by wyczerpywano możliwości recyklingu lub by wspierano ich rozwój.

2. Przy eksploatacji, obróbce i użytkowaniu surowców eksploatowanych z gleby należy jak najbardziej ograniczyć naruszanie innych funkcji gleby. W strefach mających szczególne znaczenie dla ochrony funkcji gleby oraz w strefach przeznaczonych na zbieranie wody pitnej eksploatacja surowców powinna być zakazana.

Artykuł 9

Ochrona gleb w strefach wilgotnych i na torfowiskach

1. Umawiające się Strony zobowiązują się do ochrony torfowisk wysokich i niskich. W tym celu należy w miarę możliwości dążyć do posługiwania się substytutem torfu.

2. W strefach wilgotnych i na torfowiskach stosowane środki do drenażu trzeba będzie ograniczyć do konserwacji istniejących sieci, z wyjątkiem uzasadnionych przypadków nadzwyczajnych. Wsparcie powinno uzyskać stosowanie środków umożliwiających powrót do stanu naturalnego już drenowanych stref.

3. Zgodnie z ogólną zasadą gleby bagienne nie powinny być wykorzystywane lub jeżeli są wykorzystywane na cele rolne, nie powinny być eksploatowane, by mogły zachować swój specyficzny charakter.

Artykuł 10

Wyodrębnienie i postępowanie ze strefami zagrożenia

1. Umawiające się Strony uzgadniają, by nanosić na mapę strefy Alp zagrożone geologicznie, hydrogeologicznie i hydrologicznie, przede wszystkim ruchami terenu (osuwiska, rwące potoki lawy, zapadliska), lawinami i powodzią, by je wpisywać do rejestrów oraz by w razie potrzeby wyznaczyć strefy zagrożenia. Jeżeli jest to stosowne, należy wziąć pod uwagę ryzyko sejsmiczne.

2. Umawiające się Strony dołożą starań by w miarę możliwości w strefach zagrożenia stosowane były techniki inżynierne

zbliżone do naturalnych, używając miejscowych materiałów tradycyjnych zgodnych z wymogami krajobrazu. Środki te powinny być wspierane właściwymi środkami dotyczącymi leśnictwa.

Artykuł 11

Wyodrębnienie i postępowanie ze strefami Alp zagrożonymi erozją

1. Umawiające się Strony uzgadniają, by nanieść na mapę strefy Alp dotknięte erozją powierzchniową oraz by wpisać je do rejestru gruntów na podstawie kryteriów porównywalnych do określania erozji gleby, jeżeli jest to niezbędne dla ochrony dóbr materialnych.

2. Należy ograniczyć erozję gleby do minimum. Powierzchnie uszkodzone przez erozję gleby i osuwiska terenu powinny zostać naprawione w stopniu niezbędnym dla ochrony człowieka i dóbr materialnych.

3. W celu ochrony człowieka i dóbr materialnych należy stosować przede wszystkim techniki zbliżone do naturalnych w zakresie hydrauliki, inżynierii i gospodarki leśnej w celu zahamowania erozji wodnej i w celu zmniejszenia efektu spływania wód.

Artykuł 12

Rolnictwo, gospodarowanie pastwiskami i gospodarka leśna

1. W celu ochrony przed erozją i szkodliwą kompaktacją gleb Umawiające się Strony zobowiązują się do stosowania odpowiednich działań, dostosowanych do miejscowych warunków, dotyczących rolnictwa, gospodarowania pastwiskami i gospodarką leśną.

2. W odniesieniu do dostarczanych substancji, pochodzących z wykorzystania nawozów lub produktów fitosanitarnych, Umawiające się Strony dążą do opracowania i wprowadzenia w życie wspólnych kryteriów mających na celu odpowiednie działania techniczne. Rodzaj i ilość nawozów oraz okres ich wysiewania powinny być dostosowane do potrzeb roślin, z uwzględnieniem substancji odżywczych dostępnych w glebie i substancji organicznych, jak również warunków uprawy i środowiska. Przyczynia się do tego zastosowanie ekologicznych/biologicznych i zintegrowanych metod produkcji oraz określenie pułapu liczby zwierząt w zależności od warunków naturalnych środowiska i wzrostu roślin.

3. Na pastwiskach alpejskich należy w szczególności zminimalizować użycie nawozów sztucznych i syntetycznych produktów fitosanitarnych. Powinno się zrezygnować z wykorzystywania osadów ściekowych.

*Artykuł 13***Środki stosowane w leśnictwie i inne**

1. Wobec lasów górskich stanowiących w dużej mierze ochronę miejscowych warunków środowiskowych, a zwłaszcza aglomeracji, infrastruktury transportu, terenów uprawnych i innych, Umawiające się Strony zobowiązują się do przyznania pierwszeństwa tej funkcji ochronnej i pokierowania swoją gospodarką leśną zgodnie z tym celem ochrony. Te lasy górskie powinny zostać zachowane.

2. W szczególności las powinien być użytkowany i utrzymywany w sposób umożliwiający uniknięcie erozji gleby i szkodliwej kompaktacji gleb. W tym celu należy wspierać leśnictwo dostosowane do warunków lokalnych oraz naturalną regenerację lasów.

*Artykuł 14***Wpływy infrastruktury turystycznej**

1. Umawiające się Strony będą działać w najwłaściwszy sposób, by:

— unikać negatywnych wpływów działalności turystycznej na glebę w Alpach,

— stan gleb zniszczonych intensywną eksploatacją turystyczną zostać ustabilizowany, przede wszystkim i w miarę możliwości przez odtworzenie pokrycia roślinnego i przez stosowanie technik inżynierii zbliżonych do naturalnych. Późniejsze działania powinny iść w takim kierunku, by tego typu zniszczenia nie miały już więcej miejsca,

— w lasach pełniących funkcję ochronną pozwolenia na budowę i wyrównywanie terenu tras narciarskich były udzielane tylko w drodze wyjątku i pod warunkiem podjęcia środków kompensacyjnych oraz by nie zostały wydane pozwolenia dla stref niestabilnych.

2. Dodatki chemiczne i biologiczne stosowane do przygotowywania tras narciarskich będą tolerowane jedynie po poświadczeniu ich zgodności z normami środowiska naturalnego.

3. W przypadku stwierdzenia istotnych szkód w glebach i roślinności Umawiające się Strony w jak najkrótszym terminie podejmą niezbędne kroki do przywrócenia im właściwego stanu.

*Artykuł 15***Ograniczenia we wprowadzaniu substancji zanieczyszczających środowisko**

1. Umawiające się Strony dołożą wszelkich starań w celu zmniejszenia, na ile to będzie możliwe oraz zapobiegawczo, wprowadzania substancji zanieczyszczających środowisko do gleby przez atmosferę, wodę, odpady i substancje szkodliwe dla środowiska. Wybierane będą środki ograniczające emisje u źródeł.

2. W celu uniknięcia skażenia gleby przez stosowanie substancji niebezpiecznych Umawiające się Strony przyjmują postanowienia techniczne, przewidują kontrole i wprowadzają w życie programy badawcze i działania informacyjne.

*Artykuł 16***Ekologiczne użytkowanie produktów do odmrażania i posypywania piaskiem**

Umawiające się Strony zobowiązują się do zminimalizowania używania soli do odmrażania oraz do stosowania w miarę możliwości produktów antypoślizgowych i mniej zanieczyszczających środowisko, takich jak żwir i piasek.

*Artykuł 17***Gleby skażone, miejsca wcześniej zanieczyszczone, program gospodarki odpadami**

1. Umawiające się Strony zobowiązują się do zestawienia i opisanie miejsc wcześniej zanieczyszczonych oraz powierzchni, na których prawdopodobnie wystąpiły zanieczyszczenia (spis miejsc wcześniej zanieczyszczonych) w celu zbadania stanu tych powierzchni oraz w celu oceny, na podstawie porównywalnych metod, zagrożeń, jakie przedstawiają.

2. W celu niedopuszczenia do skażenia gleby oraz w celu obróbki wstępnej, obróbki właściwej i składowania odpadów oraz pozostałości zgodnych z normami środowiska powinny zostać stworzone i wdrożone programy zarządzania odpadami.

*Artykuł 18***Środki uzupełniające**

Umawiające się Strony mogą podjąć dla ochrony gleby środki uzupełniające w stosunku do tych, o których mowa w niniejszym Protokole.

ROZDZIAŁ III

BADANIA, SZKOLENIA I INFORMOWANIE*Artykuł 19***Badania i monitorowanie**

1. Umawiające się Strony wspierają i dostosowują, w ścisłej współpracy, badania i systematyczne monitorowanie, które okazują się użyteczne dla osiągnięcia celów niniejszego Protokołu.

2. Umawiające się Strony dołożą starań, by krajowe wyniki badań i systematycznego monitorowania były włączane do wspólnego systemu stałego monitorowania i informowania oraz by były dostępne dla opinii publicznej w istniejących ramach instytucjonalnych.

3. Umawiające się Strony koordynują alpejskie projekty badawcze dotyczące ochrony gleby, uwzględniając inne postępy w badaniach na szczeblu krajowym i międzynarodowym, oraz przewidują możliwość dokonywania wspólnych badań naukowych.

4. Szczególna uwaga poświęcona zostanie ocenie wrażliwości gleb na różne działania człowieka, ocenie ich zdolności regeneracji oraz badaniu odpowiednich, najlepiej dostosowanych technik.

Artykuł 20

Sporządzenie zharmonizowanych baz danych

1. Umawiające się Strony ustalają utworzenie, w ramach Systemu Informowania i Monitorowania Alp, porównywalnych baz danych (parametry gruntowe, pobieranie próbek, metody analizy, ocena) oraz możliwość wymiany danych.

2. Umawiające się Strony zgadzają się w sprawie substancji niebezpiecznych dla gleby, które szczególnie należy poddawać analizie, i dążą do określenia porównywalnych kryteriów oceny.

3. Umawiające się Strony dążą do opisanego stanu gleb w obszarze alpejskim w sposób reprezentatywny, na takich samych podstawach oceny i zgodnie ze zharmonizowanymi metodami z uwzględnieniem sytuacji geologicznej i hydrogeologicznej.

Artykuł 21

Utworzenie stanowisk stałego monitorowania i koordynacja monitorowania środowiska

1. Umawiające się Strony zobowiązują się do utworzenia na obszarze Alp stanowisk stałego monitorowania (kontrola i monitorowanie techniczne) oraz do włączenia ich do ogólnoalpejskiej sieci monitorowania gleby.

2. Umawiające się Strony koordynują monitorowanie gleby na szczeblu krajowym wraz z instytucjami zajmującymi się środowiskiem w sektorach powietrza, wody, flory i fauny.

3. W ramach tych badań Umawiające się Strony utworzą banki próbek gleb według porównywalnych kryteriów.

Artykuł 22

Szkolenia i informacja

Umawiające się Strony wspierają kształcenie początkowe i kształcenie ustawiczne oraz informowanie opinii publicznej o celach i środkach wprowadzania w życie niniejszego Protokołu.

ROZDZIAŁ IV

WPROWADZENIE W ŻYCIE, KONTROLA I OCENA

Artykuł 23

Wprowadzenie w życie

Umawiające się Strony zobowiązują się dołożyć wszelkich starań, by niniejszy Protokół został wprowadzony w życie, uwzględniając wszelkie odpowiednie środki w istniejących ramach instytucjonalnych.

Artykuł 24

Kontrola przestrzegania zobowiązań

1. Umawiające się Strony regularnie składają sprawozdania Stałemu Komitetowi w sprawie środków podjętych na mocy niniejszego Protokołu. Sprawozdania przedstawiają również kwestię skuteczności podjętych środków. Konferencja alpejska decyduje o okresowości sprawozdań.

2. Stały Komitet bada te sprawozdania w celu sprawdzenia, czy Umawiające się Strony wypełniły swoje zobowiązania wynikające z niniejszego Protokołu. Może on również zwrócić się do zainteresowanych Umawiających się Stron o przedstawienie informacji uzupełniających lub też odwołać się do innych źródeł informacji.

3. Stały Komitet sporządza sprawozdanie na temat przestrzegania, przez Umawiające się Strony zobowiązań wynikających z niniejszego Protokołu, na potrzeby konferencji alpejskiej.

4. Konferencja alpejska zapoznaje się z tym sprawozdaniem. W razie stwierdzenia uchybienia w wypełnianiu zobowiązań może przyjąć zalecenia.

Artykuł 25

Ocena skuteczności postanowień

1. Umawiające się Strony regularnie badają i oceniają skuteczność postanowień niniejszego Protokołu. W przypadku gdy okazuje się to niezbędne dla realizacji celów, biorą pod uwagę przyjęcie odpowiednich poprawek do niniejszego Protokołu.

2. W istniejących ramach instytucjonalnych do tej oceny przyłączają się władze terytorialne. Możliwa jest konsultacja z organizacjami pozarządowymi aktywnymi w tym sektorze.

ROZDZIAŁ V

POSTANOWIENIA KOŃCOWE

Artykuł 26

Związek między konwencją alpejską a Protokołem

1. Niniejszy Protokół stanowi Protokół do konwencji alpejskiej w znaczeniu art. 2 oraz pozostałych istotnych artykułów konwencji.
2. Wyłącznie Umawiająca się Strona konwencji alpejskiej może zostać Umawiającą się Stroną niniejszego Protokołu. Każde wypowiedzenie konwencji alpejskiej stanowi równocześnie wypowiedzenie niniejszego Protokołu.
3. W przypadku gdy konwencja alpejska obraduje na temat spraw odnoszących się do niniejszego Protokołu, jedynie Umawiające się Strony niniejszego Protokołu mogą uczestniczyć w głosowaniu.

Artykuł 27

Podpisanie i ratyfikacja

1. Niniejszy Protokół jest otwarty do podpisu dla Państw Sygnatariuszy konwencji alpejskiej i dla Wspólnoty Europejskiej dnia 16 października 1998 r. oraz przy Republice Austrii, depozytariusza, począwszy od dnia 16 listopada 1998 r.
2. Niniejszy Protokół wchodzi w życie, w odniesieniu do Umawiających się Stron, które wyraziły zgodę na związanie niniejszym Protokołem, po upływie trzech miesięcy od daty złożenia przez trzy Państwa dokumentu ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia.
3. W odniesieniu do Umawiających się Stron, które później wyrażą zgodę na związanie niniejszym Protokołem, Protokół wchodzi w życie po upływie trzech miesięcy od daty złożenia dokumentu ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia. Po wejściu

w życie jakiegokolwiek poprawki do Protokołu, każda nowa Umawiająca się Strona Protokołu staje się Umawiającą się Stroną Protokołu ze zmianami.

Artykuł 28

Powiadomienia

Depozytariusz powiadamia każde Państwo, o którym mowa w Preambule, i Komisję Europejską, w kwestiach dotyczących niniejszego Protokołu:

- a) o każdym podpisie;
- b) o złożeniu każdego dokumentu ratyfikacyjnego, przyjmującego lub zatwierdzającego;
- c) o każdej dacie wejścia w życie;
- d) o każdym oświadczeniu dokonany przez jedną z Umawiających się Stron lub z Państw Sygnatariuszy;
- e) o każdym wypowiedzeniu, o którym powiadomiła jedna z Umawiających się Stron, w tym o dacie jego wejścia w życie.

Na dowód czego niżej podpisani, będąc w posiadaniu niezbędnych upoważnień, podpisali niniejszy Protokół.

Sporządzono w Bled, dnia 16 października 1998 r., w językach: francuskim, niemieckim, włoskim i słoweńskim, przy czym każdy z tych tekstów jest jednakowo autentyczny, w jednym egzemplarzu, który zostanie złożony w Archiwach Państwowych Republiki Austrii. Depozytariusz przekazuje odpis poświadczony za zgodność z oryginałem wszystkim Państwom Sygnatariuszom.

PROTOKÓŁ
w sprawie stosowania konwencji alpejskiej z 1991 roku w zakresie energii
Protokół „Energia”

Preambuła

REPUBLIKA FEDERALNA NIEMIEC,

REPUBLIKA AUSTRII,

REPUBLIKA FRANCUSKA,

REPUBLIKA WŁOSKA,

KSIĘSTWO LIECHTENSTEIN,

KSIĘSTWO MONAKO,

REPUBLIKA SŁOWENII,

KONFEDERACJA SZWAJCARSKA

oraz

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA,

ZGODNIE ze swymi zadaniami wynikającymi z Konwencji w sprawie ochrony Alp (konwencji alpejskiej) z dnia 7 listopada 1991 r., mającymi na celu zapewnienie spójnej polityki zachowania i ochrony oraz trwałego rozwoju obszaru alpejskiego,

WYPEŁNIAJĄC swoje zobowiązania wynikające z art. 2 ust. 2 i 3 konwencji alpejskiej,

ŚWIADOMI znaczenia realizacji form produkcji, dystrybucji i wykorzystania energii z poszanowaniem przyrody i krajobrazu, które byłyby zgodne ze środowiskiem naturalnym i promowaniem środków mających na celu oszczędzanie energii,

BIORĄC pod uwagę konieczność zmniejszenia emisji gazów przyczyniających się do powstania efektu cieplarnianego również w regionie alpejskim i przestrzegania w ten sposób zobowiązań Ramowej Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie Zmian Klimatu,

PRZEKONANI, iż należy harmonizować interesy gospodarcze z wymogami ekologicznymi,

ŚWIADOMI FAKTU, że z europejskiego punktu widzenia obszar alpejski posiada szczególne znaczenie i że stanowi on, w odniesieniu do geomorfologii, klimatu, wody, roślinności, fauny, krajobrazów i upraw, dziedzictwo zarówno jedyne w swoim rodzaju, jak również zróżnicowane oraz że jego wysokie góry, doliny i Prealpy są elementami środowiska, których ochrona nie może należeć jedynie do państw alpejskich,

ŚWIADOMI FAKTU, że Alpy stanowią nie tylko przestrzeń życiową i miejsce pracy ludności miejscowej, lecz że posiadają również ogromne znaczenie dla terenów pozaalpejskich, w szczególności ze względu na fakt, że mamy do czynienia z regionem tranzytowym nie tylko w odniesieniu do ruchu transeuropejskiego osób i towarów, lecz także międzynarodowych sieci dystrybucji energii,

BIORĄC pod uwagę wrażliwość środowiskową obszaru Alp, w szczególności w sprawach dotyczących działań związanych z produkcją, przesyłem i wykorzystaniem energii, które oddziałują wzajemnie na aspekty nierozłącznie związane z ochroną przyrody, zagospodarowaniem terenu i wykorzystaniem gleby,

BIORĄC pod uwagę fakt, iż w sytuacji zagrożeń dla ochrony środowiska, w szczególności z powodu ewentualnych zmian klimatycznych, których przyczyną jest człowiek, konieczne stało się obserwowanie ze szczególną uwagą ścisłych związków między działaniami społecznymi i gospodarczymi człowieka a zachowaniem ekosystemów, które wymagają, zwłaszcza w obszarze alpejskim, podjęcia właściwych i zróżnicowanych środków za zgodą ludności miejscowej, instytucji politycznych oraz organizacji gospodarczych i społecznych,

PRZEKONANI, że ludność miejscowa powinna być w stanie określić swój własny projekt rozwoju społecznego, kulturalnego i gospodarczego oraz uczestniczyć w jego realizowaniu w istniejących ramach instytucjonalnych,

PRZEKONANI, że niektóre problemy mogą zostać rozwiązane jedynie w ramach transgranicznych oraz że wymagają one podjęcia wspólnych środków przez państwa alpejskie i bezpośrednio zainteresowane władze terytorialne,

PRZEKONANI, że zaspokojenie potrzeb energetycznych stanowi istotny czynnik rozwoju gospodarczego i społecznego, zarówno w obrębie, jak i na zewnątrz obszaru alpejskiego,

ŚWIADOMI znaczenia stosowania i późniejszego rozwoju instrumentów ekonomicznych, dzięki którym fakty na temat kosztów mogłyby być w większym stopniu uwzględniane w wyliczeniach cen energii,

PRZEKONANI, że obszar alpejski ma trwały udział w zaspakajaniu potrzeb energetycznych w ramach europejskich oraz że powinien on dysponować, poza wystarczającymi zasobami wody pitnej, wystarczającymi zasobami energetycznymi w celu poprawy warunków życia ludności i wydajności gospodarczej,

PRZEKONANI, że obszar alpejski ma szczególnie istotne znaczenie dla połączenia systemów energetycznych państw europejskich,

PRZEKONANI, że w obszarze alpejskim, środki mające na celu racjonalne wykorzystanie energii oraz trwałe wykorzystywanie zasobów wody i drewna przyczyniają się do zaspokojenia potrzeb energetycznych w ramach gospodarki krajowej oraz że wykorzystanie biomasy i energii słonecznej nabiera coraz większego znaczenia,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

ROZDZIAŁ I

POSTANOWIENIA OGÓLNE

Artykuł 1

Cele

Umawiające się Strony zobowiązują się stworzyć warunki ramowe i przyjąć środki w sprawie oszczędzania energii, produkcji, przesyłu, dystrybucji i wykorzystywania energii, w ramach terytorialnych stosowania konwencji alpejskiej, właściwych do stworzenia sytuacji energetycznej trwałego rozwoju, odpowiadającej specyficznym granicom tolerancji obszaru alpejskiego; przy tej okazji Umawiające się Strony wniosą istotny wkład do ochrony ludności i środowiska, przyczyniając się do zachowania zasobów i klimatu.

Artykuł 2

Podstawowe zobowiązania

1. Zgodnie z niniejszym Protokołem Umawiające się Strony mają na celu przede wszystkim:

- a) harmonizację planowania gospodarki energetycznej z ogólnym planem zagospodarowania obszaru alpejskiego;
- b) dostosowanie systemów produkcji, transportu i dystrybucji energii w celu ogólnej optymalizacji systemu infrastruktury na obszarze alpejskim, z uwzględnieniem potrzeb ochrony środowiska;
- c) ograniczenie wpływów pochodzenia energetycznego na środowisko, optymalizując dostarczanie usług docelowym użytkownikom energii poprzez przyjęcie, między innymi i w miarę możliwości, następujących środków:
 - zmniejszenie zapotrzebowania energetycznego dzięki stosowaniu skuteczniejszych technologii,
 - szersze objęcie pozostałego zapotrzebowania energetycznego odnawialnymi źródłami energii,
 - optymalizacja istniejących instalacji do produkcji energii w oparciu o nieodnawialne źródła energii;

d) ograniczenie negatywnych skutków infrastruktury energetycznych na środowisko i na krajobraz, w tym skutków dotyczących gospodarowania odpadami, za pomocą przyjęcia środków zapobiegawczych dla nowych infrastruktur i, w razie konieczności, odwołanie się do działań mających na celu poprawienie istniejących instalacji.

2. W przypadku budowy nowych wielkich infrastruktur energetycznych oraz istotnego wzrostu możliwości infrastruktur istniejących Umawiające się Strony, w ramach obowiązującego prawa, dokonują oceny wpływów na środowisko alpejskie oraz oceny ich skutków z punktu widzenia terytorialnego i społeczno-gospodarczego, zgodnie z art. 12. W przypadku projektów o możliwych skutkach transgranicznych Strony przysługują prawo do konsultacji na szczeblu międzynarodowym.

3. W swojej polityce energetycznej Umawiające się Strony uwzględniają fakt, że obszar alpejski jest odpowiedni do wykorzystywania odnawialnych źródeł energii, wspierają wzajemną współpracę w sprawie programów rozwoju w tej dziedzinie.

4. Umawiające się Strony chronią tereny będące pod ochroną za pomocą stref buforowych, inne strefy ochrony i spokoju oraz strefy nietknięte z punktu widzenia przyrody i krajobrazu; optymalizują infrastruktury energetyczne w zależności od różnych poziomów wrażliwości, tolerancji i aktualnego zniszczenia ekosystemu alpejskiego.

5. Umawiające się Strony są świadome faktu, że właściwa polityka badawczo-rozwojowa, przejawiająca się środkami zapobiegawczymi i poprawiającymi, może w istotny sposób przyczynić się do ochrony Alp od wpływu infrastruktury energetycznych. Strony wspierają działania badawczo-rozwojowe w tym kierunku i przekazują sobie znaczące wyniki.

6. Umawiające się Strony współpracują w celu rozwoju w dziedzinie energetyki metod mających na celu większe uwzględnianie prawdziwych kosztów.

Artykuł 3

Zgodność z prawem międzynarodowym i z innymi politykami

1. Wprowadzenie w życie niniejszego Protokołu dokonywane jest zgodnie z obowiązującymi międzynarodowymi normami prawnymi, w szczególności normami konwencji alpejskiej i Protokołów zredagowanych w celu jej stosowania oraz zgodnie z obowiązującymi umowami międzynarodowymi.

2. Umawiające się Strony zobowiązują się również do uwzględnienia celów niniejszego Protokołu w realizowaniu innych polityk, w szczególności w dziedzinach zagospodarowania terenu i rozwoju regionalnego, transportu, rolnictwa i gospodarki leśnej oraz turystyki, w celu uniknięcia skutków negatywnych lub spornych w obszarze alpejskim.

Artykuł 4

Uczestnictwo władz terytorialnych

1. W istniejących ramach instytucjonalnych każda z Umawiających się Stron określa najlepszy poziom koordynacji i współpracy między bezpośrednio zainteresowanymi instytucjami i władzami terytorialnymi w celu promowania solidarnej odpowiedzialności, w szczególności w celu stosowania i rozwoju w obszarze alpejskim współdziałania w stosowaniu polityk energetycznych, a także wdrażania wynikających z tego środków.

2. Bezpośrednio zainteresowane władze terytorialne zajmują się różnymi etapami przygotowywania i wdrażania tych polityk i środków, zgodnie ze swymi kompetencjami, w istniejących ramach instytucjonalnych.

3. Umawiające się Strony wspierają współpracę międzynarodową pomiędzy instytucjami, których bezpośrednio dotyczą problemy związane z energetyką i środowiskiem w celu znalezienia porozumienia w sprawie rozwiązania wspólnych problemów.

ROZDZIAŁ II

ŚRODKI SZCZEGÓLNE

Artykuł 5

Oszczędności energii oraz racjonalne użytkowanie energii

1. Obszar alpejski wymaga podjęcia szczególnych środków dla oszczędności energii, dla jej racjonalnej dystrybucji i używania. Środki te powinny uwzględniać:

- a) zapotrzebowania energetyczne dotyczące rozległych terenów, bardzo zróżnicowane w zależności od wysokości nad poziomem morza, pór roku i wymogów turystycznych;
- b) miejscową dostępność odnawialnych źródeł energii;
- c) szczególny wpływ opadów atmosferycznych w nieckach i dolinach z uwagi na ich budowę geomorfologiczną.

2. Umawiające się Strony dokładają starań, by poprawić dostosowanie używania energii do środowiska i wspierają przede wszystkim oszczędzanie i racjonalne używanie energii, w szczególności procesów odniesieniu do procesów produkcyjnych, służb publicznych i wielkich infrastruktur hotelowych, jak również w odniesieniu do instalacji transportowych, działalności sportowej i wypoczynku.

3. Strony przyjmują środki i ustanawiają przepisy w szczególności w następujących dziedzinach:

- a) poprawa izolacji budynków i skuteczności systemów dystrybucji ciepła;
- b) optymalizacja wydajności instalacji grzewczych, wentylacyjnych i klimatyzacyjnych;
- c) okresowa kontrola i zmniejszenie, w razie potrzeby, emisji zanieczyszczeń z instalacji ciepłych;
- d) oszczędności energii dzięki nowoczesnym procesom technologicznym użytkowania i przetwarzania energii;
- e) indywidualne wyliczanie kosztów ogrzewania i ciepłej wody;
- f) planowanie i promowanie nowych budynków wykorzystujących technologie o niskim zużyciu energii;
- g) promowanie i realizowanie gminnych/lokalnych projektów energetycznych i klimatycznych zgodnie ze środkami przewidzianymi w art. 2 ust. 1 lit. c);
- h) poprawa stanu budynków pod względem energetycznym w przypadku remontów i wspierania stosowania systemów grzewczych przyjaznych dla środowiska.

Artykuł 6

Odnawialne źródła energii

1. Umawiające się Strony zobowiązują się, w ramach swoich możliwości finansowych, do promowania i użytkowania przede wszystkim odnawialnych źródeł energii, zgodnie z zasadami poszanowania środowiska i krajobrazu.
2. Wspierają one również użytkowanie instalacji zdecentralizowanych w celu eksploatacji odnawialnych źródeł energii, takich jak woda, słońce i biomasa.
3. Umawiające się Strony popierają użytkowanie odnawialnych źródeł energii, nawet łączone z istniejącym zaopatrzeniem konwencjonalnym.
4. Umawiające się Strony wspierają w szczególności racjonalne użytkowanie zasobów wodnych i drzewnych pochodzących z trwałego zarządzania lasami górskimi w celu produkcji energii.

Artykuł 7

Energia hydroelektryczna

1. Umawiające się Strony zapewniają utrzymanie funkcji ekologicznych cieków wodnych oraz nieskazitelność krajobrazów za pomocą właściwych środków, takich jak określenie minimalnych natężeń przepływu, wprowadzanie norm w celu zmniejszenia sztucznych wahań poziomu wody oraz zapewnienie migracji fauny, dla nowych hydroelektrowni oraz, jeżeli jest to możliwe, dla hydroelektrowni już istniejących.
2. Umawiające się Strony mogą przyjmować środki zmierzające do poprawy konkurencyjności istniejących hydroelektrowni przestrzegając ich norm bezpieczeństwa i norm środowiskowych.
3. Strony zobowiązują się ponadto do ochrony systemów wodnych w strefach zastrzeżonych dla wody pitnej, na terenach chronionych przez strefy buforowe, w innych strefach chronionych i ciszy, a także w strefach nietkniętych z punktu widzenia przyrody i krajobrazu.
4. Umawiające się Strony zalecają ponowne otwarcie hydroelektrowni nieużywanych zamiast realizacji nowych projektów budowy. Przepis określony w ust. 1, dotyczący ochrony ekosystemów wodnych i innych wymienionych systemów, stosuje się również do ponownego otwarcia istniejących hydroelektrowni.
5. Umawiające się Strony mogą w ramach ustawodawstwa krajowego przeanalizować, jak sprawić, aby docelowych konsumentów zasobów alpejskich obowiązywały ceny rynkowe oraz w jakiej mierze usługi świadczone przez ludność miejscową w interesie ogólnym mogą być wynagradzane w sprawiedliwy sposób.

Artykuł 8

Energia pochodząca z paliw kopalnych

1. Umawiające się Strony zapewniają że w przypadku nowych instalacji termicznych, wykorzystujących paliwa kopalne do produkcji energii elektrycznej i/lub ciepłej, stosowane są najlepsze dostępne techniki. W odniesieniu do instalacji istniejących w obszarze alpejskim Umawiające się Strony ograniczają emisje w granicach możliwości, poprzez stosowanie technologii i/lub właściwych paliw.
2. Umawiające się Strony sprawdzają wykonalność techniczną i ekonomiczną oraz dostosowanie do środowiska, zastępowania instalacji ciepłych, w których używane są paliwa kopalne przez instalacje, w których stosuje się odnawialne źródła energii, oraz przez instalacje zdecentralizowane.
3. Umawiające się Strony przyjmują środki, które dążą do wspierania kogeneracji w celu bardziej racjonalnego użytkowania energii.

4. W strefach przygranicznych Umawiające się Strony dokonują w miarę możliwości dostosowania i połączenia swoich systemów kontroli emisji i imisji.

Artykuł 9

Energia jądrowa

1. Umawiające się Strony zobowiązują się, w ramach konwencji międzynarodowych, do wymiany wszelkich informacji na temat elektrowni i innych instalacji jądrowych, które mają lub mogłyby mieć konsekwencje na obszarze alpejskim, w celu długoterminowej ochrony zdrowia mieszkańców, fauny, flory, ich biocenozy, ich miejsca zamieszkania oraz interakcji między nimi.

2. Umawiające się Strony dbają ponadto w miarę możliwości o dostosowanie i podłączenie swoich systemów kontroli promieniotwórczości w otoczeniu.

Artykuł 10

Transport i dystrybucja energii

1. W odniesieniu do wszystkich istniejących infrastruktur Umawiające się Strony kontynuują ich racjonalizację i optymalizację, uwzględniając wymogi ochrony środowiska, w szczególności konieczności zachowania bardzo wrażliwych ekosystemów i krajobrazu, prowadząc równocześnie, tam gdzie jest to stosowne, działania chroniące ludność i środowisko alpejskie.

2. W przypadku budowy linii przesyłowych energii elektrycznej i stacji elektrycznych z nimi związanych, a także ropociągów i gazociągów, w tym pompowni i stacji sprężania oraz instalacji, które mają ogromne znaczenie z punktu widzenia środowiska, Umawiające się Strony wprowadzają wszelkie niezbędne środki w celu zmniejszenia ich uciążliwości dla mieszkańców i dla środowiska, w tym, jeżeli to możliwe, użycie budowli i dróg przebiegu już istniejących linii.

3. W odniesieniu do linii przesyłu energii elektrycznej Umawiające się Strony uwzględniają w szczególności znaczenie stref chronionych z ich strefami buforowymi, inne strefy ochrony i spokoju, a także strefy nietknięte z punktu widzenia przyrody i krajobrazu, jak również awifauny.

Artykuł 11

Renaturalizacja i inżynieria środowiska

Umawiające się Strony sporządzają w projektach wstępnych i w badaniach wpływu na środowisko, przewidzianych zgodnie z obowiązującym ustawodawstwem, sposoby renaturalizacji

siedlisk i środowisk wodnych na skutek wykonania robót publicznych lub prywatnych w zakresie energetyki, dotyczących środowiska i ekosystemów w obszarze alpejskim, z zastosowaniem, w miarę możliwości, technik inżynierii środowiska.

Artykuł 12

Ocena wpływu na środowisko

1. Umawiające się Strony dokonują, w ramach obowiązujących ustawodawstw krajowych, konwencji i umów międzynarodowych, wcześniejszej oceny wpływu na środowisko dla każdego projektu instalacji energetycznych, o których mowa w art. 7, 8, 9 i 10 niniejszego Protokołu, oraz w sprawie każdej istotnej zmiany w tych instalacjach.

2. Umawiające się Strony uznają użyteczność wprowadzania, w miarę możliwości, najlepszych dostępnych technik w celu uniknięcia lub zmniejszenia wpływu na środowisko, przewidując ewentualnie rozbiórkę instalacji nieużywanych, które są nieprzejrzalne dla środowiska.

Artykuł 13

Zgodność

1. Umawiające się Strony zobowiązują się do wcześniejszego konsultowania się w sprawie projektów mogących wywołać skutki transgraniczne, w odniesieniu do ich wpływu.

2. W odniesieniu do projektów mogących wywołać skutki transgraniczne zainteresowane Umawiające się Strony powinny móc przedstawić w odpowiednim czasie swoje uwagi, które zostaną we właściwy sposób uwzględnione na etapie wydawania zezwoleń.

Artykuł 14

Środki uzupełniające

Umawiające się Strony mogą podjąć środki uzupełniające w stosunku do tych, o których mowa w niniejszym Protokole, dotyczących energii i trwałego rozwoju.

ROZDZIAŁ III

BADANIA, SZKOLENIA I INFORMOWANIE

Artykuł 15

Badania i monitorowanie

1. Umawiające się Strony wspierają i dostosowują, w ścisłej współpracy i uwzględniając wyniki już uzyskane na różnych szczeblach krajowych i międzynarodowych, badania i systematyczne monitorowanie, dla osiągnięcia celów niniejszego Protokołu; w szczególności dotyczy to metod i kryteriów analizy i oceny wpływu na środowisko i klimat, jak również szczególnych technologii dotyczących oszczędzania energii i jej racjonalnego wykorzystywania w obszarze alpejskim.

2. Strony uwzględniają wyniki badań w procesach definiowania i weryfikacji celów i środków polityki energetycznej oraz swojej działalności szkoleniowej i pomocy technicznej na szczeblu lokalnym na rzecz mieszkańców, podmiotów gospodarczych i władz terytorialnych.

3. Umawiające się Strony dokładają starań, by krajowe wyniki badań i systematycznego monitorowania były włączane do wspólnego systemu stałego monitorowania i informowania oraz by były dostępne dla opinii publicznej w istniejących ramach instytucjonalnych.

Artykuł 16

Szkolenia i informowanie

1. Umawiające się Strony wspierają kształcenie początkowe i kształcenie ustawiczne oraz informowanie opinii publicznej o celach i środkach wprowadzania w życie niniejszego Protokołu.

2. Wspierają one w szczególności późniejszy rozwój szkoleń, kształcenie ustawiczne, jak również w dziedzinie pomocy technicznej w zakresie energii, w tym ochrony środowiska, przyrody i klimatu.

ROZDZIAŁ IV

WPROWADZENIE W ŻYCIE, KONTROLA I OCENA

Artykuł 17

Wprowadzenie w życie

Umawiające się Strony zobowiązują się dołożyć wszelkich starań, by niniejszy Protokół został wprowadzony w życie, uwzględniając wszelkie odpowiednie środki w istniejących ramach instytucjonalnych.

Artykuł 18

Kontrola przestrzegania zobowiązań

1. Umawiające się Strony regularnie składają sprawozdania Stałemu Komitetowi w sprawie środków podjętych na mocy niniejszego Protokołu. Sprawozdania przedstawiają również kwestię skuteczności podjętych środków. Konferencja alpejska decyduje o okresowości sprawozdań.

2. Stały Komitet bada te sprawozdania w celu sprawdzenia, czy Umawiające się Strony wypełniły swoje zobowiązania wynikające z niniejszego Protokołu. Może on również zwrócić się do zainteresowanych Umawiających się Stron o przedstawienie informacji uzupełniających lub też odwołać się do innych źródeł informacji.

3. Stały Komitet sporządza sprawozdanie na temat przestrzegania przez Umawiające się Strony zobowiązań wynikających z niniejszego Protokołu, na potrzeby konferencji alpejskiej.

4. Konferencja alpejska zapoznaje się z tym sprawozdaniem. W razie stwierdzenia uchybienia w wypełnianiu zobowiązań może przyjąć zalecenia.

Artykuł 19

Ocena skuteczności postanowień

1. Umawiające się Strony regularnie badają i oceniają skuteczność postanowień niniejszego Protokołu. W przypadku gdy okazuje się to niezbędne dla realizacji celów, biorą pod uwagę przyjęcie odpowiednich poprawek do niniejszego Protokołu.

2. W istniejących ramach instytucjonalnych do tej oceny przyłączają się władze terytorialne. Możliwa jest konsultacja z organizacjami pozarządowymi aktywnymi w tym sektorze.

ROZDZIAŁ V

POSTANOWIENIA KOŃCOWE

Artykuł 20

Związek między konwencją alpejską a Protokołem

1. Niniejszy Protokół stanowi Protokół do konwencji alpejskiej w znaczeniu art. 2 oraz pozostałych istotnych artykułów Konwencji.

2. Wyłącznie Umawiająca się Strona konwencji alpejskiej może zostać Umawiającą się Stroną niniejszego Protokołu. Każde wypowiedzenie konwencji alpejskiej stanowi równocześnie wypowiedzenie niniejszego Protokołu.

3. W przypadku gdy konwencja alpejska obraduje na temat spraw odnoszących się do niniejszego Protokołu, jedynie Umawiające się Strony niniejszego Protokołu mogą uczestniczyć w głosowaniu.

Artykuł 21

Podpisanie i ratyfikacja

1. Niniejszy Protokół jest otwarty do podpisu dla Państw Sygnatariuszy konwencji alpejskiej i dla Wspólnoty Europejskiej dnia 16 października 1998 r. oraz przy Republice Austrii, depozytariusza, począwszy od dnia 16 listopada 1998 r.

2. Niniejszy Protokół wchodzi w życie, w odniesieniu do Umawiających się Stron, które wyraziły zgodę na związanie niniejszym Protokołem, po upływie trzech miesięcy od daty złożenia przez trzy Państwa dokumentu ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia.

3. W odniesieniu do Umawiających się Stron, które później wyrażą zgodę na związanie niniejszym Protokołem, Protokół wchodzi w życie po upływie trzech miesięcy od daty złożenia dokumentu ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia. Po wejściu w życie jakiegokolwiek poprawki do Protokołu każda nowa Umawiająca się Strona Protokołu staje się Umawiającą się Stroną Protokołu ze zmianami.

Artykuł 22

Powiadomienia

Depozytariusz powiadamia każde Państwo, o którym mowa w Preambule, i Komisję Europejską, o sprawach dotyczących niniejszego Protokołu:

- a) o każdym podpisie;
- b) o złożeniu każdego dokumentu ratyfikacyjnego, przyjmującego lub zatwierdzającego;
- c) o każdej dacie wejścia w życie;
- d) o każdym oświadczeniu dokonanym przez jedną z Umawiających się Stron lub Państw Sygnatariuszy;
- e) o każdym wypowiedzeniu, o którym powiadomiła jedna z Umawiających się Stron, w tym o dacie jego wejścia w życie.

Na dowód czego niżej podpisani, będąc w posiadaniu niezbędnych upoważnień, podpisali niniejszy Protokół.

Sporządzono w Bled, dnia 16 października 1998 r., w językach: francuskim, niemieckim, włoskim i słoweńskim, przy czym każdy z tych tekstów jest jednakowo autentyczny, w jednym egzemplarzu, który zostanie złożony w Archiwach Państwowych Republiki Austrii. Depozytariusz przekazuje odpis poświadczony za zgodność z oryginałem wszystkim Państwom Sygnatariuszom.

PROTOKÓŁ
w sprawie stosowania konwencji alpejskiej z 1991 roku w zakresie turystyki
Protokół „Turystyka”

Preambuła

REPUBLIKA FEDERALNA NIEMIEC,

REPUBLIKA AUSTRII,

REPUBLIKA FRANCUSKA,

REPUBLIKA WŁOSKA,

KSIĘSTWO LIECHTENSTEIN,

KSIĘSTWO MONAKO,

REPUBLIKA SŁOWENII,

KONFEDERACJA SZWAJCARSKA

oraz

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA,

ZGODNIE ze swymi zadaniami wynikającymi z Konwencji w sprawie ochrony Alp (konwencji alpejskiej) z dnia 7 listopada 1991 r., mającymi na celu zapewnienie spójnej polityki zachowania i ochrony oraz trwałego rozwoju obszaru alpejskiego,

WYPEŁNIAJĄC swoje zobowiązania wynikające z art. 2 ust. 2 i 3 konwencji alpejskiej,

UWZGLĘDNIAJĄC wolę Umawiających się Stron, by dostosować interesy gospodarcze i wymogi ekologiczne oraz w celu zapewnienia trwałego rozwoju,

ŚWIADOMI FAKTU, że Alpy stanowią przestrzeń życiową i miejsce rozwoju gospodarczego dla ludności miejscowej,

PRZEKONANI, że ludność miejscowa powinna być w stanie określić swój własny projekt rozwoju społecznego, kulturalnego i gospodarczego oraz uczestniczyć w jego wprowadzaniu w życie w istniejących ramach instytucjonalnych,

UWZGLĘDNIAJĄC, że w naszej cywilizacji miejskiej istnieje stale rosnąca potrzeba uprawiania turystyki i rekreacji w zróżnicowanej formie,

UWZGLĘDNIAJĄC, że dzięki swoim ogromnym możliwościom rekreacyjnym, dzięki bogactwu krajobrazów i różnorodności warunków ekologicznych Alpy pozostają jednym z najważniejszych obszarów turystyki i rekreacji w Europie oraz że wyzwanie to powinno przekraczać ramy krajowe,

UWZGLĘDNIAJĄC, że duża część ludności niektórych Umawiających się Stron mieszka w Alpach oraz że turystyka alpejska leży w interesie publicznym z tego względu, że przyczynia się do utrzymania stałej ludności,

UWZGLĘDNIAJĄC, że turystyka góraska rozwija się w konkurencyjnych, coraz bardziej globalnych ramach oraz że w istotny sposób przyczynia się do zmian gospodarczych obszaru alpejskiego,

UWZGLĘDNIAJĄC, że najnowsze tendencje zdają się iść w kierunku większej harmonii pomiędzy turystyką a środowiskiem: coraz większe zainteresowanie klientów atrakcyjnymi warunkami przyrodniczymi, chronionymi zimą i latem, troska licznych decydentów lokalnych o poprawę jakości usług w odniesieniu do ochrony środowiska,

UWZGLĘDNIAJĄC, że na obszarze alpejskim ograniczenia dostosowania ekosystemów każdego siedliska powinny być brane pod uwagę w szczególnie sposób i oceniane w zależności od szczególnego charakteru każdego z nich,

ŚWIADOMI, że dziedzictwo naturalne i kulturowe oraz krajobrazy stanowią istotne podstawy turystyki w Alpach,

ŚWIADOMI, że różnice przyrodnicze, kulturowe, gospodarcze i instytucjonalne charakteryzujące państwa alpejskie, które były przyczyną odrębnego rozwoju i wielości ofert turystycznych, powinny stać się źródłem zróżnicowanej i uzupełniającej się działalności turystycznej, dalekiej od unifikacji w skali międzynarodowej,

ŚWIADOMI, że trwały rozwój działalności turystycznej opartej na waloryzacji dziedzictwa naturalnego, a także na jakości świadczeń i usług, staje się niezbędny z uwagi na zależność gospodarczą większości regionów alpejskich od turystyki i na możliwość przetrwania, jaką stanowi dla mieszkańców Alp,

ŚWIADOMI, że należy zachęcać turystów do szanowania przyrody, pomagać im w lepszym rozumieniu ludności mieszkającej i pracującej w odwiedzanych regionach oraz stwarzać optymalne warunki dla prawdziwego odkrywania przyrody na obszarze alpejskim, w całej jej różnorodności,

ŚWIADOMI, że do organizacji zajmujących się zawodowo turystyką oraz do władz terytorialnych należy wprowadzenie, w ramach uzgodnionych na poziomie obszaru alpejskiego, środków mających na celu poprawę struktur produkcji oraz ich działania,

PRAGNĄC zapewnić trwały rozwój obszaru alpejskiego za pomocą turystyki przyjaznej dla środowiska, co stanowi również podstawę warunków życia i warunków ekonomicznych miejscowej ludności,

PRZEKONANI, że niektóre problemy mogą zostać rozwiązane jedynie w ramach transgranicznych oraz że wymagają one podjęcia wspólnych środków przez państwa alpejskie,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

ROZDZIAŁ I

POSTANOWIENIA OGÓLNE

Artykuł 1

Cel

Celem niniejszego Protokołu jest przyczynienie się, w istniejących ramach instytucjonalnych, do trwałego rozwoju obszaru alpejskiego za pomocą turystyki przyjaznej dla środowiska dzięki szczególnym środkom i zaleceniom, które uwzględniają interesy ludności miejscowej i turystów.

Artykuł 2

Współpraca międzynarodowa

1. Umawiające się Strony zobowiązują się do usuwania przeszkód we współpracy międzynarodowej pomiędzy władzami

terytorialnymi obszaru alpejskiego oraz do popierania rozwiązywania wspólnych problemów dzięki współpracy na właściwym szczeblu terytorialnym.

2. Umawiające się Strony wspierają wzmocnioną współpracę międzynarodową pomiędzy poszczególnymi właściwymi instytucjami. Starają się w szczególności o rozwój obszarów transgranicznych poprzez koordynację działalności turystycznej i rekreacyjnej przyjaznej dla środowiska.

3. W przypadku gdy władze terytorialne nie mogą wprowadzić w życie odpowiednich środków, ponieważ należy to do kompetencji krajowych lub międzynarodowych, należy im zapewnić możliwość skutecznego przedstawiania interesów ludności.

Artykuł 3**Uwzględnienie celów w innych politykach**

Umawiające się Strony zobowiązują się również do uwzględnienia celów niniejszego Protokołu w swoich innych politykach, w szczególności w zakresie: zagospodarowania terenu, transportu, rolnictwa, gospodarki leśnej, ochrony środowiska i ochrony przyrody, a także w zakresie zaopatrzenia w wodę i w energię, w celu ograniczenia ich negatywnych lub spornych skutków.

Artykuł 4**Uczestnictwo władz terytorialnych**

1. W istniejących ramach instytucjonalnych każda z Umawiających się Stron określa najlepszy poziom koordynacji i współpracy między bezpośrednio zainteresowanymi instytucjami i władzami terytorialnymi w celu promowania solidarnej odpowiedzialności, w szczególności w celu stosowania i rozwoju, na obszarze alpejskim, współdziałania w stosowaniu polityk turystyki, a także wdrażania wynikających z tego środków.

2. Bezpośrednio zainteresowane władze terytorialne zajmują się różnymi etapami przygotowywania i wdrażania tych polityk i środków, zgodnie ze swymi kompetencjami, w istniejących ramach instytucjonalnych.

ROZDZIAŁ II**ŚRODKI SZCZEGÓLNE****Artykuł 5****Zarządzanie ofertą**

1. Umawiające się Strony zobowiązują się do połączenia trwałego rozwoju z turystyką przyjazną dla środowiska. W tym celu wspierają one tworzenie i wdrażanie koncepcji kierowniczych, programów rozwoju, planów sektorowych, zainicjowanych przez właściwe władze na najwłaściwszym szczeblu, które uwzględniają cele niniejszego Protokołu.

2. Środki te umożliwią ocenę i porównanie dobrych i złych stron rozwoju, szczególnie w następującym zakresie:

a) skutki społeczno-gospodarcze w odniesieniu do ludności miejscowej;

b) skutki dla gleby, wody, powietrza, równowagi naturalnej i krajobrazów, z uwzględnieniem szczególnych danych ekologicznych, zasobów naturalnych oraz granic adaptacyjnych ekosystemów;

c) skutki dla finansów publicznych.

Artykuł 6**Kierunki rozwoju turystyki**

1. W odniesieniu do rozwoju turystyki Umawiające się Strony biorą pod uwagę problemy dotyczące ochrony przyrody i zachowania krajobrazów. Strony zobowiązują się do promowania, w miarę możliwości, projektów sprzyjających krajobrazom i przyjaznych dla środowiska.

2. Prowadzą trwałą politykę wzmacniającą konkurencyjność turystyki alpejskiej bliskiej naturze, wnoszącej tym samym istotny wkład w rozwój społeczno-ekonomiczny obszaru alpejskiego. Pierwszeństwo będą miały środki sprzyjające innowacji i zróżnicowaniu oferty.

3. Umawiające się Strony dokładają starań, by w regionach o dużym natężeniu ruchu turystycznego starano się zrównoważyć ofertę między formami turystyki aktywnej i formami turystyki masowej.

4. Z chwilą podjęcia działań zachęcających powinny być przestrzegane następujące wymogi:

a) w odniesieniu do turystyki aktywnej: dostosowanie istniejących struktur i wyposażenia turystycznego do wymogów ekologicznych oraz rozwój nowych struktur zgodnie z celami, o których mowa w niniejszym Protokole;

b) w odniesieniu do turystyki masowej: utrzymanie lub rozwój oferty turystycznej zbliżonej do warunków naturalnych i przyjaznej dla środowiska, a także podkreślanie dziedzictwa naturalnego regionów przyjmujących turystów.

Artykuł 7**Poszukiwanie jakości**

1. Umawiające się Strony prowadzą stałą i systematyczną politykę dążącą do uzyskania wysokiej jakości oferty turystycznej na całym obszarze alpejskim, z uwzględnieniem w szczególności wymogów ekologicznych.

2. Wspierają one wymianę doświadczeń i realizację programów wspólnych działań, stale poprawiając jakość, a szczególnie:

- a) przy ustawianiu wyposażenia na tle krajobrazu i w środowisku naturalnym;
- b) w urbanistyce, architekturze (nowe konstrukcje i odnawianie miejscowości);
- c) w zakresie wyposażenia hotelowego i oferty usług turystycznych;
- d) przy zróżnicowaniu produktu turystycznego obszaru alpejskiego, podkreślając działalność kulturalną prowadzoną na terenach, o których mowa.

Artykuł 8

Zarządzanie ruchem turystycznym

Umawiające się Strony popierają zarządzanie ruchem turystycznym, w szczególności na terenach objętych ochroną, dokonując równomiernego rozmieszczenia i zakwaterowania turystów w celu zapewnienia trwałości tych miejsc.

Artykuł 9

Naturalne ograniczenia rozwoju

Umawiające się Strony dokładają starań, by rozwój turystyczny był dostosowany do właściwości środowiska i do zasobów dostępnych w konkretnej miejscowości lub regionie. W przypadku projektów, które mogą mieć istotny wpływ na środowisko, w istniejących ramach instytucjonalnych należy sporządzić wcześniejszą ocenę tych wpływów, a następnie uwzględnić ją przy podejmowaniu decyzji.

Artykuł 10

Strefy ciszy

Umawiające się Strony zobowiązują się, zgodnie ze swoimi przepisami i stosownie do kryteriów ekologicznych, wyznaczyć strefy ciszy, niezagospodarowane na potrzeby turystyki.

Artykuł 11

Polityka zakwaterowania

Umawiające się Strony rozwijają polityki zakwaterowania uwzględniające niewielką ilość miejsc przeznaczonych do tego celu, wspierając pobyty komercyjne, odnawianie i wykorzystywanie istniejącej bazy noclegowej oraz modernizując i poprawiając jakość istniejących kwater.

Artykuł 12

Wyciągi turystyczne

1. Umawiające się Strony ustalają, w ramach procedur krajowych zezwalających na wyciągi turystyczne, by wprowadzić w życie, poza wymogami o charakterze ekonomicznym i bezpieczeństwa, politykę odpowiadającą na wymogi ekologiczne i krajobrazowe.

2. Nowe pozwolenia na eksploatacje wyciągów turystycznych, jak również koncesje podlegać będą konieczności zdemontowania i usunięcia wyciągów turystycznych niebędących w użyciu oraz przywróceniu do pierwotnego stanu nieużywanym powierzchni z zastosowaniem, przede wszystkim, gatunków roślinnych pochodzenia miejscowego.

Artykuł 13

Ruch turystyczny i transport

1. Umawiające się Strony wspierają środki mające na celu zmniejszenie natężenia ruchu drogowego w obrębie stacji turystycznych.

2. Ponadto wspierają one inicjatywy prywatne lub publiczne dążące do poprawy dostępu do miejsc i centrów turystycznych za pomocą transportu zbiorowego oraz mające na celu zachęcenie turystów do korzystania z tych środków transportu.

Artykuł 14

Szczególne techniki zagospodarowania terenu

1. Trasy narciarskie

1. Umawiające się Strony zapewniają jak najwłaściwsze połączenie zagospodarowania, konserwacji i eksploatacji tras narciarskich z krajobrazem, z uwzględnieniem równowagi naturalnej i wrażliwości biotopów;

2. W jak najszerszym wymiarze należy unikać modyfikacji terenu, a kiedy warunki naturalne są do tego odpowiednie, należy obsadzić roślinnością zagospodarowywane na nowo tereny, stosując przede wszystkim gatunki roślin pochodzenia miejscowego.

2. Armatki śniegowe

Ustawodawstwa krajowe mogą zezwalać na produkcję śniegu w okresach zimna właściwych dla każdego miejsca, w szczególności dla zabezpieczenia narażonych stref, jeżeli warunki hydrologiczne, klimatyczne i ekologiczne właściwe dla danego miejsca to umożliwiają.

*Artykuł 15***Działania sportowe**

1. Umawiające się Strony zobowiązują się do określenia polityki związanej z działaniami sportowymi na wolnym powietrzu, w szczególności w strefach objętych ochroną, tak aby uniknąć zakłóceń środowiska. Polityka ta może, w razie konieczności, wprowadzić zakaz uprawiania tych sportów.

2. Umawiające się Strony zobowiązują się do maksymalnego ograniczenia, a w razie konieczności do wprowadzenia zakazu uprawiania sportów zmotoryzowanych poza strefami wyznaczonymi przez właściwe władze.

*Artykuł 16***Zrzuty ze statków powietrznych**

Umawiające się Strony zobowiązują się do maksymalnego ograniczenia, a w razie konieczności do wprowadzenia zakazu zrzutów ze statków powietrznych, na obszarach poza lotniskami, w celach sportowych.

*Artykuł 17***Rozwój regionów i obszarów słabych gospodarczo**

Zaleca się Umawiającym się Stronom przeanalizowanie rozwiązań dostosowanych do właściwego poziomu terytorialnego, co mogłoby przyczynić się do zrównoważonego rozwoju regionów i zbiorowości słabych pod względem gospodarczym.

*Artykuł 18***Rozłożenie wakacji**

1. Umawiające się Strony dołożą wszelkich starań, by odpowiednio rozłożyć w czasie i przestrzeni przyjmowanie turystów w poszczególnych regionach.

2. W tym celu należy wspierać współpracę między państwami w sprawie rozłożenia wakacji i doświadczeń związanych z wydłużaniem sezonów.

*Artykuł 19***Zachęcanie do nowatorstwa**

Zaleca się Umawiającym się Stronom wspieranie sposobów działania mogących przyczynić się do wprowadzenia w życie

ustaleń niniejszego Protokołu; w tym celu Strony przeanalizują w szczególności ogłoszenie konkursu alpejskiego mającego na celu wynagradzanie osiągnięć oraz nowatorskich produktów turystycznych przestrzegających cele niniejszego Protokołu.

*Artykuł 20***Współpraca między turystyką, rolnictwem, gospodarką leśną i rzemiosłem**

Umawiające się Strony wspierają współpracę między turystyką, rolnictwem, gospodarką leśną i rzemiosłem. Popierają przede wszystkim łączenie działań prowadzących do powstawania miejsc pracy w ramach trwałego rozwoju.

*Artykuł 21***Środki uzupełniające**

Umawiające się Strony mogą podjąć, dla trwałego rozwoju turystyki, środki uzupełniające w stosunku do tych, o których mowa w niniejszym Protokole.

ROZDZIAŁ III

BADANIA, SZKOLENIA I INFORMOWANIE*Artykuł 22***Badania i monitorowanie**

1. Umawiające się Strony wspierają i dostosowują, w ścisłej współpracy, badania i systematyczne monitorowanie, które okazują się użyteczne dla lepszej znajomości związku między turystyką a środowiskiem w Alpach, jak również dla analizy przyszłego rozwoju.

2. Umawiające się Strony dokładają starań, by krajowe wyniki badań i systematycznego monitorowania były włączane do wspólnego systemu stałego monitorowania i informowania oraz by były dostępne opinii publicznej w istniejących ramach instytucjonalnych.

3. Umawiające się Strony zobowiązują się do wymiany informacji na temat ich własnych doświadczeń, użytecznych dla wprowadzania w życie środków i zaleceń niniejszego Protokołu oraz do zebrania danych istotnych w zakresie jakościowego rozwoju turystyki.

*Artykuł 23***Szkolenia i informowanie**

1. Umawiające się Strony wspierają kształcenie początkowe i kształcenie ustawiczne oraz informowanie opinii publicznej o celach i środkach wprowadzania w życie niniejszego Protokołu.

2. Zaleca się Umawiającym się Stronom włączenie do szkoleń zawodowych w zawodach bezpośrednio i pośrednio związanych z turystyką wiedzy o środowisku naturalnym i o środowisku. W ten sposób możliwe byłoby wprowadzenie oryginalnych szkoleń łączących turystykę ze środowiskiem. Na przykład:

— „prowadzący zajęcia przyrodnicze”,

— „kierownicy stacji ds. jakości”,

— „asystenci turystyczni dla osób niepełnosprawnych”.

ROZDZIAŁ IV

WPROWADZENIE W ŻYCIE, KONTROLA I OCENA*Artykuł 24***Wprowadzenie w życie**

Umawiające się Strony zobowiązują się dołożyć wszelkich starań, by niniejszy Protokół został wprowadzony w życie, uwzględniając wszelkie odpowiednie środki w istniejących ramach instytucjonalnych.

*Artykuł 25***Kontrola przestrzegania zobowiązań**

1. Umawiające się Strony regularnie składają sprawozdania Stałemu Komitetowi w sprawie środków podjętych na mocy niniejszego Protokołu. Sprawozdania przedstawiają również kwestię skuteczności podjętych środków. Konferencja alpejska decyduje o okresowości sprawozdań.

2. Stały Komitet bada te sprawozdania w celu sprawdzenia, czy Umawiające się Strony wypełniły swoje zobowiązania wynikające z niniejszego Protokołu. Może on również zwrócić się do

zainteresowanych Umawiających się Stron o przedstawienie informacji uzupełniających lub też odwołać się do innych źródeł informacji.

3. Stały Komitet sporządza sprawozdanie na temat przestrzegania przez Umawiające się Strony zobowiązań wynikających z niniejszego Protokołu, na potrzeby konferencji alpejskiej.

4. Konferencja alpejska zapoznaje się z tym sprawozdaniem. W razie stwierdzenia uchybienia w wypełnianiu zobowiązań może przyjąć zalecenia.

*Artykuł 26***Ocena skuteczności postanowień**

1. Umawiające się Strony regularnie badają i oceniają skuteczność postanowień niniejszego Protokołu. W przypadku gdy okazuje się to niezbędne dla realizacji celów, biorą pod uwagę przyjęcie odpowiednich poprawek do niniejszego Protokołu.

2. W istniejących ramach instytucjonalnych do tej oceny przyłączają się władze terytorialne. Możliwa jest konsultacja z aktywnymi w tym sektorze organizacjami pozarządowymi.

ROZDZIAŁ V

POSTANOWIENIA KOŃCOWE*Artykuł 27***Związek między konwencją alpejską a Protokołem**

1. Niniejszy Protokół stanowi Protokół do konwencji alpejskiej w znaczeniu art. 2 oraz pozostałych istotnych artykułów konwencji.

2. Wyłącznie Umawiająca się Stroną konwencji alpejskiej może zostać Umawiająca się Stroną niniejszego Protokołu. Każde wypowiedzenie konwencji alpejskiej stanowi równocześnie wypowiedzenie niniejszego Protokołu.

3. W przypadku gdy konwencja alpejska obraduje na temat spraw odnoszących się do niniejszego Protokołu, jedynie Umawiające się Strony niniejszego Protokołu mogą uczestniczyć w głosowaniu.

*Artykuł 28***Podpisanie i ratyfikacja**

1. Niniejszy Protokół jest otwarty do podpisu dla Państw Sygnatariuszy konwencji alpejskiej i dla Wspólnoty Europejskiej dnia 16 października 1998 r. oraz przy Republice Austrii, depozytariusza, począwszy od dnia 16 listopada 1998 r.

2. Niniejszy Protokół wchodzi w życie w odniesieniu do Umawiających się Stron, które wyraziły zgodę na związanie niniejszym Protokołem, po upływie trzech miesięcy od daty złożenia przez trzy Państwa dokumentu ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia.

3. W odniesieniu do Umawiających się Stron, które później wyrażą swą zgodę na związanie niniejszym Protokołem, Protokół wchodzi w życie po upływie trzech miesięcy od daty złożenia dokumentu ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia. Po wejściu w życie jakiegokolwiek poprawki do Protokołu każda nowa Umawiająca się Strona Protokołu staje się Umawiającą się Stroną Protokołu ze zmianami.

*Artykuł 29***Powiadomienia**

Depozytariusz powiadamia każde Państwo, o którym mowa w Preambule, i Komisję Europejską o sprawach dotyczących niniejszego Protokołu:

- a) o każdym podpisie;
- b) o złożeniu każdego dokumentu ratyfikacyjnego, przyjmującego lub zatwierdzającego;
- c) o każdej dacie wejścia w życie;
- d) o każdym oświadczeniu dokonanym przez jedną z Umawiających się Stron lub z Państw Sygnatariuszy;
- e) o każdym wypowiedzeniu, o którym powiadomiła jedna z Umawiających się Stron, w tym o dacie jego wejścia w życie.

Na dowód czego niżej podpisani, będąc w posiadaniu niezbędnych upoważnień, podpisali niniejszy Protokół.

Sporządzono w Bled, dnia 16 października 1998 r., w językach: francuskim, niemieckim, włoskim i słoweńskim, przy czym każdy z tych tekstów jest jednakowo autentyczny, w jednym egzemplarzu, który zostanie złożony w Archiwach Państwowych Republiki Austrii. Depozytariusz przekazuje odpis poświadczony za zgodność z oryginałem wszystkim Państwom Sygnatariuszom.

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 21 grudnia 2005 r.

w sprawie wykazu państw beneficjentów, które kwalifikują się do szczególnego rozwiązania motywacyjnego dotyczącego zrównoważonego rozwoju i dobrych rządów, przewidzianego w art. 26 lit. e) rozporządzenia Rady (WE) nr 980/2005 wprowadzającego plan ogólnych preferencji taryfowych

(2005/924/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

Artykuł

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 980/2005 z dnia 27 czerwca 2005 r. wprowadzające plan ogólnych preferencji taryfowych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 11 i art. 26,

Następujące kraje rozwijające się korzystają ze szczególnego rozwiązania motywacyjnego dotyczącego zrównoważonego rozwoju i dobrych rządów, przewidzianego w rozporządzeniu (WE) nr 980/2005, w okresie od dnia 1 stycznia 2006 r. do dnia 31 grudnia 2008 r.:

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 980/2005 przewiduje przyznanie szczególnego rozwiązania motywacyjnego krajom rozwijającym się, które spełniają pewne wymogi w dziedzinie zrównoważonego rozwoju i dobrych rządów.
- (2) Każdy kraj rozwijający się chcący skorzystać ze szczególnego rozwiązania motywacyjnego złożył do dnia 31 października 2005 r. pisemny wniosek, któremu towarzyszyły wyczerpujące informacje na temat ratyfikacji właściwych konwencji, prawodawstwa i środków mających na celu skuteczne wdrożenie przepisów konwencji, oraz zobowiązał się do przyjęcia i pełnego przestrzegania mechanizmu kontroli i przeglądu przewidzianego we właściwych konwencjach i powiązanych instrumentach.
- (3) Komisja zbadała wymienione wnioski, zgodnie z przepisami art. 11 rozporządzenia (WE) nr 980/2005, i sporządziła ostateczny wykaz państw beneficjentów, które spełniły odpowiednie kryteria. W związku z tym szczególne rozwiązanie motywacyjne powinno zostać przyznane wymienionym krajom w okresie od dnia 1 stycznia 2006 r. do dnia 31 grudnia 2008 r.
- (4) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ds. Ogólnych Preferencji Taryfowych,

(BO) Boliwia
(CO) Kolumbia
(CR) Kostaryka
(EC) Ekwador
(GE) Gruzja
(GT) Gwatemala
(HN) Honduras
(LK) Sri Lanka
(MD) Republika Mołdowy
(MN) Mongolia
(NI) Nikaragua
(PA) Panama
(PE) Peru
(SV) Salwador
(VE) Wenezuela

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 grudnia 2005 r.

W imieniu Komisji
Peter MANDELSON
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 169 z 30.6.2005, str. 1.

ZALECENIE KOMISJI**z dnia 14 grudnia 2005 r.****w sprawie skoordynowanego programu inspekcji w zakresie żywienia zwierząt na rok 2006
zgodnie z dyrektywą Rady 95/53/WE**

(2005/925/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 95/53/WE z dnia 25 października 1995 r. ustalającą zasady dotyczące organizacji urzędowych inspekcji w zakresie żywienia zwierząt ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 22 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W 2005 r. Państwa Członkowskie określiły pewne kwestie, które powinny być objęte skoordynowanym programem inspekcji prowadzonym w 2006 r.
- (2) Pomimo że dyrektywa 2002/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 maja 2002 r. w sprawie niepożądanych substancji w paszach zwierzęcych ⁽²⁾ wyznacza maksymalną zawartość aflatoksyny B₁ w paszach, dla innych mikotoksyn, takich jak ochratoksyna A, zearalenon, deoksyniwalenol i fumonizyny nie ma wspólnotowych przepisów. Gromadzenie informacji na temat występowania wyżej wymienionych mikotoksyn w drodze wyrzykowego pobierania próbek mogłoby dostarczyć przydatnych danych służących ocenie sytuacji pod kątem dalszego rozwoju prawodawstwa. Ponadto niektóre materiały paszowe, takie jak zboża i nasiona oleiste, są szczególnie podatne na zarażenie mikotoksynami ze względu na warunki zbiorów, przechowywania i transportu. Ponieważ stężenie mikotoksyn waha się z roku na rok, właściwe jest zbieranie, w kolejnych latach, danych dotyczących wszystkich wymienionych mikotoksyn.
- (3) Wcześniejsze wyniki kontroli na obecność antybiotyków i kokcydiostatyków w niektórych paszach przeznaczonych dla gatunków lub kategorii zwierząt, dla których te substancje czynne są niedozwolone, wykazują, że ten rodzaj naruszenia nadal występuje. Ponadto, zgodnie z przepisami art. 11 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych

w żywieniu zwierząt ⁽³⁾, istotne jest zagwarantowanie skutecznego wycofywania antybiotyków stosowanych jako dodatki do pasz.

- (4) Istotne jest zapewnienie, aby ograniczenia w stosowaniu materiałów paszowych pochodzenia zwierzęcego w paszach, jak określono w odpowiednim prawodawstwie Wspólnoty, były skutecznie stosowane.
- (5) Właściwe jest zapewnienie, aby poziomy pierwiastków śladowych miedzi i cynku w mieszankach paszowych dla świń nie przekraczały maksymalnej zawartości określonej w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1334/2003 z dnia 25 lipca 2003 r. zmieniającym warunki zezwolenia na kilka dodatków paszowych, należących do grupy pierwiastków śladowych ⁽⁴⁾.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym zaleceniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

NINIEJSZYM ZALECA PAŃSTWOM CZŁONKOWSKIM:

- 1) Przeprowadzenie w 2006 r. skoordynowanego programu inspekcji w celu kontroli:
 - a) stężenia mikotoksyn (aflatoksyny B₁, ochratoksyny A, zearalenonu, deoksyniwalenolu, fumonizyn, toksyn T-2 i HT-2) w paszach, podając metody analiz; metoda pobierania próbek powinna obejmować zarówno wyrzykowe, jak i celowe pobieranie próbek; w przypadku celowego pobierania próbek muszą one zawierać materiały paszowe, co do których istnieje podejrzenie, że zawierają podwyższone stężenie mikotoksyn, np. ziarna zbóż, nasiona oleiste, owoce oleiste, ich produkty i produkty uboczne oraz materiały paszowe składowane przez długi okres lub transportowane drogą morską na duże odległości; w przypadku aflatoksyny B₁ szczególnie uważę należy zwrócić także na mieszanki paszowe dla zwierząt mlecznych innych niż bydło mleczne; wyniki kontroli powinny być zgłaszane przy użyciu wzoru określonego w załączniku I;

⁽¹⁾ Dz.U. L 265 z 8.11.1995, str. 17. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2001/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 234 z 1.9.2001, str. 55).

⁽²⁾ Dz.U. L 140 z 30.5.2002, str. 10. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2005/8/WE (Dz.U. L 27 z 29.1.2005, str. 44).

⁽³⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, str. 29. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 378/2005 (Dz.U. L 59 z 5.3.2005, str. 8).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 187 z 26.7.2003, str. 11. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2112/2003 (Dz.U. L 317 z 2.12.2003, str. 22).

- b) kokcydiostatyków i/lub histomonostatyków, dozwolonych lub niedozwolonych jako dodatki do pasz dla określonych gatunków i kategorii zwierząt, występujących często w nielecniczych premiksach i mieszankach paszowych, w których takie środki farmaceutyczne są niedozwolone; kontrole powinny skupiać się na substancjach w premiksach i mieszankach paszowych, w przypadku których właściwy organ stwierdzi wysokie prawdopodobieństwo wykrycia nieprawidłowości; wyniki kontroli powinny być zgłaszane przy użyciu wzoru określonego w załączniku II;
- c) wdrażania wycofywania antybiotyków stosowanych jako dodatki do pasz zgodnie z załącznikiem II;
- d) przestrzegania ograniczeń w produkcji i stosowaniu materiałów paszowych pochodzenia zwierzęcego zgodnie z załącznikiem III;
- e) poziomów miedzi i cynku w mieszankach paszowych dla świń zgodnie z załącznikiem IV.
- 2) Włączenie wyników skoordynowanego programu inspekcji przewidzianego w ust. 1 w oddzielnym rozdziale corocznego sprawozdania z przeprowadzonych inspekcji, które należy przekazać do dnia 1 kwietnia 2007 r. w najnowszej wersji ujednoliconego wzoru składania sprawozdań.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 grudnia 2005 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

Stężenie niektórych mikotoksyn (aflatoksyny B₁, ochratoksyny A, zearalenonu, deoksyniwalenolu, fumonizyn, toksyn T-2 i HT-2) w paszach

Poszczególne wyniki wszystkich badanych próbek, wzór sprawozdań zgodnie z ust. 1 lit. a)

Pasze			Pobieranie próbek (wyrwywkowe lub celowe)	Rodzaj i stężenie mikotoksyn (µg/kg w stosunku do pasz o wilgotności 12 %)					
Klasa ^(a)	Typ ^(b)	Kraj pochodzenia		Aflatoksyna B ₁	Ochratoksyna A	Zearalenon	Deoksyniwalenol	Fumonizyna ^(c)	Toksyny T-2 i HT-2 ^(d)

^(a) Wybrać jedną z następujących klas: materiał paszowy, dodatek do pasz, premiks, suplement paszowy, pasza pełnoporcjowa, mieszanka paszowa.

^(b) Wybrać jeden z następujących rodzajów: a) dla materiałów paszowych, nazwa materiału paszowego zgodnie z częścią B załącznika do dyrektywy Rady 96/25/WE (Dz.U. L 125 z 23.5.1996, str. 35); b) dla innych pasz, gatunki docelowe.

^(c) Wskazana wartość może być sumą stężenia fumonizyn B₁ i B₂.

^(d) Wskazana wartość może być sumą stężenia toksyn T-2 i HT-2.

Właściwy organ powinien również wskazać działania podejmowane w razie przekroczenia maksymalnych poziomów dla aflatoksyny B₁:

- zastosowane metody analizy,
- granice wykrywalności.

ZAŁĄCZNIK II

Obecność niektórych substancji niedozwolonych jako dodatki do pasz

Niektóre środki farmaceutyczne mogą zgodnie z prawem występować jako dodatki w premiksach i mieszankach paszowych dla określonych gatunków i kategorii zwierząt, jeśli spełniają wymogi art. 10 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003.

Obecność niedozwolonych środków farmaceutycznych w paszach przeznaczonych dla niektórych gatunków i kategorii zwierząt stanowi naruszenie przepisów.

Środki farmaceutyczne, jakie należy poddać kontroli, powinny zostać wybrane z następujących:

- 1) Środki farmaceutyczne jako dodatki do pasz przeznaczonych wyłącznie dla niektórych gatunków lub kategorii zwierząt:

dekokwinat (Deccox)
diklazuril (Clinacox 0,2 %)
wodorobromek halofuginonu (Stenerol)
lasalocid A – sól sodowa (Avatec 15 %)
maduramycyna amonu alfa (Cygro 1 %)
monenzyna – sól sodowa (Elancoban G100, 100, G200, 200)
narazyna (Monteban)
narazyna – nikarbazyna (Maxiban G160)
chlorowodorek robenidyny (Cycostat 66 G)
salinomycyna – sól sodowa (Sacox 120G, 120)
semduramycyna – sól sodowa (Aviax 5 %)

- 2) Środki farmaceutyczne, które przestają być dozwolone jako dodatki do pasz:

amprolium
amprolium/etopabat
arprinocyd
awilamycyna
awoparcyna
karbadoks
dimetridazol
dinitolmid
flawofosfolipol
ipronidazol
metychlorpindol
metychlorpindol/metylobenzokwat
nikarbazyna
nifursol
olaquindoks
ronidazol
spiramycyna
tetracykliny
fosforan tylozyny
wirginiamycyna

cynk-bacytracyna

inne substancje przeciwbakteryjne

- 3) Środki farmaceutyczne, które nigdy nie były dozwolone jako dodatki do pasz:

inne substancje

Poszczególne wyniki wszystkich próbek niezgodnych z przepisami; wzór prawozdań zgodnie z ust. 1 lit. b):

Rodzaj paszy (gatunki i kategorie zwierząt)	Wykryta substancja	Stwierdzony poziom	Przyczyna nieprawid- łowości ^(e)	Podjęte działanie

^(e) Przyczyna wystąpienia niedozwolonej substancji w paszy, stwierdzona po dochodzeniu przeprowadzonym przez właściwy organ.

Właściwy organ powinien podać również:

- całkowitą liczbę przebadanych próbek,
- nazwy substancji, które były przedmiotem dochodzenia,
- zastosowane metody analizy,
- granice wykrywalności.

ZAŁĄCZNIK III

Ograniczenia w produkcji i stosowaniu materiałów paszowych pochodzenia zwierzęcego

Bez uszczerbku dla art. 3 rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾ Państwa Członkowskie powinny w 2006 r. przeprowadzić skoordynowany program inspekcji w celu ustalenia, czy przestrzegane są ograniczenia w produkcji i w stosowaniu materiałów paszowych pochodzenia zwierzęcego.

W szczególności w celu zapewnienia, że zakaz żywienia niektórych zwierząt przetworzonymi proteinami zwierzęcymi, zgodnie z załącznikiem IV do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾, jest skutecznie stosowany, Państwa Członkowskie powinny wdrożyć specjalny program kontroli na podstawie celowych kontroli. Zgodnie z art. 3 rozporządzenia (WE) nr 882/2004 wymieniony program kontroli powinien opierać się na uwzględniającej ryzyko strategii obejmującej wszystkie etapy produkcji i wszystkie rodzaje miejsc, w których pasze są wytwarzane, przeładowywane i stosowane. Państwa Członkowskie powinny zwrócić szczególną uwagę na definicję kryteriów, które mogą być powiązane z ryzykiem. Każde kryterium powinno być wyważone proporcjonalnie do ryzyka. Częstotliwość inspekcji oraz liczba próbek poddanych analizie w poszczególnych miejscach powinny odpowiadać ogólnemu znaczeniu, jakie przypisuje się tym miejscom.

Przy sporządzaniu programu kontroli należy uwzględnić następujące indykatywne miejsca i kryteria:

Miejsca	Kryteria	Waga zastosowana do każdego kryterium
Młyny paszowe	<ul style="list-style-type: none"> — Młyny paszowe wytwarzające mieszkankę paszową dla przeżuwaczy i mieszkankę paszową dla zwierząt innych niż przeżuwacze zawierającą w ramach odstępstwa przetworzone proteiny zwierzęce — Młyny paszowe ze stwierdzoną w przeszłości niezgodnością lub z podejrzeniem o niezgodności — Młyny paszowe z dużą ilością przywożonych pasz o wysokiej zawartości protein, takich jak mączka rybna, mączka sojowa, gluten skrobi kukurydzianej i koncentraty białkowe — Młyny paszowe produkujące dużą ilość mieszanek paszowych — Ryzyko zanieczyszczenia krzyżowego wynikającego z wewnętrznych zasad działania (korzystanie z silosów, nadzorowanie skutecznego podziału linii produkcji, kontrola składników, laboratoria zakładowe, procedury pobierania próbek) 	
Punkty kontroli granicznej i inne punkty wprowadzenia na obszar Wspólnoty	<ul style="list-style-type: none"> — Przywóz dużej/małej ilości pasz — Pasze o wysokiej zawartości protein 	
Gospodarstwa	<ul style="list-style-type: none"> — Mieszalniki użytkowane w jednym gospodarstwie stosujące w ramach odstępstwa przetworzone proteiny zwierzęce — Gospodarstwa rolne hodujące przeżuwacze i inne gatunki (ryzyko żywienia krzyżowego) — Gospodarstwa rolne sprzedające pasze luzem 	
Handlowcy	<ul style="list-style-type: none"> — Magazyny i składy pośrednie dla pasz o wysokiej zawartości białka — Duża ilość pasz sprzedawanych luzem — Handlowcy sprzedający mieszanki paszowe wytworzone za granicą 	
Przenośne mieszalniki	<ul style="list-style-type: none"> — Mieszalniki wytwarzające paszę dla przeżuwaczy i dla zwierząt innych niż przeżuwacze — Mieszalniki ze stwierdzoną w przeszłości niezgodnością lub z podejrzeniem niezgodności — Mieszalniki zawierające pasze o wysokiej zawartości protein — Mieszalniki wytwarzające dużą ilość pasz — Duża ilość gospodarstw rolnych, w tym gospodarstwa hodujące przeżuwacze 	

⁽¹⁾ Dz.U. L 165 z 30.4.2004, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 147 z 31.5.2001, str. 1.

Miejsca	Kryteria	Waga zastosowana do każdego kryterium
Środki transportu	— Pojazdy służące do przewożenia przetworzonych protein zwierzęcych oraz pasz — Pojazdy ze stwierdzoną w przeszłości niezgodnością lub z podejrzeniem niezgodności	

Alternatywnie do wyżej wymienionych orientacyjnych miejsc i kryteriów Państwa Członkowskie mogą przekazać Komisji swe własne oceny ryzyka do dnia 31 marca 2006 r.

Pobieranie próbek powinno obejmować głównie partie lub sytuacje, w których wystąpienie zakażenia krzyżowego niedozwolonymi przetworzonymi proteinami jest najbardziej prawdopodobne (np. pierwsza partia po transporcie pasz, które zawierały proteiny zwierzęce zabronione w badanej partii, jeśli wystąpiły problemy techniczne lub zmiany linii produkcji, zmiany w zbiornikach lub silosach do składowania materiałów luzem).

Kontrole powinny objąć analizy pyłu w pojazdach, sprzętu produkcyjnego i magazynów.

Minimalna ilość inspekcji w ciągu roku w Państwie Członkowskim powinna wynosić 10 na 100 000 ton wytworzonej mieszanki paszowej. Minimalna ilość urzędowych próbek w ciągu roku w Państwie Członkowskim powinna wynosić 20 na 100 000 ton wytworzonej mieszanki paszowej. Do czasu zatwierdzenia alternatywnych metod, do mikroskopowej identyfikacji i oszacowania należy stosować do analizy próbek metody określone w dyrektywie Komisji 2003/126/WE⁽¹⁾. Wykrycie protein zwierzęcych należy interpretować zgodnie z przepisami rozporządzenia (WE) nr 999/2001.

Wyniki programów kontroli powinny być zgłoszone Komisji przy użyciu poniższych wzorów.

Zestawienie kontroli dotyczących przestrzegania ograniczeń w stosowaniu pasz pochodzenia zwierzęcego (żywienie zabronionymi przetworzonymi białkami zwierzęcymi)

A. Udokumentowane kontrole

Etap	Liczba inspekcji obejmująca kontrole na obecność przetworzonych białek zwierzęcych	Liczba naruszeń stwierdzonych na podstawie udokumentowanych kontroli itd. (oprócz badań laboratoryjnych)
Przywóz materiałów paszowych		
Przechowywanie materiałów paszowych		
Młyny paszowe		
Mieszalniki użytkowane w jednym gospodarstwie/mieszalniki przenośne		
Pośrednicy w sektorze pasz		
Środki transportu		
Gospodarstwa hodujące zwierzęta inne niż przeżuwacze		
Gospodarstwa hodujące przeżuwacze		
Inne:		

⁽¹⁾ Dz.U. L 339 z 24.12.2003, str. 78.

B. Pobieranie próbek i badanie materiału paszowego i mieszanek paszowych na obecność przetworzonych protein zwierzęcych

Miejsca	Ilość urzędowych próbek testowanych na obecność przetworzonych protein zwierzęcych			Ilość próbek, w których wykryto brak zgodności					
				Obecność przetworzonych protein zwierzęcych u zwierząt lądowych			Obecność przetworzonych protein zwierzęcych u ryb		
	Materiały paszowe	Mieszanki paszowe		Mieszanki paszowe	Materiały paszowe		Materiały paszowe	Mieszanki paszowe	
przeznaczone dla przeżuwaczy		przeznaczone dla zwierząt innych niż przeżuwacze	przeznaczone dla przeżuwaczy		przeznaczone dla zwierząt innych niż przeżuwacze	przeznaczone dla przeżuwaczy		przeznaczone dla zwierząt innych niż przeżuwacze	
Przy przywozie									
Młyny paszowe									
Pośrednicy/ magazynowanie									
Środki transportu									
Mieszalniki użytkowane w jednym gospodarstwie/mieszalniki przenośne									
W gospodarstwie rolnym									
Inne:									

C. Zestawienie zabronionych przetworzonych protein zwierzęcych wykrytych w próbkach pasz przeznaczonych dla przeżuwaczy

	Miesiąc pobrania próbki	Rodzaj, stopień i źródło zakażenia	Zastosowane sankcje (lub inne środki)
1			
2			
3			
4			
5			
...			

ZAŁĄCZNIK IV

Poszczególne wyniki badań wszystkich próbek (zgodnych i niezgodnych z przepisami) dotyczące zawartości miedzi i cynku w mieszankach paszowych dla świń

Rodzaj mieszanki paszowej (kategoria zwierząt)	Pierwiastek śladowy (miedź lub cynk)	Wykryty poziom (mg/kg mieszanki paszowej pełnoporcjowej)	Przyczyna przekroczenia maksymalnej zawartości (e)	Podjęte działanie

(e) Jako wynik dochodzenia przeprowadzonego przez właściwy organ.

DECYZJA KOMISJI

z dnia 21 grudnia 2005 r.

w sprawie wprowadzenia środków dodatkowych w celu kontroli zakażeń grypą ptaków o niskiej zjadliwości we Włoszech i uchylająca decyzję 2004/666/WE

(notyfikowana jako dokument nr C(2005) 5566)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2005/926/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 89/662/EWG z dnia 11 grudnia 1989 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych w handlu wewnątrzwspólnotowym w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 9 ust. 4,

uwzględniając dyrektywę Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych mających zastosowanie w handlu wewnątrzwspólnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽²⁾, w szczególności jej art. 10 ust. 4,

uwzględniając dyrektywę Rady 92/40/EWG z dnia 19 maja 1992 r. wprowadzającą wspólnotowe środki zwalczania grypy drobiu ⁽³⁾, w szczególności jej art. 16,

uwzględniając dyrektywę Rady 2002/99/WE z dnia 16 grudnia 2002 r. ustanawiającą przepisy sanitarne regulujące produkcję, przetwarzanie, dystrybucję oraz wprowadzanie produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi ⁽⁴⁾, w szczególności jej art. 4 ust. 3 i art. 13 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Na mocy decyzji Komisji 2002/975/WE z dnia 12 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia szczepionki w celu uzupełnienia środków dla kontroli zakażeń grypą drobiu o niskiej chorobotwórczości we Włoszech i w sprawie szczególnych środków kontroli przepływu ⁽⁵⁾ w niektórych częściach północnych Włoch przeprowadzony został program szczepień w celu kontroli zakażeń grypą ptaków o niskiej zjadliwości podtypu H7N3. W ramach programu zastosowano

⁽¹⁾ Dz.U. L 395 z 30.12.1989, str. 13. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2004/41/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 157 z 30.4.2004, str. 33; sprostowanie w Dz.U. L 195 z 2.6.2004, str. 12).

⁽²⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 29. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2002/33/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 315 z 19.11.2002, str. 14).

⁽³⁾ Dz.U. L 167 z 22.6.1992, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 2003 r.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 18 z 23.1.2003, str. 11.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 337 z 13.12.2002, str. 87. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2004/159/WE (Dz.U. L 50 z 20.2.2004, str. 63).

strategię DIVA (Differentiating Infected from Vaccinated Animals), umożliwiającą odróżnienie drobiu zakażonego od zaszczepionego przy użyciu szczepionki heterologicznego wirusa podtypu H7N1.

(2) Na mocy decyzji Komisji 2004/666/WE z dnia 29 września 2004 r. w sprawie wprowadzenia szczepionki w celu uzupełnienia środków dla kontroli zakażeń grypą drobiu o niskiej chorobotwórczości we Włoszech i w sprawie szczególnych środków kontroli przepływu i uchylającej decyzję 2002/975/WE ⁽⁶⁾ zatwierdzony został nowy program szczepień, który w porównaniu z poprzednią kampanią szczepień przeprowadzoną zgodnie z decyzją 2002/975/WE dotyczy mniejszego obszaru we Włoszech. Nowy program przeprowadzany jest przy użyciu szczepionki dwuważnej zawierającej zarówno wirus ptasiej grypy podtypu H5, jak i podtypu H7. Tego rodzaju szczepienia będą prowadzone przynajmniej do dnia 31 grudnia 2005 r. Ponadto decyzja ta przewiduje zakaz handlu wewnątrz Wspólnoty żywym drobiem i jajami wylęgowymi pochodzącymi z i/lub uzyskanymi z obszaru objętego szczepieniami oraz warunki handlu wewnątrzwspólnotowego świeżym mięsem uzyskanym ze szczepionego drobiu zgodnie z art. 3 decyzji Komisji 2004/666/WE.

(3) Wyniki programu szczepień, określone w decyzji 2004/666/WE i przedstawione na licznych spotkaniach Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt, były ogólnie pozytywne.

(4) Zważywszy na pozytywną sytuację panującą na obszarze objętym szczepieniami przewidzianą w decyzji 2004/666/WE i na podstawie zgromadzonego doświadczenia w zakresie prowadzenia szczepień, wysyłanie z Włoch drobiu rzeźnego, jaj wylęgowych i jednodniowych kurcząt powinno być dozwolone w przypadku spełnienia niektórych wymogów.

(5) Biorąc pod uwagę szczególne ryzyko wystąpienia ptasiej grypy na przedmiotowych obszarach we Włoszech oraz przedstawienie przez Włochy, w piśmie z dnia 23 czerwca 2005 r., wniosku o zatwierdzenie zmienionego programu szczepień, dalsze prowadzenie szczepień na obszarach o podwyższonym ryzyku wystąpienia choroby wydaje się właściwe. Ponadto należy prowadzić intensywne monitorowanie i nadzór zarówno obszaru objętego szczepieniami, jak i obszarów z nimi graniczących.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 303 z 30.9.2004, str. 35. Decyzja zmieniona decyzją 2005/10/WE (Dz.U. L 4 z 6.1.2005, str. 15).

- (6) Do drobiu rzeźnego powinny mieć zastosowanie także specjalne procedury pobierania i badania próbek.
- (7) Dla zachowania jasności przepisów prawodawstwa wspólnotowego należy uchylić decyzję 2004/666/WE i zastąpić ją niniejszą decyzją.
- (8) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łącucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zatwierdzenie programu szczepień

1. Zatwierdza się zmieniony program szczepień przeciwko ptasiej grypie (zwany dalej „programem szczepień”) przedłożony Komisji przez Włochy w dniu 23 czerwca 2005 r.

Program szczepień przy użyciu szczepionki dwuważnej wprowadza się na obszarach wymienionych w załączniku I (zwanych dalej „obszarami objętymi szczepieniami”). Zapewnia się skuteczne wprowadzenie programu.

2. Na obszarze objętym szczepieniami i obszarach wymienionych w załączniku III prowadzi się intensywne monitorowanie i nadzór przewidziane w programie szczepień.

Artykuł 2

Ograniczenia dotyczące przemieszczania żywego drobiu, jaj wylęgowych, jednodniowych kurcząt i świeżego mięsa z drobiu

Ograniczenia dotyczące przemieszczania żywego drobiu, jaj wylęgowych, jednodniowych kurcząt i świeżego mięsa z drobiu do, z i na obszarze objętym szczepieniami oraz z gospodarstw znajdujących się w strefie ochronnej, ustalonej zgodnie z warunkami określonymi w programie szczepień, stosuje się zgodnie z art. 3–9 niniejszej decyzji.

Artykuł 3

Ograniczenia dotyczące wysyłania żywego drobiu, jaj wylęgowych i jednodniowych kurcząt

Nie wysyła się z Włoch żywego drobiu, jaj wylęgowych i jednodniowych kurcząt pochodzących z i/lub uzyskanych z gospodarstw znajdujących się na obszarze objętym szczepieniami i z gospodarstw znajdujących się w strefie ochronnej ustalonej zgodnie z warunkami określonymi w programie szczepień.

Artykuł 4

Odstępstwo od ograniczeń dotyczących wysyłania drobiu rzeźnego

1. W drodze odstępstwa od art. 3, drób rzeźny pochodzący z i/lub uzyskany z gospodarstw znajdujących się na obszarze objętym szczepieniami może być wysyłany z Włoch, jeżeli:

- a) pochodzi z gospodarstw, które nie znajdują się w strefie ochronnej ustalonej zgodnie z warunkami określonymi w programie szczepień;
- b) jest uzyskany ze stad poddawanych regularnym kontrolom i badaniom na obecność ptasiej grypy, z wynikiem negatywnym, ze szczególnym uwzględnieniem ptaków wskaźnikowych;
- c) jest uzyskany ze stad poddawanych klinicznym kontrolom przeprowadzonym przez urzędowego lekarza weterynarii w ciągu 48 godzin przed załadunkiem, ze szczególnym uwzględnieniem ptaków wskaźnikowych;
- d) jest uzyskany ze stad poddawanych serologicznym badaniom na obecność ptasiej grypy w krajowym laboratorium ds. ptasiej grypy, z wynikiem negatywnym, z zastosowaniem procedury pobierania próbek i badania określonej w załączniku II do niniejszej decyzji;
- e) jest wysłany bezpośrednio do ubojni i poddany ubojowi natychmiast po przywozie.

2. Przy badaniu stad, przewidzianym w ust. 1 lit. b), stosuje się następujące testy:

- a) w przypadku ptaków szczepionych pośredni test immunofluorescencyjny (zwany dalej testem iIFA);
- b) w przypadku ptaków nie szczepionych:
- i) test zahamowania hemaglutynacji (HI);
- ii) test AGID;
- iii) test ELISA; lub
- iv) test iIFA, w razie potrzeby.

Artykuł 5

Odstępstwo od ograniczeń dotyczących wysyłania jaj wylęgowych

W drodze odstępstwa od art. 3, jaja wylęgowe pochodzące z i/lub uzyskane z gospodarstw znajdujących się na obszarze objętym szczepieniami mogą być wysyłane z Włoch, jeżeli:

- a) pochodzą z gospodarstw, które nie znajdują się w strefie ochronnej ustalonej zgodnie z warunkami określonymi w programie szczepień;

- b) są uzyskane ze stad poddawanych regularnym kontrolom i badaniom na obecność ptasiej grypy, z wynikiem negatywnym, przy użyciu testów określonych w art. 4 ust. 2;
- c) są zdezynfekowane przed opuszczeniem gospodarstwa;
- d) są przewożone bezpośrednio do wylęgarni docelowej;
- e) wylęgarnia docelowa jest w stanie zapewnić identyfikację pochodzenia jaj wylęgowych na podstawie rejestrów gospodarstwa pochodzenia jaj wylęgowych i gospodarstwa przeznaczania, do którego trafiają jednodniowe kurczęta wykłute z tych jaj.

Artykuł 6

Odstępstwo od ograniczeń dotyczących wysyłania jednodniowych kurcząt

W drodze odstępstwa od art. 3, jednodniowe kurczęta pochodzące z i/lub uzyskane z gospodarstw znajdujących się na obszarze objętym szczepieniami mogą być wysyłane z Włoch, jeżeli są uzyskane z jaj wylęgowych, które spełniają warunki określone w art. 5.

Artykuł 7

Świadectwa zdrowia zwierząt towarzyszące przesyłkom żywego drobiu, jaj wylęgowych i jednodniowych kurcząt

Świadectwa zdrowia zwierząt, towarzyszące przesyłkom żywego drobiu, jaj wylęgowych i jednodniowych kurcząt z Włoch, zawierają następującą informację: „Warunki zdrowotne zwierząt z tej przesyłki są zgodne z decyzją Komisji 2005/926/WE”.

Artykuł 8

Ograniczenia dotyczące wysyłania i specjalnego znakowania mięsa z drobiu

1. Świeże mięso z drobiu, o którym mowa w art. 2, jest znakowane zgodnie z ust. 2 i nie jest wysyłane z Włoch, jeśli pochodzi z:

- a) drobiu pochodzącego z gospodarstw znajdujących się w strefie ochronnej ustalonej zgodnie z warunkami określonymi w programie szczepień;
- b) drobiu szczepionego przeciwko ptasiej grypie;
- c) drobiu ze stad drobiu zakażonego wirusem ptasiej grypy, przeznaczonych do uboju pod kontrolą urzędową zgodnie z programem szczepień.

2. Świeże mięso z drobiu, o którym mowa w ust. 1, otrzymuje specjalny znak zdrowia lub znak identyfikacyjny, którego nie należy mylić ze znakiem zdrowia określonym w rozdziale XII załącznika I do dyrektywy Rady 71/118/EWG⁽¹⁾ i który

w szczególności nie może być owalny. Znak ten zawiera numer zatwierdzenia przedsięwzięcia, lecz nie zawiera skrótu WE.

Artykuł 9

Odstępstwo od ograniczeń dotyczących wysyłania świeżego mięsa z drobiu

W drodze odstępstwa od art. 8 ust. 1 lit. b) i ust. 2, świeże mięso pochodzące z indyków i kurcząt szczepionych przeciw ptasiej grypie przy użyciu szczepionki heterologicznego szczepu wirusa podtypu H7N1 i H5N9 może być wysyłane z Włoch, pod warunkiem że mięso pochodzi z indyków i kurcząt, które:

- a) pochodzą ze stad poddawanych regularnym kontrolom i badaniom na obecność ptasiej grypy, z wynikiem negatywnym, ze szczególnym uwzględnieniem ptaków wskaźnikowych;
- b) pochodzą ze stad poddawanych klinicznym kontrolom przeprowadzonym przez urzędowego lekarza weterynarii w ciągu 48 godzin przed załadunkiem, ze szczególnym uwzględnieniem ptaków wskaźnikowych;
- c) pochodzą ze stad poddawanych serologicznym badaniom na obecność ptasiej grypy w krajowym laboratorium ds. ptasiej grypy, z wynikiem negatywnym, z zastosowaniem procedury pobierania próbek i badania określonej w załączniku II do niniejszej decyzji;
- d) pochodzą ze stad poddawanych badaniom na obecność ptasiej grypy, z wynikiem negatywnym, przy użyciu testów, o których mowa w art. 4 ust. 2;
- e) są trzymane oddzielnie od innych stad, które nie spełniają warunków niniejszego artykułu;
- f) są wysłane bezpośrednio do ubojni i poddane ubojowi natychmiast po przywozie.

Artykuł 10

Świadectwa zdrowia świeżego mięsa z indyków i kurcząt

Świeżemu mięsu z indyków i kurcząt spełniającemu warunki określone w art. 9 towarzyszy świadectwo zdrowia zgodne ze wzorem ustanowionym w załączniku VI do dyrektywy 71/118/EWG, które w pkt IV lit. a) zawiera następujące oświadczenie urzędowego lekarza weterynarii:

„Mięso z indyka/mięso z kurcząt (*) opisane powyżej spełnia wymogi decyzji Komisji 2005/926/WE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 55 z 8.3.1971, str. 23.

(*) Niepotrzebne skreślić.”

*Artykuł 11***Mycie i dezynfekcja opakowań i środków transportu**

Włochy zapewniają, że na obszarze objętym szczepieniami wymienionym w załączniku I:

- a) do gromadzenia, przechowywania i transportu jaj wylęgowych i jednodniowych kurcząt stosowany jest jedynie jednorazowy materiał do opakowań lub materiał, który może zostać skutecznie oczyszczony i zdezynfekowany;
- b) wszystkie środki transportu stosowane do przewozu żywego drobiu, jaj wylęgowych, jednodniowych kurcząt, świeżego mięsa z drobiu i pasz dla drobiu są bezpośrednio przed i po każdym transporcie oczyszczone i zdezynfekowane środkami odkażającymi w sposób zatwierdzony przez właściwy organ.

*Artykuł 12***Sprawozdawczość**

W ciągu sześciu miesięcy od dnia rozpoczęcia stosowania niniejszej decyzji, a następnie w sześciomiesięcznych odstępach Włochy przedkładają Komisji sprawozdanie zawierające informacje na temat skuteczności programu szczepień.

*Artykuł 13***Uchylenie**

Uchyła się decyzję 2004/666/WE.

*Artykuł 14***Stosowanie**

Niniejszą decyzję stosuje się od dziesiątego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

*Artykuł 15***Adresaci**

Niniejsza decyzja jest skierowana do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 grudnia 2005 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

OBSZAR OBJĘTY SZCZEPIENIAMI, NA KTÓRYM PROWADZI SIĘ SZCZEPIENIA PRZY UŻYCIU SZCZEPIONKI DWUWAŻNEJ**Region Veneto***Provincia Verona*

ALBAREDO D'ADIGE

ANGIARI

ARCOLE

BELFIORE

BONAVIGO

BOVOLONE

BUTTAPIETRA

CALDIERO

obszar na południe od autostrady A4

CASALEONE

CASTEL D'AZZANO

CASTELNUOVO DEL GARDA

obszar na południe od autostrady A4

CEREA

COLOGNA VENETA

COLOGNOLA AI COLLI

obszar na południe od autostrady A4

CONCAMARISE

ERBÈ

GAZZO VERONESE

ISOLA DELLA SCALA

ISOLA RIZZA

LAVAGNO

obszar na południe od autostrady A4

MINERBE

MONTEFORTE D'ALPONE

obszar na południe od autostrady A4

MOZZECANE

NOGARA

NOGAROLE ROCCA

OPPEANO

PALÙ

PESCHIERA DEL GARDA

obszar na południe od autostrady A4

POVEGLIANO VERONESE

PRESSANA

RONCO ALL'ADIGE

ROVERCHIARA

ROVEREDO DI GUÀ

SALIZZOLE

SAN BONIFACIO

obszar na południe od autostrady A4

SAN GIOVANNI LUPATOTO

obszar na południe od autostrady A4

SANGUINETTO

SAN MARTINO BUON ALBERGO

obszar na południe od autostrady A4

SAN PIETRO DI MORUBIO

SOAVE

obszar na południe od autostrady A4

SOMMACAMPAGNA

obszar na południe od autostrady A4

SONA

obszar na południe od autostrady A4

SORGÀ

TREVENUOLO

VALEGGIO SUL MINCIO
VERONA
VERONELLA
VIGASIO
VILLAFRANCA DI VERONA
ZEVIO
ZIMELLA

obszar na południe od autostrady A4

Region Lombardia

Prowincja Brescia

ACQUAFREDDA
ALFIANELLO
BAGNOLO MELLA
BASSANO BRESCIANO
BORGOSATOLLO
BRESCIA
CALCINATO
CALVISANO
CAPRIANO DEL COLLE
CARPENEDOLO
CASTENEDOLO
CIGOLE
DELLO
DESENZANO DEL GARDA
FIESSE
FLERO
GAMBARA
GHEDI
GOTTOLENGO
ISORELLA
LENO
LONATO
MANERBIO
MILZANO
MONTICHIARI
MONTIRONE
OFFLAGA
PAVONE DEL MELLA
PONCARALE
PONTEVICO
POZZOLENGO
PRALBOINO
QUINZANO D'OGGIO
REMEDELLO
REZZATO
SAN GERVASIO BRESCIANO
SAN ZENO NAVIGLIO
SENIGA
VEROLANUOVA
VEROLAVECCHIA
VISANO

obszar na południe od autostrady A4

obszar na południe od autostrady A4

obszar na południe od autostrady A4

obszar na południe od autostrady A4

obszar na południe od autostrady A4

obszar na południe od autostrady A4

obszar na południe od autostrady A4

Provincia Mantova

CASTIGLIONE DELLE STIVIERE

CAVRIANA

CERESARA

GOITO

GUIDIZZOLO

MARMIROLO

MEDOLE

MONZAMBANO

PONTI SUL MINCIO

ROVERBELLA

SOLFERINO

VOLTA MANTOVANA

ZAŁĄCZNIK II

PROCEDURA POBIERANIA PRÓBEK I BADAŃ**1. Wprowadzenie i ogólne zastosowanie**

Opracowany pośredni test immunofluorescencyjny (test iIFA) ma na celu rozróżnienie między indykami i kurczętami szczepionymi/narażonymi na działanie warunków naturalnych oraz indykami i kurczętami szczepionymi/nie narażonymi na działanie warunków naturalnych w ramach strategii szczepień DIVA (Differentiating Infected from Vaccinated Animals) stosującej szczepionkę z heterologicznego szczepu wirusa terenowego.

2. Stosowanie testu w celu wysyłki świeżego mięsa z indyków i kurcząt z obszaru objętego szczepieniami we Włoszech

Mięso pochodzące ze stad indyków i kurcząt szczepionych przeciwko ptasiej grypie może być wysyłane z Włoch, pod warunkiem że o ile wszystkie ptaki przebywają w jednym budynku, urzędowy lekarz weterynarii pobierze próbki krwi w ciągu siedmiu dni przed ubojem z co najmniej 10 szczepionych indyków lub kurcząt przeznaczonych do uboju.

Natomiast w przypadku gdy drób przebywa w więcej niż jednej grupie lub kurniku, do badania pobiera się próbki co najmniej 20 szczepionych ptaków wybranych losowo z wszystkich grup lub kurników w danym gospodarstwie.

3. Stosowanie testu w celu wysyłki drobiu rzeźnego z obszaru objętego szczepieniami we Włoszech

Drób rzeźny pochodzący z obszaru objętego szczepieniami może być wysyłany z Włoch, pod warunkiem że o ile wszystkie ptaki przebywają w jednym budynku, w ciągu siedmiu dni przed ubojem urzędowy lekarz weterynarii pobierze próbki krwi z co najmniej 10 ptaków przeznaczonych do uboju. Natomiast w przypadku gdy drób przebywa w więcej niż jednej grupie lub kurniku, do badania pobiera się próbki z co najmniej 20 ptaków wybranych losowo z wszystkich grup lub kurników w danym gospodarstwie.

ZAŁĄCZNIK III

OBSZARY GRANICZĄCE Z OBSZAREM OBJĘTYM SZCZEPIENIAMI, NA KTÓRYM PROWADZI SIĘ INTENSYWNE MONITOROWANIE I NADZÓR**Region Lombardia***Prowincja Bergamo*

ANTEGNATE

BAGNATICA

obszar na południe od autostrady A4

BARBATA

BARIANO

BOLGARE

obszar na południe od autostrady A4

CALCINATE

CALCIO

CASTELLI CALEPIO

obszar na południe od autostrady A4

CAVERNAGO

CIVIDATE AL PIANO

COLOGNO AL SERIO

CORTENUOVA

COSTA DI MEZZATE

obszar na południe od autostrady A4

COVO

FARA OLIVANA CON SOLA

FONTANELLA

GHISALBA

GRUMELLO DEL MONTE

obszar na południe od autostrady A4

ISSO

MARTINENGO

MORENGO

MORNICO AL SERIO

PAGAZZANO

PALOSCO

PUMENENGO

ROMANO DI LOMBARDIA

SERIATE

obszar na południe od autostrady A4

TELGATE

obszar na południe od autostrady A4

TORRE PALLAVICINA

Prowincja Brescia

AZZANO MELLA

BARBARIGA

BASSANO BRESCIANO

BERLINGO

BORGIO SAN GIACOMO

BRANDICO

CASTEGNATO

obszar na południe od autostrady A4

CASTEL MELLA

CASTELCOVATI

CASTREZZATO

CAZZAGO SAN MARTINO

obszar na południe od autostrady A4

CHIARI

COCCAGLIO
COLOGNE
COMEZZANO-CIZZAGO
CORZANO
ERBUSCO obszar na południe od autostrady A4
LOGRATO
LONGHENA
MACLODIO
MAIRANO
ORZINUOVI
ORZIVECCHI
OSPITALETTO obszar na południe od autostrady A4
PALAZZOLO SULL'OGLIO obszar na południe od autostrady A4
POMPIANO
PONTOGLIO
ROCCAFRANCA
RONCADELLE obszar na południe od autostrady A4
ROVATO obszar na południe od autostrady A4
RUDIANO
SAN PAOLO
TORBOLE CASAGLIA
TRAVAGLIATO
TRENZANO
URAGO D'OGLIO
VILLACHIARA

Provincia Cremona

CAMISANO
CASALE CREMASCO-VIDOLASCO
CASALETTO DI SOPRA
CASTEL GABBIANO
SONCINO

Provincia Mantova

ACQUANEGRA SUL CHIESE
ASOLA
BIGARELLO
CANNETO SULL'OGLIO
CASALMORO
CASALOLDO
CASALROMANO
CASTEL D'ARIO
CASTEL GOFFREDO
CASTELBELFORTE
GAZOLDO DEGLI IPPOLITI
MARIANA MANTOVANA
PIUBEGA
PORTO MANTOVANO
REDONDESCO
RODIGO

RONCOFERRARO
SAN GIORGIO DI MANTOVA
VILLIMPENTA

Region Veneto

Prowincja Padova

CARCERI
CASALE DI SCODOSIA
ESTE
LOZZO ATESTINO
MEGLIADINO SAN FIDENZIO
MEGLIADINO SAN VITALE
MONTAGNANA
OSPEDALETTO EUGANEO
PONSO
SALETTO
SANTA MARGHERITA D'ADIGE
URBANA

Prowincja Verona

BEVILACQUA
BOSCHI SANT'ANNA
BUSSOLENGO
PESCANTINA
SOMMACAMPAGNA
SONA

obszar na północ od autostrady A4
obszar na północ od autostrady A4

Prowincja Vicenza

AGUGLIARO
ALBETTONE
ALONTE
ASIGLIANO VENETO
BARBARANO VICENTINO
CAMPIGLIA DEI BERICI
CASTEGNERO
LONIGO
MONTEGALDA
MONTEGALDELLA
MOSSANO
NANTO
NOVENTA VICENTINA
ORGIANO
POIANA MAGGIORE
SAN GERMANO DEI BERICI
SOSSANO
VILLAGA

(Akty przyjęte na mocy Tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej)

DECYZJA RADY 2005/927/WPZiB

z dnia 21 grudnia 2005 r.

wprowadzająca w życie wspólne stanowisko 2004/694/WPZiB w sprawie dalszych środków wspierających skuteczne wykonanie mandatu Międzynarodowego Trybunału Karnego dla Byłej Jugosławii (MTKJ)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

uwzględniając wspólne stanowisko 2004/694/WPZiB⁽¹⁾, w szczególności jego art. 2, w związku z art. 23 ust. 2 tiret drugie Traktatu o Unii Europejskiej,

Artykuł 1

Wykaz osób znajdujący się w Załączniku do wspólnego stanowiska 2004/694/WPZiB zastępuje się tekstem zawartym w Załączniku do niniejszej decyzji.

a także mając na uwadze, co następuje:

Artykuł 2

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej przyjęcia.

(1) Zgodnie ze wspólnym stanowiskiem 2004/694/WPZiB Rada przyjęła środki w celu zamrożenia wszystkich funduszy i zasobów gospodarczych należących do osób fizycznych, które zostały postawione w stan oskarżenia przez Międzynarodowy Trybunał Karny dla Byłej Jugosławii (MTKJ).

Artykuł 3

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

(2) W dniu 6 października 2005 r. Rada przyjęła wspólne stanowisko 2005/689/WPZiB przedłużające wspólne stanowisko 2004/694/WPZiB i zmieniające wykaz znajdujący się w Załączniku.

(3) Po przeniesieniu pana Ante GOTOVINY (Ante GOTOVINA) do aresztu MTKJ, jego nazwisko powinno zostać usunięte z wykazu.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 grudnia 2005 r.

(4) Wykaz znajdujący się w Załączniku do wspólnego stanowiska 2004/694/WPZiB powinien zatem zostać odpowiednio zmieniony,

W imieniu Rady
B. BRADSHAW
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 315 z 14.10.2004, str. 52. Wspólne stanowisko ostatnio zmienione wspólnym stanowiskiem 2005/689/WPZiB (Dz.U. L 261 z 7.10.2005, str. 29).

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK

WYKAZ OSÓB, O KTÓRYCH MOWA W ART. 1

- 1) Nazwisko i imię: DJORDJEVIC Vlastimir
Data urodzenia: 1948 r.
Miejsce urodzenia: Vladicin Han, Serbia i Czarnogóra
Obywatelstwo: Serbia i Czarnogóra
 - 2) Nazwisko i imię: HADZIC Goran
Data urodzenia: 7.9.1958 r.
Miejsce urodzenia: Vinkovci, Republika Chorwacji
Obywatelstwo: Serbia i Czarnogóra
 - 3) Nazwisko i imię: KARADZIC Radovan
Data urodzenia: 19.6.1945 r.
Miejsce urodzenia: Petnjica, Savnik, Czarnogóra, Serbia i Czarnogóra
Obywatelstwo: Bośnia i Hercegowina
 - 4) Nazwisko i imię: LUKIC Milan
Data urodzenia: 6.9.1967 r.
Miejsce urodzenia: Visegrad, Bośnia i Hercegowina
Obywatelstwo: Bośnia i Hercegowina
Prawdopodobnie Serbia i Czarnogóra
 - 5) Nazwisko i imię: MLADIC Ratko
Data urodzenia: 12.3.1942 r.
Miejsce urodzenia: Bozanovici, gmina Kalinovik, Bośnia i Hercegowina
Obywatelstwo: Bośnia i Hercegowina
Prawdopodobnie Serbia i Czarnogóra
 - 6) Nazwisko i imię: TOLIMIR Zdravko
Data urodzenia: 27.11.1948 r.
Miejsce urodzenia:
Obywatelstwo: Bośnia i Hercegowina
 - 7) Nazwisko i imię: ZELENOVIC Dragan
Data urodzenia: 12.2.1961 r.
Miejsce urodzenia: Foca, Bośnia i Hercegowina
Obywatelstwo: Bośnia i Hercegowina
 - 8) Nazwisko i imię: ZUPLJANIN Stojan
Data urodzenia: 22.9.1951 r.
Miejsce urodzenia: Kotor Varos, Bośnia i Hercegowina
Obywatelstwo: Bośnia i Hercegowina”
-